

ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ

STANDARDSY PROFESNÍCH VÝKONŮ A SOUVISEJÍCÍCH ČINNOSTÍ

Metodická pomůcka (manuál) stanovující rozsah
a obsah projektových prací a souvisejících činností
v procesu územního plánování, projektování a realizace staveb

PRACOVNÍ TEXT 06/2011

ČÁST 4. SPECIÁLNÍ ČINNOSTI

OBSAH

- A. Úvod
 - B. Všeobecné informace
 - C. Celková struktura manuálu
-
- 4.1 POSUZOVÁNÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ EIA
 - 4.2 POSOUZENÍ ENERGETICKÉ NÁROČNOSTI BUDOV
PENB
 - 4.3 SPECIÁLNÍ PRŮZKUMY

A. ÚVOD

Od posledního „druhého pracovního znění“ metodické pomůcky Výkony a honoráře architektů, inženýrů a techniků činných ve výstavbě (rok vydání 2003) uplynula doba, za kterou se mnoho podmínek (legislativních, realizačních, hospodářských a dalších) výrazně změnilo. Vzhledem k tomuto faktu vyvstala potřeba vydání aktualizovaného dokumentu, který by akceptoval současné podmínky.

Z tohoto důvodu představenstvo České komory architektů rozhodlo o ustavení pracovní skupiny s cílem řešit tento úkol, a to s ohledem na současné doporučení Evropské rady architektů (ACE) formulované v dokumentu SIC 2009 – Systém informací o cenách. Valná hromada (GA ACE 02/2009) dokument schválila a ve svém závěru doporučuje členským zemím vytvořit jasný a přehledný, místním podmínkám a legislativě odpovídající dokument – STANDARDY PROFESNÍCH VÝKONŮ A SOUVISEJÍCÍCH ČINNOSTÍ (dále jen „STANDARDY“).

Pracovní skupina po obsáhlé diskuzi na představenstvu v rámci zasedání představenstva dostala pokyn dodržovat při tvoření „STANDARDŮ“ následující priority:

1. Respektovat současnou legislativu s možností připravit úpravy v nezbytných případech.
2. Navázat na předchozí dokumenty o „STANDARDECH“.
3. Dodržet strukturu honorářového řádu.
4. Zřetelně vymezit projektovou a inženýrskou činnost, definovat a stanovit nadstandardní výkony.
5. Obsahy dokumentací, jejich textových zpráv v různých fázích musí mít stále stejnou strukturu, pouze míra informací se zvyšuje a prohlubuje.
6. Vytvořit „STANDARDY“ v součinnosti s ČKAIT.
7. Konzultovat pracovní texty „STANDARDŮ“ se zástupci odborné veřejnosti a dotčené státní správy (stavební úřady).
8. Výsledný elaborát „STANDARDY PROFESNÍCH VÝKONŮ A SOUVISEJÍCÍCH ČINNOSTÍ“ bude převeden do „CENÍKU PROJEKTOVÝCH PRACÍ“ (dále jen „CENÍKU“), který bude vydán nezávislou organizací např. Nadací ABF a bude Českou komorou architektů doporučován. Tento „CENÍK“ též budou moci vydat jednotlivé autorizované osoby a jejich ateliéry jako vlastní vnitřní ceník.
9. Obsah a rozsah jednotlivých dokumentací má být minimální, ale současně zaručující kladné projednání a souhlasné stanovisko dotčených orgánů státní správy a stavebního úřadu.
10. Výsledné dokumenty – jak standardy „STANDARDY“, tak ceník „CENÍK“ mají být přiměřené obsažné, jasné a lapidární, aby se staly platnou pomůckou pro stanovení předmětu plnění a cen ve smlouvách s klienty a vyčerpávající informací pro klienty, investory developery a dotčenou státní správu.

Pracovní skupina toto desatero priorit respektovala a dále tvořila dokument „STANDARDY“ tak, aby splňoval požadavky klienta, developera, státní správy a odrážel dlouholetou zkušenost architekta v procesu projektování a realizaci stavby.

B. VŠEOBECNÉ INFORMACE

B1 Podklady

- Výkony a honoráře ČKA 1997
- Výkony a honoráře ČKA 2003
- Standardy výkonů pro projektování pozemních staveb - Dashöffer 1997
- Standard výkonů – Slovenská komora architektů
- ČKAIT PROFESIS
- Výkonové tabulky větších ateliérů autorizovaných osob
- Systém UNIKA

B2 Legislativa

Jako současný legislativní rámec byl použit stavební zákon a vyhlášky, které určují obsah projektových dokumentací a činností vedoucí k realizaci staveb.

- Stavební zákon č.183/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů
- Vyhláška č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, přílohy č.1, 2, 3, 4, 5
- Vyhláška č.500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, UPD a způsobu evidence úz. plánovací činnosti, přílohy 1 - 18
- Vyhláška č. 501/2006 Sb.o obecných požadavcích na využití území
- Vyhláška č.503/2006 Sb.o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření

B3 Pojmy a vysvětlivky

- Výkony autorizovaných architektů, inženýrů a techniků ve smyslu tohoto řádu jsou činnosti, které musí být vykonány, aby bylo dosaženo určeného cíle.
- Stavba je souhrn dodávek stavebních materiálů, hmot a dílů, popř. strojů, zařízení a inventáře vč. souvisejících prací, sloužících k vytvoření díla na podkladě příslušné dokumentace.
- Soubor staveb je vzájemně provozně a ekonomicky související soubor, jímž se uskutečňuje rozsáhlá a dlouhodobá výstavba na souvislém území nebo ke společnému cíli
- Objekt je ucelená, účelově vymezená samostatná část stavby, způsobilá bezpečného užívání a provozu, pro kterou lze stanovit výši

započitatelných nákladů pro účely tohoto řádu a tudíž i výši honoráře samostatně. Rozoznáváme objekty pozemní, inženýrské a technologické.

- Návrh / stavby studie (DNS) je předprojektová část dokumentace dokládající koncepční tvarové/hmotové, materiálové, technologické a technické, dispoziční a provozní řešení stavby, objektu nebo zařízení, popřípadě jejich souboru, jejímž smyslem a účelem je vzájemné ujasnění si záměrů a stavebního programu mezi klientem a architektem / inženýrem (technikem) a ověření proveditelnosti stavebního programu ve zvoleném území. Vypracovává se standardně ve variantách, nadstandardně v alternativách.
- ÚPP Územně plánovací podklady
- ÚPD Územně plánovací dokumentace
- VÚC Velký územní celek
- URU Udržitelný rozvoj území
- RUR Rozbor udržitelného rozvoje území
- ZÚR Zásady územního rozvoje
- PÚR Politika územního rozvoje
- ÚP Územní plán
- RP Regulační plán
- ÚS Územní studie
- GIS Geografický informační systém
- ÚPP Územní plánovací podklad
- SO Správní obvod
- ORP Obec s rozšířenou působností
- POU Obec s pověřením obecního úřadu
- DO Dotčený orgán
- OOP Opatření obecné povahy
- DNS Dokumentace návrhu stavby
- DÚR Dokumentace k územnímu řízení
- ÚR Územní rozhodnutí
- DSP Dokumentace ke stavebnímu povolení
- SP Stavební povolení
- SZ Stavební zákon
- PZS Projektová dokumentace pro zadání a provedení stavby
- OTP Technické požadavky na stavby
- ÚSES Územní systém ekologické stability
- BK Biokoridor
- BC Biocentrum
- ZOV Zásady organizace výstavby
- EIA Posouzení dopadů na životní prostředí (Environmental impact assesment)
- SEA Strategické posouzení vlivů (Strategic environmental assesment)
- ZT Zdravotechnika

- ÚT Ústřední topení
- VZT Vzduchotechnika
- EL SIL Rozvod elektro silnoproud
- EL SL Rozvod elektro slaboproud
- EPS El. Požární signalizace
- EZS El. Zabezpečovací signalizace
- MaR Měření a regulace
- PBŘS Požárně bezpečnostní řešení stavby
- CO Civilní ochrana
- PZ Příprava zakázky
- ADR Autorský dozor při realizaci stavby

B 4 Rozsah použití

Základním cílem dokumentu „STANDARDY“ je dát vyčerpávající, celistvou a přehlednou informaci o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných autorizovanými osobami. Výkony v jednotlivých projektových fázích (stupních) jsou děleny na projektovou činnost se základními a nadstandardními výkony a na činnost inženýrskou.

V jednotlivých fázích je i výčet nezbytné činnosti investora, developera, zadavatele, stavebníka.

„STANDARDY“ budou podkladem k vytvoření „CENÍKU“. Dále bude sloužit všem zúčastněným osobám, organizacím a státní správě v procesu územního plánování, projektování a realizace staveb.

Tento dokument má být manuálem přehledným, jasně srozumitelným pro použití do smluv s klienty a pro proces posuzování a schvalování dotčenými orgány a státní správou.

Následně vytvořený „CENÍK“ má být platnou pomůckou pro developery a investory při určování nákladů připravované výstavby a základní pomůckou pro smlouvy projektanta s klientem.

„STANDARDY“ budou dokument podléhající legislativním změnám a technickému vývoji. V současné době probíhají koncepční úpravy OTP (Obecné technické požadavky) na výstavbu, které mohou ovlivnit úpravu stavebního zákona a některých vyhlášek a tudíž i „STANDARDŮ“.

„CENÍK“ bude dokument sledující hospodářský a technický vývoj.

B 5 Zpracovatelé částí:**Část 1. Urbanismus, územní plánování a obory související**

ČKA:

- Ing. arch. Koubek Pavel
- Ing. arch. Körner Milan
- RNDr. Krajíček Libor
- Ing. arch. Novotný František
- Ing. arch. Poláčková Vlasta

Část 2. Projektování staveb

ČKA:

- Ing. arch. Bezpalec Tomáš
- Ing. arch. Dvořák Jan
- Ing. arch. Kozel Jan
- Ing. arch. Krejčí Petr
- Ing. arch. akad. arch. Vrana Jan

ČKAIT:

- Marie Báčová
- Ing. Petr Blažka
- Ing. Karel Blecha
- Ing. Miroslav Holna
- Ing. Hedviga Klepáčková
- Ing. Jan Korbel
- Ing. Jan Král
- Ing. Blanka Kudlíková
- Ing. Václav Mach
- Ing. Jan Matějka
- Ing. Jindřich Pater
- Ing. Michael Trnka, CSc., st.
- Ing. Michael Trnka, CSc., ml.
- Ing. Jaroslav Šafránek, CSc.
- Ing. Jaromír Šišma
- Ing. Pavel Štěpán
- Ing. Renata Zdařilová, CSc.

Skupina 2.2. Krajinářská architektura

ČKA:

- Ing. Chvojka Jakub
- Ing. et Ing. Jiránek Tomáš
- Ing. Velička Petr
- Ing. Veličková Markéta
- Ing. Spurná Sussane

Část 3. Interiérová tvorba a související činnosti

ČKA

- Akad. arch. Čejka Miloslav
- prof. akad. arch. Fišer Jan
- MgA. Krejčí Eleonora
- Akad. arch. Švarc Jaromír

Část 4. Speciální odborné činnosti

ČKAIT

- Mgr. Kučírek Pavel
- Ing. Král Jan
- Ing. Šafránek Jaroslav

C. STRUKTURA MANUÁLU

ČÁST 1. Urbanismus, územní plánování a obory související

1.1. Územní plánování

- 1.1.1. Zásady územního rozvoje a součinnost při pořizování (ZÚR)
 - 1.1.1.1. Obsah dokumentace ZÚR
- 1.1.2. Územní plán a součinnost při pořizování (ÚP)
 - 1.1.2.1. Obsah dokumentace ÚP
- 1.1.3. Regulační plán a součinnost při pořizování (RP)
 - 1.1.3.1. Obsah dokumentace RP
- 1.1.4. Územní studie a součinnost při pořizování (ÚS)
 - 1.1.4.1. Obsah dokumentace ÚS

ČÁST 2. Projektování staveb

2.1. Pozemní stavby

- 2.1.1. Příprava zakázky (PZ)
 - 2.1.1.1. Obsah dokumentace PZ
- 2.1.2. Dokumentace návrhu stavby /studie (DNS)
 - 2.1.2.1. Obsah dokumentace DNS
- 2.1.3. Projektová dokumentace pro územní rozhodnutí (DUR)
 - 2.1.3.1. Obsah dokumentace DUR
- 2.1.4. Projektová dokumentace pro stavební povolení (DSP)
 - 2.1.4.1. Obsah dokumentace DSP
- 2.1.5. Projektová dokumentace pro zadávání a provedení stavby (PZS)
 - 2.1.5.1. Obsah dokumentace PZS
- 2.1.6. Spolupráce při výběru zhotovitele stavby (VDS)
 - 2.1.6.1. Obsah dokumentace VDS
- 2.1.7. Autorský dozor při realizaci stavby (ADR)
 - 2.1.7.1. Obsah dokumentace ADR
- Realizační dokumentace zhotovitele stavby (DOS)
- Dokumentace skutečného provedení stavby (SPS)

2.2. Krajinářská architektura

- 2.2.1. Standard rozsahu dokumentace příprava zakázky (PZ)
 - 2.2.1.2. Obsah dokumentace PZ
- 2.2.2. Standard rozsahu návrhu stavby (DNS)
 - 2.2.2.2. Obsah dokumentace DNS
- 2.2.3. Standard rozsahu dokumentace stavby (souborů staveb k územnímu řízení) (DUR)
 - 2.2.3.1. Obsah dokumentace DUR
- 2.2.4. Standard rozsahu dokumentace ke stavebnímu povolení (DSP)
 - 2.2.4.1. Obsah dokumentace DSP
- 2.2.5. Standard rozsahu dokumentace ke stavebnímu povolení (DPS)
 - 2.2.5.1. Obsah dokumentace DPS

- 2.2.6. Rozsah dokumentace pro zadání stavby (souboru staveb) (DZS)
- 2.2.6.1. Obsah dokumentace DZS
- 2.2.7. Výkon autorského dozoru AD
- 2.2.8. Dokumentace kolaudace, dokumentace skutečného provedení stavby KS

- 2.3. Inženýrské stavby - ČKAIT**
- 2.4. Technologické objekty - ČKAIT**

ČÁST 3. Interierová tvorba a související činnosti

- 3. 1. Interierová tvorba**
- 3. 2. Výstavy**
- 3. 3. Scénografie film, televize**
- 3. 4. Scénografie divadlo**

ČÁST 4. Speciální odborné činnosti

- 4.1. Posouzení dopadů na životní prostředí EIA**
- 4.2. Posouzení energetické náročnosti budov PENB**
- 4.3. Speciální průzkumy a vyhodnocení**
 - hluk
 - odpady
 - emise

ČÁST 4. Speciální činnosti

4.1 POSUZOVÁNÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ EIA

4.1. POSOUZENÍ ODBORNÉ ČINNOSTI	KOMENTÁŘ
<p>Obsah</p> <p>4.1.1. Předmět posuzování vlivů záměru na životní prostředí dle § 4 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen zákon)</p> <p>4.1.2. Záměry KATEGORIE I, které vždy podléhající posouzení dle přílohy 1 zákona</p> <p>4.1.3. Záměry KATEGORIE II vyžadující zjišťovací řízení dle přílohy 1 zákona</p> <p>4.1.4. Oznámení podlimitního záměru dle § 6 odst. 2 zákona</p> <p>4.1.4.1 Náležitosti oznámení podlimitního záměru dle přílohy 3a zákona</p> <p>4.1.5. Oznámení záměru a zjišťovací řízení</p> <p>4.1.5.1. Oznámení</p> <p>4.1.5.2. Náležitosti Oznámení záměru dle přílohy 3 zákona</p> <p>4.1.5.3. Zjišťovací řízení de § 7 zákona</p> <p>4.1.5.4 Zásady pro zjišťovací řízení dle přílohy č. 2 zákona</p> <p>4.1.6. Dokumentace dle § 8 zákona</p> <p>4.1.6.1 Náležitosti dokumentace dle přílohy č 4 zákona</p> <p>4.1.7 Posudek a stanovisko</p> <p>4.1.7.1. Posudek</p> <p>4.1.7.2 Náležitosti posudku</p> <p>4.1.7.3. Náležitosti stanoviska dle přílohy 6 zákona</p> <p>4.1.7.4 Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 10 zákona</p> <p>4.1.8 Koncepce § 10a zákona</p> <p>4.1.9 Oznámení koncepce § 10c</p> <p>4.1.9.1 Zjišťovací řízení § 10d zákona</p> <p>4.1.9.2 Náležitosti oznámení koncepce dle přílohy č. 7 zákona</p> <p>4.1.9.3 Náležitosti vyhodnocení koncepce z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví dle přílohy 9 zákona</p> <p>4.1.9.4. Kritéria pro zjišťovací řízení</p> <p>4.1.9.5 Průběh posuzování vlivů koncepce na životní prostředí § 10e (kap.4.1.8)</p> <p>4.1.10. Návrh koncepce § 10f zákona</p> <p>4.1.10.1 Sledování a rozbor vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví</p> <p>4.1.11 Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí § 10i zákona</p> <p>4.1.11.1 Kritéria pro zjišťovací řízení</p> <p>4.1.11.2 Náležitosti vyhodnocení koncepce z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví</p> <p>4.1.12 Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů koncepce na životní prostředí, pokud je koncepce zpracovávána ústředním správním úřadem § 10j zákona</p> <p>4.1.13 Posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky § 11 zákona</p> <p>4.1.14 Způsob mezistátního posuzování § 12 zákona</p> <p>4.1.15 Mezistátní posuzování záměru prováděného na území České republiky § 13 zákona</p> <p>4.1.16 Mezistátní posuzování záměru prováděného mimo území České republiky § 14 zákona</p>	

- 4.1.17 Mezistátní posuzování koncepce prováděné na území České republiky § 14a zákona
- 4.1.18 Mezistátní posuzování koncepce prováděné mimo území České republiky § 14b zákona
- 4.1.19 Předběžné projednání § 15 zákona
- 4.1.20 Zveřejnění informací o dokumentech pořízených v průběhu posuzování a o veřejných projednáních dle § 16 zákona
- 4.1.21 Veřejné projednání dle § 17 zákona
- 4.1.22 Náklady spojené s posuzováním vlivů na životní prostředí § 18 zákona
- 4.1.23 Autorizace ke zpracování dokumentace a posudku § 19 zákona

Přílohy:

1. Schéma průběhu procesu EIA
2. Schéma průběhu procesu SEA

Podle zákona 100/2001 Sb. se posuzují vlivy na veřejné zdraví a vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy, rostliny, ekosystémy, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní památky, vymezené zvláštními předpisy, a jejich vzájemné působení.

Posuzování vlivů na životní prostředí je možné rozdělit na tzv. projektovou EIA (z anglického Environmental Impact Assessment), ve které je posuzován vliv konkrétního projektu, a na strategické posuzování - SEA (Strategic environmental assessment), kde jsou posuzovány vlivy koncepce na životní prostředí (územní plán, územní studie, plán odpadového hospodářství, generel dopravy, regionální inovační strategie atp.).

Posuzování vlivů na životní prostředí v současné době upravuje zákon č. 100/2001 Sb. (dále jen „zákon“). V případě územního plánování je SEA řešena jak v zákoně 100/2001 Sb., tak zákonem 183/2006 (dále jen „stavební zákon“) a vyhláškou 500/2006 Sb.

Projektová EIA

Záměrem se rozumí stavby, činnosti a technologie uvedené v příloze č. 1 cit. zákona. Principem posuzovacího procesu je zhodnocení všech předpokládaných přímých a nepřímých důsledků určitého záměru na všechny složky životního prostředí a veřejné zdraví.

Proces projektové EIA lze zjednodušeně znázornit na grafu v příloze č. 1. Z grafu je patrné, že proces EIA je vícestupňový. V příloze zákona 100/2001 Sb. jsou uvedeny limitní kapacity, jejichž překročení znamená požadavek na zpracování Oznámení nebo Dokumentace EIA. Pro záměry, které nedosahují limitních kapacit, může příslušný úřad (kraj, MŽP) vyžádat zpracování Oznámení podlimitního záměru. Podrobnosti o procesu jsou uvedeny v kapitolách 4.1.1. až 4.1.7. a 4.1.19. až 4.1.23.

Informace o EIA, seznam autorizovaných zpracovatelů, legislativa a další informace jsou na webu:
<http://tomcat.cenia.cz/eia/view.jsp>

Z pohledu investora je nejdůležitější ukončení procesu EIA, které má v jednotlivých fázích procesu EIA jinou formu.

- V případě podlimitního záměru (záměry uvedené v příloze č. 1 (kap.4.1.2.) k tomuto zákonu, které nedosahují příslušných limitních hodnot, jsou-li uvedeny) vydává příslušný úřad „sdělení dle §22 písmeno a) zákona 100/2001 Sb.“ ve kterém sděluje, že záměr podléhá/nepodléhá zjišťovacímu řízení. V případě že záměr nepodléhá zjišťovacímu řízení tak proces EIA končí. Pokud záměr podléhá zjišťovacímu řízení, je nutné zpracování Oznámení dle zákona 100/2001 Sb. Sdělení má platnost bez časového omezení.
- U Oznámení záměru je zjišťovací řízení ukončeno „závěrem zjišťovacího řízení“, ve kterém příslušný úřad stanoví, zda záměr bude/nebude dále posuzován dle zákona 100/2001 Sb. Pokud záměr bude posuzován, je nutné zpracovat Dokumentaci EIA. Pokud závěr zjišťovacího řízení stanovil, že záměr nebude dále posuzován, tak proces EIA končí. Závěr zjišťovacího řízení má platnost bez časového omezení.
- Příslušný úřad vydá na základě Dokumentace EIA (případně Oznámení, Dokumentace, Posudku a veřejného projednání) „stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí“. Platnost stanoviska je 5 let a může být na žádost oznamovatele opakovaně prodloužena.

Proces EIA nepodléhá správnímu řádu. Proto se vůči sdělení, závěru zjišťovacího řízení nebo stanovisku nelze odvolat, není zde ani doba nutná pro nabytí právní účinnosti. Právní účinnost je v den vydání sdělení, závěru zjišťovacího řízení nebo stanoviska. Sdělení, stanovisko nebo závěr zjišťovacího řízení je dokument, který je využit v příslušném správním řízení o povolení navrhované stavby, činnosti či technologie. To znamená, že u staveb, které podléhají procesu EIA, je požadováno, aby dokument o ukončení procesu EIA byl součástí dokumentace pro územní rozhodnutí. Z časových důvodů je tedy vhodné mít vyřešenu problematiku EIA ve chvíli podání žádosti o ÚR. Proto doporučujeme u projektů, kde je i malá pravděpodobnost, že by mohly spadat do podlimitních záměrů (viz dále), co nejdříve podat žádost na krajský úřad zda bude požadováno zpracování Oznámení podlimitního záměru (vzor žádosti je přiložen jako příloha č. 4). U záměrů, kde není jasné, zda mohou spadat do procesu EIA (tj. nevyskytují se v příloze 1 zákona – kapitoly 4.1.2. a 4.1.3.), je nutné podat žádost na ministerstvo životního prostředí (vzor žádosti je přiložen jako příloha č. 5), které vydá stanovisko, zda bude záměr posuzován podle zákona 100/2001 Sb. Stejně tak je nutné se na ministerstvo obrátit s žádostí, zda je nutné znovu provést posouzení záměru v případě, že se změní kapacity záměru, u kterého již proběhlo a bylo ukončeno posouzení dle zákona 100/2001 Sb.

SEA – posuzování koncepcí, strategické posuzování

SEA je proces posuzování vlivů koncepcí a územně plánovacích dokumentací za životní prostředí.

Koncepcí se rozumí strategie, politiky, plány nebo programy zpracované nebo zadané orgánem veřejné správy a následně orgánem veřejné správy schvalované nebo ke schválení předkládané. Ve vztahu k posuzování vlivů se dále podle § 10a cit. zákona rozlišují koncepce posuzované vždy a koncepce,

Informace o SEA, seznam autorizovaných zpracovatelů, legislativa a další jsou na webu: <http://eia.cenia.cz/sea/koncepce/prehled.php>

o jejichž posouzení se rozhoduje ve zjišťovacím řízení. Pro posuzování **územněplánovací dokumentace (ÚPD)** platí dle § 10i cit. zákona zvláštní ustanovení. Metodický výklad MŽP §10i uvádíme v příloze č. 3. Vzhledem k tomu, že na rozdíl od ostatních typů koncepcí je zpracování a projednání ÚPD jasně stanoveno příslušnou legislativou, tj. zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), je i proces posuzování vlivů ÚPD navržen tak, aby respektoval jednotlivé kroky a fáze přípravy ÚPD. Schéma procesu pořizování územního plánu je znázorněno na grafu, který zpracovalo MŽP a který je uveden v příloze č. 2.

Předmětem posuzování vlivů koncepce na životní prostředí (SEA) jsou (velmi zjednodušeně řečeno) koncepce, které mohou v dalším kroku umožnit přípravu projektu, který bude podléhat procesu projektové EIA. Například změna územního plánu obsahující návrh nové funkční plochy pro výrobu v rozsahu, která bude posuzovaná v procesu projektové EIA. U této změny územního plánu si krajský úřad vyžádá zpracování SEA. Podrobnosti o procesu jsou uvedeny dále v kapitolách 4.1.9. až 4.1.23.

NATURA 2000 – ve vztahu k zákonu č. 100/2001 Sb.

Natura 2000 je celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat přírodní stanoviště a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Na území České republiky je Natura 2000 tvořena ptačími oblastmi (PO) a evropsky významnými lokalitami (EVL), které požívají smluvní ochrany (§ 39 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny) nebo jsou chráněny jako zvláště chráněná území (§ 14 zák. č. 114/1992 Sb.). Posouzení vlivů na EVL a PO je nedílnou součástí procesu podle zákona 100/2001 Sb. Již na počátku procesu musí být zřejmé, zda jsou předmětem posouzení také vlivy na tyto oblasti. Pokud tedy příslušný úřad podle zákona č. 100/2001 Sb. obdrží oznámení záměru nebo koncepce, jehož součástí nebude stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., vyzve předkladatele podle tohoto zákona k jeho doplnění. Z tohoto důvodu je vhodné co nejdříve podat na krajský úřad žádost o vyjádření zda záměr může ovlivnit Natura 2000. Vzor žádosti je přiložen jako příloha č. 6.

V případě, že orgán ochrany přírody svým stanoviskem nevyloučí významný vliv koncepce či záměru na EVL nebo PO, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. a zákona č. 100/2001 Sb., tj. musí být zpracované posouzení vlivu záměru na Naturu 2000 autorizovanou osobou.

4.1.1 Předmět posuzování vlivů záměru na životní prostředí dle § 4 zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen zákon)

Předmětem posuzování podle tohoto zákona jsou

a) záměry uvedené v příloze č. 1(kap.4.1.2) k tomuto zákonu kategorii I a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena; tyto záměry a změny záměrů

Seznam autorizovaných osob je na webu (<http://tomcat.cenia.cz/eia/view.jsp>)

podléhají posuzování vždy,

b) změny záměru uvedeného v příloze č. 1 (kap.4.1.2) k tomuto zákonu kategorii I(kap.4.1.2), pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání a nejedná-li se o změny podle písmene a); tyto změny záměrů podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení,

c) záměry uvedené v příloze č. 1 (kap. 4.1.2) k tomuto zákonu kategorii II (kap 4.1.3) a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení,

d) záměry uvedené v příloze č. 1 (kap.4.1.2) k tomuto zákonu, které nedosahují příslušných limitních hodnot, jsou-li uvedeny (dále jen "podlimitní záměr") a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení,

e) stavby, činnosti a technologie, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zvláštního právního předpisu 2a) mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti; tyto stavby, činnosti a technologie podléhají posuzování, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

f) zrušeno

(2) Předmětem posuzování podle tohoto zákona dále není záměr, popřípadě jeho část, o kterém rozhodne vláda v případě nouzového stavu, stavu ohrožení a válečného stavu, 3) z naléhavých důvodů obrany nebo plnění mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, a v případě, kdy záměr slouží k bezprostřednímu odvrácení důsledků nebo ke zmírnění nepředvídatelné události, která by mohla vážně ohrozit zdraví, bezpečnost, majetek obyvatelstva nebo životní prostředí. O záměrech, které podléhají posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky podle § 11 (kap. 4.1.13), tak nelze stanovit. U záměru vyloučeného podle věty první tohoto odstavce je vláda povinna

a) o tomto rozhodnutí spolu s odůvodněním informovat přiměřeně podle § 16 (kap.4.1.20) veřejnost,

b) zvážit možnost jiného posouzení jeho vlivu na životní prostředí za účasti veřejnosti a o výsledcích tohoto posouzení informovat podle § 16 veřejnost,

c) před vydáním rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů 1a) informovat Evropskou komisi o důvodech vyloučení podle věty první tohoto odstavce a poskytnout jí informace zveřejněné v rámci případného posouzení podle písmene b).

1a) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění

pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů. *)

2a) § 45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

3) Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti státu, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb.

4.1.2 Záměry KATEGORIE I vždy podléhající posouzení dle přílohy 1 zákona

To znamená: Oznámení dle § 6 zákona, (kap.4.1.5) Zjišťovací řízení dle § 7 zákona (kap.4.1.5.2), Dokumentace dle § 8 zákona (kap.4.1.6), Posudek dle § 9 zákona (kap. 4.1.7) a Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 10 zákona. (kap.4.1.7.2)

Číslování jednotlivých záměrů je přesně dle přílohy 1 zákona.

- 1.1 Trvalé odlesnění nebo zalesnění nelesního pozemku o ploše od 25 ha.
A Příslušný orgán MŽP
- 1.2 Odběr vody nebo převod vody mezi povodími nebo mezi dílčími částmi povodí, pokud množství odebírané nebo převáděné vody přesahuje 100 mil m³ za rok nebo pokud dlouhodobý průměrný průtok v povodí, odkud se voda převádí, přesahuje 2000 mil m³ za rok v případě že objem převedené vody přesahuje 5% tohoto průtoku.
A Příslušný orgán MŽP
- 1.3 Čerpání podzemní vody nebo umělé doplňování zásob podzemní vody v objemu 10 000 000 m³ za rok a více
A Příslušný orgán MŽP
- 1.4 Přehrady, nádrže a jiná zařízení určená k zadržování nebo k akumulaci vody a v ní rozptýlených látek, jestliže objem zadržené nebo akumulované vody přesahuje 10 000 000 m³
A Příslušný orgán MŽP
- 1.5 Čistírny odpadních vod s kapacitou nad 100 000 ekvivalentních obyvatel a kanalizace pro více jak 50 000 napojených obyvatel.
B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.
- 1.6 Projekty vodohospodářských úprav nebo jiných opatření ovlivňující odtokové poměry (např. odvodnění, závlahy, protierozní ochrana, terénní úpravy, lesnicko-technické meliorace, atd.) na ploše nad 50 ha.
A Příslušný orgán MŽP
- 1.7 Chov hospodářských zvířat s kapacitou nad 180 dobytčích jednotek (1 dobytčí jednotka = 500 kg živé hmotnosti).
B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.
- 1.8 Kafilerie nebo veterinární asanační ústavy.
B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.
- 2.1 Těžba ropy v množství nad 50 t/den a zemního plynu v množství nad 50 000 m³/den.
A Příslušný orgán MŽP
- 2.2 Těžba černého uhlí – nový dobývací prostor.
Příslušný orgán MŽP
- 2.3 Těžba ostatních nerostných surovin - nový dobývací prostor; těžba

<p>ostatních nerostných surovin nad 1 000 000 tun/rok; těžba rašeliny na ploše 150 ha a více. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>2.4 Úprava černého a hnědého uhlí – vsázka nad 3 000 000 tun/rok. <i>Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>2.5 Uran – těžba včetně změny a ukončení těžby a úprava uranové rudy (chemická úprava a jiné technologie, odkaliště a kalová pole) <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>3.1 Zařízení ke spalování paliv a tepelným výkonem na 200 MW <i>B Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.2 Zařízení s jadernými reaktory (včetně jejich demontáže nebo konečného uzavření) s výjimkou výzkumných zařízení, jejichž maximální výkon nepřesahuje 1 kW kontinuální tepelné zátěže. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.3 Zařízení ke konverzi, obohacování nebo výrobu jaderného paliva. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.4 Zařízení určená pro zpracování vyhořelého nebo ozářeného jaderného paliva nebo vysoce aktivních radioaktivních odpadů <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.5 Zařízení určená pro konečné uložení, konečné zneškodnění nebo dlouhodobé skladování plánované na více než 10 let vyhořelého ozářeného jaderného paliva a dále radioaktivních odpadů na jiném místě, než na kterém jsou vyprodukovány. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.6 Nadzemní vedení elektrické energie a napětí nad 110 kW a délce nad 15 km. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.7 Dálkové produktovody pro dopravu plynu, ropy, páry a dalších látek o délce nad 20 km a průměru nad 800 m. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>4.1 Pražení, aglomerace a slinování (sintrování) kovových rud. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>4.2 Zařízení k výrobě surového železa a oceli, včetně kontinuálního odlévání <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>4.3 Zařízení k výrobě neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin pomocí metalurgických, chemických nebo elektrolytických procesů. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>4.4 Povrchová úprava kovů nebo plastů včetně lakoven, s kapacitou 500 000 m²/rok celkové plochy úprav. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>5.1 Průmyslové závody na:</p> <ol style="list-style-type: none"> výrobu buničiny ze dřeva nebo podobných vláknitých materiálů, výrobu papíru a lepenek s výrobní kapacitou vyšší než 200 t za den <i>A Příslušný orgán MŽP</i> <p>6.1 Cementárna, vápenky nebo výroba magnezitu. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>6.2 Zařízení k těžbě azbestu, zařízení ke zpracování a přeměně azbestu a výrobků obsahujících azbest:</p> <ol style="list-style-type: none"> na azbestocementové výrobky s roční produkcí nad 20 000 tun konečných výrobků, pro třecí materiály s roční produkcí nad 20 000 tun konečných výrobků, pro další používání azbestu nad 200 tun/rok. <i>A Příslušný orgán MŽP</i> <p>7.1 Tepelné nebo chemické zpracování uhlí, popřípadě bitumenových břidlic,</p>	
--	--

<p>včetně výroby hliníku vysokoteplotní karbonizací uhlí nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitizací. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>7.2 Rafinerie ropy nebo primární zpracování ropných produktů. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>7.3 Zařízení k výrobě základních organických a anorganických chemikálií (například uhlovodíky, kyseliny, zásady, oxidy, soli, chlór, amoniak apod.). <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>7.4 Průmyslová výroba farmaceutických produktů chemickou cestou nebo biochemickou cestou. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>7.5 Zařízení k výrobě biocidů, pesticidů a průmyslových hnojiv. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>7.6 Zařízení k výrobě výbušnin a regenerace nebo destrukce výbušných látek <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>7.7 Zařízení na skladování ropy a ropných a chemických produktů s kapacitou nad 100 000 tun <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>7.8 Nové zařízení k výrobě oxidu titaničitého nebo zařízení k jeho výrobě, pokud je kapacita zvýšena o 15 000 tun/rok a více. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>9.1 Novostavby železničních drah delší než 1 km. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>9.2 Letiště se vzletovou a přistávací dráhou v délce 2 100 m a více. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>9.3 Novostavby, rozšiřování a přeložky dálnic a rychlostních silnic. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>9.4 Novostavby, rozšiřování a přeložky silnic nebo místních komunikací o čtyřech a více jízdnicích pruzích, včetně rozšíření nebo přeložení stávajících silnic nebo místních komunikací o dvou nebo méně jízdnicích pruzích na silnice nebo místní komunikace o čtyřech a více jízdnicích pruzích, o délce 10 km a více <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>9.5 Vodní cesty včetně jezů a ostatních vzdouvacích zařízení a mol pro nakládání a vykládání na břeh nebo přístavy pro vnitrozemskou dopravu pro plavbu lodí s výtlačkem nad 1 350 tun. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>10.1 Zařízení k odstraňování nebezpečných odpadů. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>10.2 Zařízení k odstraňování ostatních odpadů s kapacitou 30 000 tun/rok <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>4.1.3 Záměry KATEGORIE II vyžadující zjišťovací řízení dle přílohy 1 zákona</p> <p>To znamená: Oznámení dle § 6 zákona (kap.4.1.4.) a Zjišťovací řízení dle § 7 (kap.4.1.5.2) zákona, které může proces EIA ukončit nebo poslat do celého procesu EIA, to znamená:</p> <p>Dokumentace dle § 8 zákona Kap.4.1.6), Posudek dle § 9 zákona (kap.4.1.7) a Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 10 zákona (kap. 4.1.7.2)</p> <p>1.1 Trvalé odlesnění nebo zalesnění nelesního pozemku o ploše od 5 ha do 25 ha.</p>	
--	--

<p><i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.2 Restrukturalizace pozemků v krajině, využívání neobdělávaných pozemků nebo polopřirozených oblastí k intenzivnímu zemědělskému využívání, uvedení zemědělské půdy do klidu na ploše od 10 ha. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.3 Vodohospodářské úpravy nebo jiné úpravy ovlivňující odtokové poměry (např odvodnění, závlahy, protierozní ochrana, terénní úpravy, lesnicko-technické meliorace, atd.) na ploše od 10 do 50 ha. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.4 Úpravy toků a opatření proti povodním významě měnící charakter toku a ráz krajiny. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.5 Chov hospodářských zvířat s kapacitou od 50 do 180 dobytčích jednotek (1 dobytčí jednotka = 500 kg živé hmotnosti). <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.6 Rybníky určené k chovu ryb s obsádkou při zarybnění nad 10 t živé hmotnosti. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.7 Přehrady, nádrže a jiná zařízení určená k zadržování nebo k akumulaci vody a v ní rozptýlených látek, pokud nepřísluší do kategorie I a pokud objem zadržované nebo akumulované vody přesahuje 100 000 m³ nebo výška hradicí konstrukce přesahuje 10 m nad základovou spárou. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.8 Odběr vody nebo převod vody mezi povodími nebo mezi dílčími částmi povodí, pokud je množství odebírané nebo přiváděné vody od 10 000 000 do 100 000 000 m³ za rok v případě že objem převedené vody přesahuje 5% tohoto průtoku; čerpání podzemní vody nebo umělé doplňování zásob podzemní vody v objemu od 1 000 000 do 10 000 000 m³ za rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>1.9 Čistírny odpadních vod s kapacitou od 10 000 do 100 000 ekvivalentních obyvatel nebo průmyslové kanalizace o průměru větším než 500 mm. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>2.1 Těžba uhlí nad 100 000 tun/rok. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>2.2 Lignit – těžba nad 100 000 tun/rok <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>2.3 Těžba a úprava rud včetně odkališť, kalových polí, hald a odvalů (chemické, biologické a jiné technologie). <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>2.4 Zvýšení povrchové těžby nerostných surovin nad 1000 000 tun/rok. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>2.5 Těžba nerostných surovin 10 000 až 1 000 000 tun/rok; těžba rašeliny na poše do 150 ha. <i>A Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>2.6 Těžba v korytech nebo údolních nivách vodních toků. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
---	--

<p>2.7 Úprava černého a hnědého uhlí – vsázka 1 až 3 000 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>2.8 Odkaliště, kalová pole, haldy a odvaly při úpravě nerudných surovin. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>2.9 Budování podzemních prostor pro skladování nebo umístění technologických zařízení (provozů) od 10 000 m³. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>2.10 Zneškodňování odpadů ukládáním do přírodních nebo umělých horninových struktur a prostor <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>2.11 Hloubkové vrty pro ukládání radioaktivního nebo nebezpečného odpadu, hloubkové vrty geotermální, hloubkové vrty pro zásobování vodou u vodovodů, s výjimkou vrtů pro výzkum stability půdy <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.1 Zařízení ke spalování paliv o jmenovitém tepelném výkonu od 50 do 500 MW <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.2 Větrné elektrárny s celkovým instalovaným výkonem vyšším než 500 kW nebo s výškou stojanu přesahující 35 metrů <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>3.3 Vodní elektrárny a celkovým instalovaným výkonem výroby nad 50 MWe. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.4 Vodní elektrárny a celkovým instalovaným výkonem výroby od 10 do 50 MWe. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>3.5 Zařízení ke zpracování a skladování radioaktivního odpadu (záměry neuvedené v kategorii I). <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.6 Vedení elektrické energie od 110 kV, pokud nepřísluší do kategorie I. <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.7 Produktovody pro dopravu plynu, ropy, páry a dalších látek od 5 km a průměru 300 – 800 mm (včetně dálkových vodovodů), pokud nepřísluší do kategorie I. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>3.8 Zásobníky zemního plynu a jiných hořlavých plynů s kapacitou nad 10 000 m³ <i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>3.9 Povrchové zásobníky fosilních paliv s kapacitou nad 10 000 t. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>4.1 Průmyslové provozy na zpracování železných kovů, včetně válcování za tepla, kování kladiv a pokovování; provozy na tavení, včetně slévání či legování, neželezných kovů kromě vzácných kovů, včetně recyklovaných produktů – kovového šrotu, jeho rafinace lití. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>4.2 Povrchová úprava kovů a plastických materiálů včetně lakoven, od 10 000 do 500 000 m²/rok celkové plochy úprav. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>4.3 Strojírenská nebo elektrotechnická výroba s výrobní plochou nad 10 000 m² – výroba a opravy motorových vozidel, drážních vozidel, cisteren, lodí, letadel; testovací lavice motorů, turbin nebo reaktorů; stálé tratě</p>	
--	--

	<p>pro závodění a testování motorových vozidel; výroba železničních zařízení; tváření výbuchem. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.1	<p>Impregnace dřeva při použití chemických látek v množství od 1 000 tun/rok. <i>Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.2	<p>Výroba dřevovláknitých, dřevotřískových, pilinových desek nebo překližek a dých s kapacitou od 10 000 m²/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.3	<p>Výroba nábytku s kapacitou vstupu suroviny nad 10 000 m³/rok <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.4	<p>Textilní úpravny nebo barvírny se spotřebou vybraných nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilizujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní prostředí dle zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,) nad 3 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.5	<p>Koželužny s kapacitou zpracované vstupní suroviny nad 10 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.6	<p>Polygrafické provozy se spotřebou vybraných nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilizujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní prostředí dle zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,) nad 1 tunu/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.7	<p>průmyslové závody na výrobu papíru a lepenek (projekty nezařazené v kategorii I). <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
5.8	<p>Zařízení na výrobu a zpracování celulózy. <i>Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
6.1	<p>Průmyslová výroba keramických produktů vypalováním, zejména střešních tašek, cihel, žáruvzdorných cihel, dlaždic, kameniny, porcelánu s kapacitou od 25 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
6.2	<p>Výroba stavebních hmot a výrobků neuvedených v kategorii I ani v předchozím bodě s kapacitou nad 25 000 tun/rok°zařízení na výrobu azbestu a výrobků obsahujících azbest (záměry neuvedené v kategorii I). <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
6.3	<p>Výroba skla, skelných a umělých vláken s kapacitou nad 10 000 m²/rok nebo nad 7 000 tun/rok <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
6.4	<p>Zařízení k tavení nerostných látek, včetně výroby minerálních vláken</p>	

	<p>s kapacitou od 7 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	
6.5	Obalovny živichých směsí.	
7.1	Výroba nebo zpracování polymerů a syntetických kaučuků výroba a zpracování výrobků na bázi eleastomerů s kapacitou nad 10 tun/rok <i>A Příslušný orgán MŽP</i>	
7.2	Výroba mýdel, surfaktanů, detergentů a nátěrových hmot nad 200 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
7.3	Ostatní chemické výroby s produkcí od 100 tun/rok <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
7.4	Zařízení pro skladování ropy nebo ropných produktů s kapacitou 5 000 až 100 000 tun <i>A Příslušný orgán MŽP</i>	
7.5	Zařízení pro skladování ostatních chemických látek neuvedených v kategorii I ani v kategorii II s kapacitou od 5 000 tun nebo od 1 000 m ³ . <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
7.6	Ostatní zařízení k výrobě oxidu titaničitého (záměr neuvedený v kategorii I v bodě 7.8). <i>A Příslušný orgán MŽP</i>	
7.7	Výrobní nealkoholických nápojů s kapacitou od 50 000 hl/rok výrobků. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.2	Pivovary s kapacitou od 100 000 hl/rok výroby a sladovny s kapacitou od 50 000 tun/rok výrobků. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.3	Škrobárny s kapacitou od 50 000 tun/rok výrobků <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.4	Lihovary nebo pálenice s kapacitou od 5 000 hl/rok výrobků. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.5	Droždárny s kapacitou výroby droždí od 1 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.6	Cukrovary s kapacitou zpracované suroviny od 150 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.7	Výroba rostlinných nebo živočišných olejů nebo tuků s kapacitou od 20 000 tun/rok výrobků	
8.8	Zpracování mléka do 50 000 hl/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.9	Balírny a konzervátorské závody s kapacitou od 100 000 tun/rok výrobků. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.10	Výroba cukrovinek a sirupů s kapacitou od 10 000 tun/rok. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	
8.11	Jatka, masokombináty a zařízení na zpracování ryb (včetně výroby rybí moučky a rybích olejů) s kapacitou od 5 000 tun/rok výrobků. <i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i>	

<p>9.1 Novostavby, rozšiřování a přeložky silnic všech tříd a místních komunikací I. a II třídy (zámery neuvedené v kategorii I).
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>9.2 Novostavby (zámery neuvedené v kategorii I), rekonstrukce, ektrizace nebo modernizace železničních drah; novostavby nebo rekonstrukce železničních a intermodálních zařízení a překladišť.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>9.3 Tramvajové, podzemní nebo speciální dráhy včetně lanovek
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>9.4 Vodní cesty včetně jezů a ostatních zařízení a mol pro nakládání a vykládání na břeh nebo přístavy pro vnitrozemskou dopravu.
<i>A Příslušný orgán MŽP</i></p> <p>9.5 Ležiště se vzletovou a přistávací dráhou do 2 100 m.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.1 Zařízení ke skladování, úpravě nebo využívání nebezpečných odpadů; zařízení k fyzikálně-chemické úpravě, energetickému využívání nebo odstraňování odpadů.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.2 Krematoria.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.3 Odkaliště, kalová pole, haldy a odvaly, pokud nejsou uvedeny v jiném bodě této přílohy.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.4 Skladování vybraných nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků (vysoce toxických, toxických, zdraví škodlivých, žíravých, dráždivých, senzibilujících, karcinogenních, mutagenních, toxických pro reprodukci, nebezpečných pro životní prostředí dle zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,) a pesticidů v množství nad 1 tunu; kapalných hnojiv, farmaceutických výrobků, barev a laků v množství nad 100 tun.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.5 Skladování železného šrotu (včetně vrakovišť) nad 1 000 tun.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.6 Skladové nebo obchodní kompasory včetně nákupních středisek, o celkové výměře nad 3 000 m² zastavěné plochy; parkoviště nebo garáže s kapacitou nad 100 parkovacích stání s součtu pro celou stavbu.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.7 Sjezdové tratě, lyžařské vleky, lanovky a související zařízení
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.8 Sportovní areály na ploše nad 1 ha, golfová hřiště, motokrosově cyklokrosově a cyklotrialové areály mimo území chráněná podle zvláštních právních předpisů.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p> <p>10.9 Rekreační přístavy na jachty a malé čluny.
<i>B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.</i></p>	

- 10.10 Rekreační a sportovní areály, hotelové komplexy a související zařízení v územích chráněných podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 114/1992 Sb., zákon č 254/2001 Sb. a zákon č. 20/1987Sb.).
A Příslušný orgán MŽP
- 10.11 Rekreační areály, hotelové komplexy a související zařízení na ploše nad 1 ha.
B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.
- 10.12 Stálé kempy a místa na karavany s celkovou kapacitou nad 50 ubytovaných
B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.
- 10.13 Tématické areály na ploše nad 5 000 m².
B Příslušný orgán Krajský úřad, v případě že oznamovatelem je Ministerstvo obrany je příslušným orgánem MŽP.
- 10.14 Záměry uvedené v kategorii I určené výhradně nebo převážně k rozvoji a zkoušení nových metod nebo výrobků.
A Příslušný orgán MŽP

4.1.4 Oznámení podlimitního záměru dle § 6 odst 2 zákona

Pokud se jedná o podlimitní záměr, je oznamovatel povinen předložit jeho oznámení písemně v jednom vyhotovení nebo elektronickou datovou zprávou, která je opatřena zaručeným elektronickým podpisem

4.1.4.1 Náležitosti oznámení podlimitního záměru dle přílohy 3 a zákona

I. Údaje o oznamovateli

1. Obchodní firma/Jméno
2. IČO
3. Sídlo/Adresa
4. Jméno, příjmení , bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

I. Název záměru

II. Údaje o záměru

1. Umístění záměru (obec, katastrální území)
2. Charakter záměru, stručný popis technického a technologického řešení záměru, včetně parametrů (např. zastavěná plocha, kapacita výroby, počet dobytčích jednotek)
3. Druh navazujících rozhodnutí podle § 10 odst. 4 zákona (4.1.7.3)
4. Výčet staveb, činností a technologií v území dotčeném záměrem (realizovaných, připravovaných, uvažovaných)
5. Výčet nejzávažnějších environmentálních charakteristik dotčeného území (Územní systém ekologické stability, zvláště chráněná území, významné krajinné prvky apod.)

III. Údaje o vstupech

1. Zábor půdy (zemědělské půdy, lesa)
2. Odběr a spotřeba vody
3. Surovinové zdroje
4. Energetické zdroje

IV. Údaje o výstupech

1. Množství a druh emisí do ovzduší
2. Množství odpadních vod, míra jejich znečištění
3. Kategorizace a množství odpadů
4. Zdroje hluku
5. Rizika havárií

V. Shrnutí charakteristik záměru a lokality, aby bylo možné posoudit, zda záměr vyžaduje posouzení vlivů na kvótní prostředí.

Přílohy:

Mapy širších vztahů s označením umístění záměru a lokality v dané obci a ve vztahu k okolní zástavbě.

Stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb. (viz kap. 7.1)

Stanovisko příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace

Datum zpracování oznámení

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele oznámení:

Popis zpracovatele:

Podpis oznamovatele (oprávněného zástupce):

4.1.5 Oznámení záměru

Ten, kdo hodlá provést záměr (dále jen "oznamovatel"), je povinen předložit oznámení záměru (dále jen "oznámení") příslušnému úřadu. Pokud je záměr navrhován na území více krajů, zasílá oznamovatel oznámení Ministerstvu životního prostředí (dále jen "ministerstvo"). V tomto případě ministerstvo rozhodne o tom, který krajský úřad je příslušný k provedení posouzení, a postoupí mu neprodleně oznámení k dalšímu řízení (§ 6 odst. 1 zákona) (kap.4.1.6)

4.1.5.1 Náležitosti oznámení záměru dle přílohy 3 zákona

A. ÚDAJE O OZNAMOVATELI

1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

B. ÚDAJE O ZÁMĚRU

I. Základní údaje

1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1 (kap. 4.1.2)
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry
5. Zdůvodnění potřeby záměru a jeho umístění, včetně přehledu zvažovaných variant a hlavních důvodů (i z hlediska životního prostředí) pro jejich výběr, resp. odmítnutí
6. Stručný popis technického a technologického řešení záměru
7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení

<p>8. Výčet dotčených územně samosprávných celků</p> <p>9. Výčet navazujících rozhodnutí podle § 10 odst. 4 a správních úřadů, které budou tato rozhodnutí vydávat (kap. 4.1.7.2)</p> <p>II. Údaje o vstupech (například zábor půdy, odběr a spotřeba vody, surovinové a energetické zdroje)</p> <p>III. Údaje o výstupech (například množství a druh emisí do ovzduší, množství odpadních vod a jejich znečištění, kategorizace a množství odpadů, rizika havárií vzhledem k navrženému použití látek a technologií)</p> <p>C. ÚDAJE O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Výčet nejzávažnějších environmetálních charakteristik dotčeného území 2. Stručná charakteristika stavu složek životního prostředí v dotčeném území, které budou pravděpodobně významně ovlivněny <p>D. ÚDAJE O VLIVECH ZÁMĚRU NA VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Charakteristika možných vlivů a odhad jejich velikosti a významnosti (z hlediska pravděpodobnosti, doby trvání, frekvence a vratnosti) 2. Rozsah vlivů vzhledem k zasaženému území a populaci 3. Údaje o možných významných nepříznivých vlivech přesahujících státní hranice 4. Opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů 5. Charakteristika nedostatků ve znalostech a neurčitostí, které se vyskytly při specifikaci vlivů <p>E. POROVNÁNÍ VARIANT ŘEŠENÍ ZÁMĚRU (pokud byly předloženy) Údaje podle kapitol B, C, D, F a G se uvádějí v přiměřeném rozsahu pro každou oznamovatelem předloženou variantu řešení záměru</p> <p>F. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Mapová a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení 2. Další podstatné informace oznamovatele <p>G. VŠEOBECNĚ SROZUMITELNÉ SHRNUTÍ NETECHNICKÉHO CHARAKTERU</p> <p>H. PŘÍLOHA Vyjádření příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb. (viz kap. 7.1)</p> <p>Datum zpracování oznámení: Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele oznámení a osob, které se podílely na zpracování oznámení: Podpis zpracovatele oznámení:</p>	
--	--

Oznamovatel může předložit oznámení s obsahem a rozsahem podle přílohy č. 4 (kap. 4.1.6.1) k tomuto zákonu (obsah Dokumentace), a to v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem. U záměrů a změn záměrů podle § 4 odst. 1 písm. a), b) a c) (kap. 4.1.1) může oznamovatel předložit místo oznámení dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí (dále jen "dokumentace") podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu; v tomto případě se dále postupuje podle § 8 (kap. 4.1.6). U záměrů, které podléhají posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky podle § 11 (kap. 4.1.13), se oznámení předkládá vždy. (§ 6 odst 4) zákona).
(Oznamovatel je povinen předložit oznámení záměru písemně a na technickém nosiči dat, popřípadě zaslat elektronickou poštou (dále jen "v elektronické podobě"), a to v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem. Náležitosti oznámení záměru podle § 4 odst. 1 písm. a), b), c) a e)(kap.4.1.1) stanoví příloha č. 3 k tomuto zákonu.(kap. 4.1.6.1)Pokud se jedná o záměr, který podléhá posouzení podle přílohy č. 1 (kap. 4.1.2.)k tomuto zákonu, musí oznamovatel vždy uvést nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí.)

Pokud bylo předloženo oznámení s náležitostmi podle přílohy č. 4 a příslušný úřad neobdržel žádné odůvodněné nesouhlasné vyjádření k němu, může v závěru podle odstavce 3 stanovit, že dokumentaci není třeba zpracovávat a oznámení se považuje za dokumentaci. V opačném případě příslušný úřad na základě vyjádření podle předchozí věty ve svém závěru podle odstavce 3 stanoví, jak je třeba oznámení dopracovat tak, aby mohlo nahradit dokumentaci (§7 odst. 4 zákona).

(Pokud bylo předloženo oznámení s náležitostmi podle přílohy č. 4 a příslušný úřad neobdržel žádné odůvodněné nesouhlasné vyjádření k němu, může v závěru podle odstavce 3 stanovit, že dokumentaci není třeba zpracovávat a oznámení se považuje za dokumentaci. V opačném případě příslušný úřad na základě vyjádření podle předchozí věty ve svém závěru podle odstavce 3 stanoví, jak je třeba oznámení dopracovat tak, aby mohlo nahradit dokumentaci.)

Při zjišťovacím řízení příslušný úřad na základě dostupných podkladů a informací zjišťuje, zda a v jakém rozsahu může záměr vážně ovlivnit životní prostředí a obyvatelstvo. Používá přitom následující kritéria, která charakterizují na jedné straně vlastní záměr a příslušné zájmové území, na druhé straně z toho vyplývající významné potenciální vlivy na obyvatelstvo a životní prostředí.

4.1.5.2 Zjišťovací řízení de § 7 zákona

(1) Cílem zjišťovacího řízení je upřesnění informací, které je vhodné uvést do dokumentace, a to se zřetelem na

a) povahu konkrétního záměru nebo druhu záměru,

b) faktory životního prostředí uvedené v § 2, které mohou být provedením záměru ovlivněny,

c) současný stav poznatků a metody posuzování.

U záměrů a změn záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. b), c), d) a e) je cílem zjišťovacího řízení také zjištění, zda záměr nebo jeho změna má významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a zda bude posuzován podle tohoto zákona.

(2) Zjišťovací řízení se zahajuje na podkladě oznámení a provádí se podle zásad (kritérií) uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Při určování, zda záměr nebo změna záměru má významné vlivy na životní prostředí, přihlíží příslušný úřad vždy k

- a) povaze a rozsahu záměru a jeho umístění,
- b) okolnosti, zda záměr nebo změna záměru svou kapacitou dosahuje limitních hodnot uvedených u záměrů příslušného druhu v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorie II,
- c) obdržným vyjádřením veřejnosti, dotčených správních úřadů a dotčených územních samosprávných celků.

(3) Zjišťovací řízení ukončí příslušný úřad nejdéle do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení podle § 16. Příslušný úřad po ukončení zjišťovacího řízení neprodleně zašle jeho odůvodněný písemný závěr oznamovateli a zveřejní jej podle § 16.

(4) Pokud bylo předloženo oznámení s náležitostmi podle přílohy č. 4 a příslušný úřad neobdržel žádné odůvodněné nesouhlasné vyjádření k němu, může v závěru podle odstavce 3 stanovit, že dokumentaci není třeba zpracovávat a oznámení se považuje za dokumentaci. V opačném případě příslušný úřad na základě vyjádření podle předchozí věty ve svém závěru podle odstavce 3 stanoví, jak je třeba oznámení dopracovat tak, aby mohlo nahradit dokumentaci.

(5) V závěru podle odstavce 3 může příslušný úřad navrhnout zpracování variant řešení záměru, které se zpravidla liší umístěním, kapacitou, použitou technologií či okamžikem provedení, jestliže je jejich provedení prokazatelně účelné a z technických hledisek možné.

4.1.5.3 Zásady pro zjišťovací řízení dle přílohy č. 1 zákona

I. CHARAKTERISTIKA ZÁMĚRU

1. Parametry záměru musí být zváženy zejména s ohledem na
2. velikost,
3. kumulaci jeho vlivů s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, připravovaných, uvažovaných),
4. využívání přírodních zdrojů,
5. produkci odpadů,
6. znečišťování životního prostředí a vlivy na veřejné zdraví,
7. rizika havárií zejména vzhledem k navrženému použití látek a technologií.

II. UMÍSTĚNÍ ZÁMĚRU

Parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy zejména s ohledem na

1. dosavadní využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání,
2. relativní zastoupení, kvalitu a schopnost regenerace přírodních zdrojů,
3. schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštní pozorností na
 - a) územní systém ekologické stability krajiny,
 - b) zvláště chráněná území,
 - c) území přírodních parků,
 - d) významné krajinné prvky,
 - e) území historického, kulturního nebo archeologického významu,
 - f) území hustě zalidněná,
 - g) území zatěžovaná nad míru únosného zatížení (včetně starých zátěží).

III. CHARAKTERISTIKA PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ ZÁMĚRU NA OBYVATELSTVO A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Potenciálně významné vlivy záměru musí být zváženy ve vztahu ke kritériím uvedeným v bodech I. a II. zejména s ohledem na

1. rozsah vlivů (zasážené území a populaci),
2. povahu vlivů vzhledem k jejich přesahování státních hranic,
3. velikost a složitost vlivů,
4. pravděpodobnost vlivů,
5. dobu trvání, frekvenci a vratnost vlivů.

4.1.6 Dokumentace dle § 8 zákona

Číslování v následujícím textu přesně odpovídá příloze 4 zákona.

Nejde-li o postup podle § 6 odst. 5 (Oznámení je zpracováno dle přílohy č. 4 zákona), zajistí oznamovatel na základě oznámení, vyjádření k oznámení podle § 6 odst. 7 (*Každý může zaslat své písemné vyjádření k oznámení příslušnému úřadu do 20 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nemusí přihlížet.*) a závěru zjišťovacího řízení podle § 7 (*V závěru může příslušný úřad navrhnout zpracování variant řešení záměru, které se zpravidla liší umístěním, kapacitou, použitou technologií či okamžikem provedení, jestliže je jejich provedení prokazatelně účelné a z technických hledisek možné.*) zpracování dokumentace v písemné podobě v počtu vyhotovení stanoveném dohodou s příslušným úřadem a v elektronické podobě. V odůvodněných případech, zejména z technických a ekonomických důvodů, může příslušný úřad upustit od elektronické podoby mapových, obrazových nebo grafických příloh dokumentace. Náležitosti dokumentace jsou uvedeny v příloze č. 4 k tomuto zákonu. (§8 odst. 1 zákona) (kap.4.1.6.1)

Každý se může vyjádřit k dokumentaci u příslušného úřadu, a to písemně do 30 dnů od zveřejnění informace o dokumentaci. K vyjádřením zaslaným po lhůtě nemusí úřad přihlížet.

4.1.6.1 Náležitosti dokumentace dle přílohy č 4 zákona**ČÁST A****ÚDAJE O OZNAMOVATELI**

1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

ČÁST B**ÚDAJE O ZÁMĚRU****I. Základní údaje**

1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1 (kap.4.1.2)
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Charakter záměru a možnost kumulace s jinými záměry
5. Zdůvodnění potřeby záměru a jeho umístění, včetně přehledu zvažovaných variant a hlavních důvodů (i z hlediska životního prostředí) pro jejich výběr, resp. odmítnutí
6. Popis technického a technologického řešení záměru
7. Předpokládaný termín zahájení realizace záměru a jeho dokončení
8. Výčet dotčených územně samosprávných celků
9. Výčet navazujících rozhodnutí podle § 10 odst. 4 a správních úřadů, které budou tato rozhodnutí vydávat (kap.4.1.7.2)

II. Údaje o vstupech

1. Půda (například druh, třída ochrany, velikost záboru)
2. Voda (například zdroj vody, spotřeba)
3. Ostatní surovinové a energetické zdroje (například druh, zdroj, spotřeba)
4. Nároky na dopravní a jinou infrastrukturu (například potřeba souvisejících staveb)

III. Údaje o výstupech

1. Ovzduší (například přehled zdrojů znečišťování, druh a množství emitovaných škodlivin, způsoby a účinnost zachycování znečišťujících látek)
2. Odpadní vody (například přehled zdrojů odpadních vod, množství odpadních vod a místo vypouštění, vypouštěné znečištění, čistící zařízení a jejich účinnost)
3. Odpady (například přehled zdrojů odpadů, kategorizace a množství odpadů, způsoby nakládání s odpady)
4. Ostatní (například hluk a vibrace, záření, zápach, jiné výstupy - přehled zdrojů, množství emisí, způsoby jejich omezení)
5. Doplňující údaje (například významné terénní úpravy a zásahy do krajiny)

ČÁST C**ÚDAJE O STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V DOTČENÉM ÚZEMÍ**

1. Výčet nejzávažnějších environmetálních charakteristik dotčeného území (například územní systémy ekologické stability krajiny, zvláště chráněná území, přírodní parky, významné krajinné prvky, území historického, kulturního nebo archeologického významu, území hustě zalidněná, území zatěžovaná nad míru únosného zatížení, staré ekologické zátěže, extrémní

poměry v dotčeném území)

2. Charakteristika současného stavu životního prostředí v dotčeném území (například ovzduší a klima, voda, půda, horninové prostředí a přírodní zdroje, fauna a flóra, ekosystémy, krajina, obyvatelstvo, hmotný majetek, kulturní památky)
3. Celkové zhodnocení kvality životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení

ČÁST D

KOMPLEXNÍ CHARAKTERISTIKA A HODNOCENÍ VLIVŮ ZÁMĚRU NA VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

I. Charakteristika předpokládaných vlivů záměru na obyvatelstvo a životní prostředí a hodnocení jejich velikosti a významnosti

1. Vlivy na obyvatelstvo, včetně sociálně ekonomických vlivů
2. Vlivy na ovzduší a klima
3. Vlivy na hlukovou situaci a eventuálně další fyzikální a biologické charakteristiky
4. Vlivy na povrchové a podzemní vody
5. Vlivy na půdu
6. Vlivy na horninové prostředí a přírodní zdroje
7. Vlivy na faunu, flóru a ekosystémy
8. Vlivy na krajinu
9. Vlivy na hmotný majetek a kulturní památky

II. Komplexní charakteristika vlivů záměru na životní prostředí z hlediska jejich velikosti a významnosti a možnosti přeshraničních vlivů

III. Charakteristika environmentálních rizik při možných haváriích a nestandardních stavech

IV. Charakteristika opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí

V. Charakteristika použitých metod prognózování a výchozích předpokladů při hodnocení vlivů

VI. Charakteristika nedostatků ve znalostech a neurčitostí, které se vyskytly při zpracování dokumentace

ČÁST E

POROVNÁNÍ VARIANT ŘEŠENÍ ZÁMĚRU (pokud byly předloženy)

Údaje podle částí B, C, D, F, G a H se uvádějí v přiměřeném rozsahu pro každou oznamovatelem předloženou variantu řešení záměru.

ČÁST F

ZÁVĚR

ČÁST G

VŠEOBECNĚ SROZUMITELNÉ SHRNUÍ NETECHNICKÉHO CHARAKTERU

ČÁST H PŘÍLOHY

Vyjádření příslušného stavebního úřadu k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace (ke skutečnostem jiným a novým vzhledem k oznámení) a dále například přílohy mapové, obrazové a grafické.

Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb. (viz kap. 4.3.1)

Datum zpracování dokumentace:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:

Podpis zpracovatele dokumentace:

4.1.7 Posudek

(1) Příslušný úřad smluvně zajistí zpracování posudku osobou k tomu oprávněnou podle § 19 (kap.4.1.23) (dále jen "zpracovatel posudku").

(2) Zpracovatel posudku zpracuje tento posudek na základě dokumentace, popřípadě oznámení a všech podaných vyjádření k nim. Náležitosti posudku jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu.

(3) Doba pro zpracování posudku nesmí být delší než 60 dnů ode dne, kdy byla dokumentace včetně všech obdržených vyjádření k ní zpracovateli posudku doručena. Tato lhůta může být v odůvodněných, zejména složitých, případech překročena, nejdéle však o dalších 30 dnů.

(4) Pokud si zpracovatel posudku vyžádá dílčí podklady k ověření údajů o vlivech provedení záměru na životní prostředí od jiných odborníků, je povinen tuto skutečnost v posudku uvést. Ten, kdo se podílel na zpracování oznámení nebo dokumentace, se nemůže ani dílčím způsobem zúčastnit na zpracování posudku.

(5) Zpracovatel posudku nesmí posuzovanou dokumentaci přepracovávat ani ji doplňovat.

(6) Oznamovatel je povinen na vlastní náklady poskytnout zpracovateli posudku podklady, které byly použity pro zpracování dokumentace a další údaje nezbytné pro zpracování posudku, a to do 5 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel žádost zpracovatele posudku.

(7) Zpracovatel posudku zašle posudek příslušnému úřadu v dohodnutém počtu, termínu a formě. Pokud posudek splňuje náležitosti podle odstavce 2, zašle jej příslušný úřad do 10 pracovních dnů ode dne jeho obdržení oznamovateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní posudek na internetu a zajistí zveřejnění informace o posudku záměru podle § 16. Pokud posudek nespĺňuje náležitosti podle tohoto zákona, příslušný úřad jej vrátí do 10 pracovních dnů ode dne obdržení zpracovateli posudku k doplnění nebo přepracování.

(8) K posudku je každý oprávněn zaslat příslušnému úřadu písemné vyjádření ve lhůtě do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o něm, popřípadě se k němu vyjádřit na veřejném projednání podle odstavce 9. K vyjádřením zaslaným po

uplynutí této lhůty nemusí příslušný úřad při dalším postupu přihlížet.

(9) Příslušný úřad může upustit od konání veřejného projednání dokumentace a posudku podle § 17(kap. 4.1.21), neobdržel-li žádné odůvodněné nesouhlasné vyjádření k dokumentaci.

(10) Zpracovatel posudku vypořádá obdržená písemná vyjádření k posudku a vyjádření z veřejného projednání a na jejich základě popřípadě upraví návrh stanoviska. Toto vypořádání předá spolu s návrhem stanoviska příslušnému úřadu do 10 dnů po uplynutí lhůty podle odstavce 8.

4.1.7.1 Náležitosti posudku

Číslování v následujícím textu přesně odpovídá příloze 5 zákona.

I. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. Název záměru
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Obchodní firma oznamovatele
5. IČ oznamovatele
6. Sídlo (bydliště) oznamovatele

II. POSOUZENÍ DOKUMENTACE (OZNÁMENÍ)

1. Úplnost dokumentace (oznámění)
2. Správnost údajů uvedených v dokumentaci (oznámění) včetně použitých metod hodnocení
3. Pořadí variant (pokud byly předloženy) z hlediska vlivů na životní prostředí
4. Hodnocení významných vlivů záměru na životní prostředí přesahujících státní hranice

III. POSOUZENÍ TECHNICKÉHO ŘEŠENÍ ZÁMĚRU S OHLEDEM NA DOSAŽENÝ STUPEŇ POZNÁNÍ POKUD JDE O ZNEČIŠŤOVÁNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

IV. POSOUZENÍ NAVRŽENÝCH OPATŘENÍ K PREVENCI, VYLOUČENÍ, SNÍŽENÍ, POPŘÍPADĚ KOMPENZACI NEPŘÍZNIVÝCH VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

V. VYPOŘÁDÁNÍ VŠECH OBDRŽENÝCH VYJÁDŘENÍ K DOKUMENTACI (OZNÁMENÍ)

VI. CELKOVÉ POSOUZENÍ AKCEPTOVATELNOSTI ZÁMĚRU Z HLEDISKA VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

VII. NÁVRH STANOVISKA

Datum zpracování posudku:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele posudku a osob, které se podílely na zpracování posudku:

Podpis zpracovatele posudku:

Příslušný úřad vydá na základě dokumentace, popřípadě oznámění, posudku

a veřejného projednání podle § 9 (kap.4.1.7) odst. 9 a vyjádření k nim uplatněných stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen "stanovisko") ve lhůtě do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku (§ 10 zákona) (kap.4.1.7.2)

4.1.7.2 Náležitosti stanoviska dle přílohy 6 zákona

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

1. Název záměru
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Obchodní firma oznamovatele
5. IČ oznamovatele
6. Sídlo (bydliště) oznamovatele

II. PRŮBĚH POSUZOVÁNÍ

1. Oznámení (zpracovatel, datum předložení)
2. Dokumentace (zpracovatel, datum předložení)
3. Posudek (zpracovatel, datum předložení)
4. Veřejné projednání (místo, datum konání)
5. Celkové hodnocení procesu posuzování včetně účasti veřejnosti
6. Seznam subjektů, jejichž vyjádření jsou ve stanovisku zčásti nebo zcela zahrnuta

III. HODNOCENÍ ZÁMĚRU

1. Souhrnná charakteristika předpokládaných vlivů záměru na životní prostředí z hlediska jejich velikosti a významnosti
2. Hodnocení technického řešení záměru s ohledem na dosažený stupeň poznání pokud jde o znečišťování životního prostředí
3. Návrh opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí včetně povinností a podmínek pro sledování a rozbor vlivů na životní prostředí
4. Pořadí variant (pokud byly předloženy) z hlediska vlivů na životní prostředí
5. Vypořádání vyjádření k dokumentaci (oznámení) a k posudku
6. Stanovisko příslušného úřadu z hlediska přijatelnosti vlivů záměru na životní prostředí s uvedením podmínek pro realizaci záměru, popřípadě zdůvodnění nepřijatelnosti záměru

Datum vydání stanoviska:

Otisk razítka příslušného úřadu:

Jméno, příjmení a podpis pověřeného zástupce příslušného úřadu:

4.1.7.2 Stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí dle § 10 zákona

(1) Příslušný úřad vydá na základě dokumentace, popřípadě oznámení, posudku a veřejného projednání podle § 9 odst. 9 a vyjádření k nim uplatněných stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen "stanovisko") ve lhůtě do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro

vyjádření k posudku. Náležitosti stanoviska jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(2) Příslušný úřad zašle stanovisko do 7 pracovních dnů od jeho vydání oznamovateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní stanovisko na internetu a zajistí jeho zveřejnění podle § 16.

(3) Stanovisko je odborným podkladem pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů. 1a) Stanovisko předkládá oznamovatel jako jeden z podkladů pro navazující řízení nebo postup podle těchto předpisů. Platnost stanoviska je 5 let ode dne jeho vydání. Platnost může být na žádost oznamovatele prodloužena o 5 let, a to i opakovaně, pokud oznamovatel písemně prokáže, že nedošlo k podstatným změnám realizace záměru, podmínek v dotčeném území, k novým znalostem souvisejícím s věcným obsahem dokumentace a vývoji nových technologií využitelných v záměru. Tato lhůta se přerušuje, pokud bylo zahájeno navazující řízení podle zvláštních právních předpisů. 1a)

(4) Správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů 1a) (dále jen "rozhodnutí"), zveřejní žádost o vydání tohoto rozhodnutí, a to vždy alespoň na internetu. Při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů 1a). V těchto řízeních a postupech je příslušný úřad dotčeným správním úřadem. Při svém rozhodování bere správní úřad vždy v úvahu obsah stanoviska. Jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. Rozhodnutí musí vždy obsahovat odůvodnění.

(5) V případě, že záměr uvedený v příloze č. 1 kategorii II a změna záměru podle § 4 odst. 1 nebudou posuzovány podle tohoto zákona, platí ustanovení odstavce 4 obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení.

 1a) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů. *)

4.1.8 Koncepce § 10a zákona

(1) Předmětem posuzování vlivů koncepce na životní prostředí (dále jen "posuzování koncepce") podle tohoto zákona jsou

- a) koncepce, které stanoví rámec pro budoucí povolení záměrů uvedených v příloze č. 1, zpracovávané v oblasti zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti, rybářství, nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami,

energetiky, průmyslu, dopravy, odpadového hospodářství, telekomunikací, cestovního ruchu, územního plánování, regionálního rozvoje a životního prostředí včetně ochrany přírody, koncepce, u nichž nutnost jejich posouzení, s ohledem na možný vliv na životní prostředí, vyplývá ze zvláštního právního předpisu, a dále koncepce spolufinancované z prostředků fondů Evropských společenství; tyto koncepce podléhají posuzování vždy, pokud je dotčené území tvořeno územním obvodem více než jedné obce,

b) koncepce podle písmene a), u nichž je dotčené území tvořeno územním obvodem pouze jedné obce, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 10d (kap.4.1.9.1)

c) změny koncepcí podle písmen a) a b), pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení podle § 10d.

(2) Předmětem posuzování podle tohoto zákona nejsou

a) koncepce zpracováváné pouze pro účely obrany státu,

b) koncepce zpracováváné pro případ mimořádných událostí, při kterých dochází k závažnému a bezprostřednímu ohrožení životního prostředí, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob, 4a)

c) finanční a rozpočtové koncepce.

4a) Například zákon č. 254/2001 Sb.,

4.1.9 Oznámení koncepce § 10c

(1) Ten, kdo předkládá podnět ke zpracování koncepce (dále jen "předkladatel"), je povinen předložit oznámení koncepce příslušnému úřadu v listinné a v elektronické podobě. Náležitosti oznámení koncepce stanoví příloha č. 7 k tomuto zákonu.

4.1.9.1 Zjišťovací řízení § 10d zákona

(1) Cílem zjišťovacího řízení je upřesnění obsahu a rozsahu vyhodnocení vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví (dále jen "vyhodnocení"). U koncepce uvedené v § 10a odst. 1 písm. b) a c) je cílem zjišťovacího řízení také zjištění, zda koncepce nebo změna koncepce bude posuzována podle tohoto zákona.

(2) Příslušný úřad provede zjišťovací řízení na podkladě oznámení, vyjádření k němu obdržených a podle kritérií uvedených v příloze č. 8 (kap. 4.1.9.1) k tomuto zákonu a ukončí jej nejpozději do 35 dnů ode dne zveřejnění oznámení koncepce písemným závěrem zjišťovacího řízení.

(3) Pokud koncepce podléhá posuzování podle tohoto zákona, příslušný úřad v závěru zjišťovacího řízení stanoví

a) obsah a rozsah vyhodnocení, včetně požadavku na zpracování v úvahu

<p>přicházejících variant koncepce,</p> <p>b) v jakém počtu vyhotovení má být příslušnému úřadu předán návrh koncepce.</p> <p>(4) V závěru zjišťovacího řízení příslušný úřad dále navrhne průběh posuzování koncepce včetně konání veřejného projednání.</p> <p>(5) Nejde-li o koncepci podle odstavce 3, je příslušný úřad povinen uvést v závěru zjišťovacího řízení důvody, pro které není posuzování podle tohoto zákona požadováno.</p> <p>(6) Příslušný úřad zašle závěr zjišťovacího řízení neprodleně předkladateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zároveň jej zveřejní podle § 16 (kap. 4.1.20).</p> <p>4.1.9.2 Náležitosti oznámení koncepce dle přílohy č. 7 zákona</p> <p>A. ÚDAJE O PŘEDKLADATELI</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Název organizace 2. IČ, bylo-li přiděleno 3. Sídlo (bydliště) 4. Jméno, příjmení, bydliště, telefon a e-mail oprávněného zástupce předkladatele <p>B. ÚDAJE O KONCEPCI</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Název 2. Obsahové zaměření (osnova) 3. Charakter 4. Zdůvodnění potřeby pořízení 5. Základní principy a postupy (etapy) řešení 6. Hlavní cíle 7. Přehled uvažovaných variant řešení 8. Vztah k jiným koncepcím a možnost kumulace vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví s jinými záměry 9. Předpokládaný termín dokončení 10. Návrhové období 11. Způsob schvalování <p>C. ÚDAJE O DOTČENÉM ÚZEMÍ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Vymezení dotčeného území 2. Výčet dotčených územních samosprávných celků, které mohou být koncepcí ovlivněny 3. Základní charakteristiky stavu životního prostředí v dotčeném území 4. Stávající problémy životního prostředí v dotčeném území <p>D. PŘEDPOKLÁDANÉ VLIVY KONCEPCE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A VEŘEJNÉ ZDRAVÍ VE VYMEZENÉM DOTČENÉM ÚZEMÍ</p> <p>E. DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Výčet možných vlivů koncepce přesahujících hranice České republiky 2. Mapová dokumentace a jiná dokumentace týkající se údajů v oznámení 	
--	--

koncepce

3. Další podstatné informace předkladatele o možných vlivech na životní prostředí a veřejné zdraví
4. Stanovisko orgánu ochrany přírody, pokud je vyžadováno podle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Datum zpracování oznámení koncepce

Jméno, příjmení, adresa, telefon a e-mail osob(y), která(é) se podílela(y) na zpracování oznámení koncepce

Podpis oprávněného zástupce předkladatele

4.1.9.3 Kritéria pro zjišťovací řízení

(1). Obsah koncepce, zejména s ohledem na:

- a. účelnost stanovených variant řešení k dosažení sledovaných cílů koncepce;
- b. míru, v jaké koncepci stanoví rámec pro záměry a jiné činnosti, a to buď vzhledem k jejich umístění, povaze, velikosti a provozním podmínkám nebo z hlediska požadavků na přírodní zdroje;
- c. míru, v jaké ovlivňuje jiné koncepce;
- d. význam koncepce pro začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a veřejné zdraví, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
- e. vliv koncepce na udržitelný rozvoj dotčeného území (včetně sociálně-ekonomických aspektů);
- f. problémy životního prostředí a veřejného zdraví, které jsou závažné pro koncepci;
- g. význam koncepce pro implementaci požadavků vyplývajících z právních předpisů Evropského společenství týkajících se životního prostředí a veřejného zdraví (např. plány a programy v oblasti odpadového hospodářství nebo ochrany vod).

(2) Pokud oznámení koncepce splňuje náležitosti podle odstavce 1 (4.1.2), zašle příslušný úřad do 10 dnů ode dne jeho obdržení kopii tohoto oznámení k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní oznámení na internetu a zajistí zveřejnění informace o oznámení podle § 16.(kap.4.1.20) Orgán kraje v téže lhůtě zašle kopii oznámení ministerstvu.

(3) Každý může zaslat své písemné vyjádření k oznámení koncepce příslušnému úřadu ve lhůtě do 20 dnů ode dne jeho zveřejnění. K vyjádřením zaslaným po lhůtě příslušný úřad nepřihlíží.

4.1.9.4 Náležitosti vyhodnocení koncepce z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví dle přílohy 9 zákona

(1) Obsah a cíle koncepce, její vztah k jiným koncepcím.

(2) Informace o současném stavu životního prostředí v dotčeném území a jeho pravděpodobný vývoj bez provedení koncepce.

(3) Charakteristiky životního prostředí v oblastech, které by mohly být

provedením koncepce významně zasaženy.

- (4) Veškeré současné problémy životního prostředí, které jsou významné pro koncepci, zejména vztahující se k oblastem se zvláštním významem pro životní prostředí (např. oblasti vyžadující ochranu podle zvláštních právních předpisů 12a).
- (5) Cíle ochrany životního prostředí stanovené na mezinárodní, komunitární nebo vnitrostátní úrovni, které mají vztah ke koncepci, a způsob, jak byly tyto cíle vzaty v úvahu během její přípravy, zejména při porovnání variantních řešení.
- (6) Závažné vlivy (včetně sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, pozitivních a negativních vlivů) navrhovaných variant koncepce na životní prostředí.
- (7) Plánovaná opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech závažných negativních vlivů na životní prostředí vyplývajících z provedení koncepce.
- (8) Výčet důvodů pro výběr zkoumaných variant a popis, jak bylo posuzování provedeno, včetně případných problémů při shromažďování požadovaných údajů (např. technické nedostatky nebo nedostatečné know-how).
- (9) Stanovení monitorovacích ukazatelů (indikátorů) vlivu koncepce na životní prostředí.
- (10) Popis plánovaných opatření k eliminaci, minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů zjištěných při provádění koncepce.
- (11) Stanovení indikátorů (kritérií) pro výběr projektu.
- (12) Vlivy koncepce na veřejné zdraví.
- (13) Netechnické shrnutí výše uvedených údajů.
- (14) Souhrnné vypořádání vyjádření obdržovaných ke koncepci z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví.
- (15) Závěry a doporučení včetně návrhu stanoviska ke koncepci

12a) Například zákon č. 114/1992 Sb., zákon č. 254/2001 Sb.

4.1.9.5 Kritéria pro zjišťovací řízení

1. Obsah koncepce, zejména s ohledem na:

- a. účelnost stanovených variant řešení k dosažení sledovaných cílů koncepce;
- b. míru, v jaké koncepci stanoví rámec pro záměry a jiné činnosti, a to buď vzhledem k jejich umístění, povaze, velikosti a provozním podmínkám nebo

- z hlediska požadavků na přírodní zdroje;
- c. míru, v jaké ovlivňuje jiné koncepce;
 - d. význam koncepce pro začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a veřejné zdraví, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
 - e. vliv koncepce na udržitelný rozvoj dotčeného území (včetně sociálně-ekonomických aspektů);
 - f. problémy životního prostředí a veřejného zdraví, které jsou závažné pro koncepci;
 - g. význam koncepce pro implementaci požadavků vyplývajících z právních předpisů Evropského společenství týkajících se životního prostředí a veřejného zdraví (např. plány a programy v oblasti odpadového hospodářství nebo ochrany vod).
2. Charakteristika vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a charakteristika dotčeného území, zejména s ohledem na:
- a. pravděpodobnost, dobu trvání, četnost a vratnost vlivu;
 - b. kumulativní a synergickou povahu vlivu;
 - c. přeshraniční povahu vlivu;
 - d. rizika pro životní prostředí a veřejné zdraví vyplývající z provedení koncepce (např. při přírodních katastrofách, při haváriích);
 - e. závažnost a rozsah vlivu (počet obyvatel, který by mohl být pravděpodobně zasažen);
 - f. důležitost a zranitelnost oblasti, která by mohla být zasažena, s ohledem na:
 - i. zvláštní přírodní charakteristiku nebo kulturní dědictví,
 - ii. hustotu obyvatel, osídlení a míru urbanizace,
 - iii. překročení norem kvality životního prostředí nebo mezních hodnot,
 - iv. kvalitu půdy a intenzitu jejího využívání;
 - g. dopad na oblasti nebo krajiny s uznávaným statusem ochrany na národní, komunitární nebo mezinárodní úrovni.
3. Předpokládaný přínos posouzení koncepce ve vztahu k posouzení jiných koncepcí zpracovávaných na odlišných úrovních v téže oblasti.

4.1.9.6 Průběh posuzování vlivů koncepce na životní prostředí § 10e (kap.4.1.8)

(1) Předkladatel je povinen do 30 dnů ode dne obdržení závěru zjišťovacího řízení zajistit osobu oprávněnou ke zpracování vyhodnocení podle § 19 (kap.4.1.23)(dále jen "posuzovatel") a informovat o tom příslušný úřad, který tuto informaci neprodleně zveřejní na internetu.

(2) Předkladatel je povinen spolupracovat s posuzovatelem při zpracování vyhodnocení, zejména mu předávat vyjádření došlá v průběhu zpracování návrhu koncepce.

(3) Za úplné a objektivní zpracování vyhodnocení je odpovědný posuzovatel. Náležitosti vyhodnocení jsou uvedeny v příloze č. 9 (4.1.9.3)k tomuto zákonu.

4.1.10. Návrh koncepce § 10f zákona

(1) Předkladatel je povinen předat příslušnému úřadu návrh koncepce v listinné a v elektronické podobě. Nedílnou součástí návrhu koncepce je vyhodnocení zpracované posuzovatelem.

(2) Pokud vyhodnocení obsahuje náležitosti podle přílohy č. 9 (kap.4.1.9.3), zašle příslušný úřad návrh koncepce do 10 dnů ode dne, kdy mu byl doručen, k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům. V téže lhůtě zveřejní návrh koncepce na internetu a zajistí zveřejnění informace o návrhu koncepce podle § 16.(kap.4.1.20) Pokud vyhodnocení neobsahuje náležitosti podle přílohy č. 9. (kap. 4.1.9.3), vrátí jej příslušný úřad k doplnění.

(3) Předkladatel je povinen zveřejnit informaci o místě a času konání veřejného projednání návrhu koncepce na své úřední desce, na internetu a nejméně ještě jedním v dotčeném území obvyklým způsobem (například v tisku apod.), a to nejméně 10 dnů před jeho konáním. Současně je povinen o místě a času konání tohoto veřejného projednání informovat příslušný úřad.

(4) Veřejné projednání návrhu koncepce nemůže být konáno dříve než po uplynutí 30 dnů ode dne předložení návrhu koncepce příslušnému úřadu. Předkladatel je povinen nejpozději do 5 dnů ode dne konání veřejného projednání návrhu koncepce zaslat zápis z tohoto veřejného projednání příslušnému úřadu a současně jej zveřejnit na internetu.

(5) Každý může zaslat své písemné vyjádření k návrhu koncepce příslušnému úřadu nejpozději do 5 dnů ode dne konání veřejného projednání návrhu koncepce. V téže lhůtě může zaslat předkladatel příslušnému úřadu své písemné vyjádření k vyhodnocení. K vyjádřením zasláným po lhůtě příslušný úřad nepřihlíží.

(6) Na veřejné projednání návrhu koncepce se nevztahuje § 17 odst. 1 až 6. (kap 4.1.21 odst. 1 až 6)

4.1.10.1 Sledování a rozbor vlivů koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví

(1) Předkladatel je povinen zajistit sledování a rozbor vlivů schválené koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví. Pokud zjistí, že provádění koncepce má nepředvídané závažné negativní vlivy na životní prostředí nebo veřejné zdraví, je povinen zajistit přijetí opatření k odvrácení nebo zmírnění takových vlivů, informovat o tom příslušný úřad a dotčené správní úřady a současně rozhodnout o změně koncepce.

(2) Dotčené správní úřady v rámci své působnosti podle zvláštních právních předpisů 2) sledují vlivy schválené koncepce na životní prostředí a veřejné zdraví a jsou oprávněny podat podnět ke změně koncepce, nelze-li v dohodě se schvalujícím orgánem nepředvídané závažné negativní vlivy podle odstavce 1 (kap.4.1.2) odvrátit nebo zmírnit jinak.

2) Například zákon č. 44/1988 Sb., zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší). *)

4.1.11 Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí § 10i zákona

(1) Při posuzování vlivů politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí se postupuje podle stavebního zákona 4b) a v rozsahu podle odstavců 2 až 5; předkladatel je pořizovatel politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace.

(2) Regulační plán, který stanoví podmínky pro provedení záměru podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu (kap 4.1.2), se posuzuje jako záměr podle dílu 2 (kap.1.4.1 až 4.1.23) tohoto zákona.

(3) Ministerstvo a orgán kraje jako dotčené orgány ve smyslu stavebního zákona při pořizování politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace stanoví požadavky na obsah a rozsah vyhodnocení vlivů na životní prostředí včetně zpracování možných variant řešení, a pokud vyhodnocení vlivů na životní prostředí neobsahuje náležitosti podle stavebního zákona 4d), jsou oprávněny požadovat jeho dopracování. Při pořizování územního plánu stanoví orgán kraje na základě kritérií uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu (kap4.1.11.1) jako dotčený orgán ve smyslu stavebního zákona požadavek na zpracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí.

(4) Zpracovatelem vyhodnocení vlivů na životní prostředí může být pouze osoba k tomu oprávněná podle § 19.(kap. 4.1.23)

(5) Schvalující orgán je povinen ve svém usnesení o schválení politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace zdůvodnit, jak zohlednil podmínky vyplývající ze stanoviska k vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Toto usnesení je povinen zveřejnit.

4b) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. *)

4d) § 19 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.

4.1.11.1 Kritéria pro zjišťovací řízení

1. Obsah koncepce, zejména s ohledem na:

- a. účelnost stanovených variant řešení k dosažení sledovaných cílů koncepce;

- b. míru, v jaké koncepci stanoví rámec pro záměry a jiné činnosti, a to buď vzhledem k jejich umístění, povaze, velikosti a provozním podmínkám nebo z hlediska požadavků na přírodní zdroje;
 - c. míru, v jaké ovlivňuje jiné koncepce;
 - d. význam koncepcí pro začlenění požadavků na ochranu životního prostředí a veřejné zdraví, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje;
 - e. vliv koncepcí na udržitelný rozvoj dotčeného území (včetně sociálně-ekonomických aspektů);
 - f. problémy životního prostředí a veřejného zdraví, které jsou závažné pro koncepci;
 - g. význam koncepcí pro implementaci požadavků vyplývajících z právních předpisů Evropského společenství týkajících se životního prostředí a veřejného zdraví (např. plány a programy v oblasti odpadového hospodářství nebo ochrany vod).
2. Charakteristika vlivů koncepcí na životní prostředí a veřejné zdraví a charakteristika dotčeného území, zejména s ohledem na:
- a. pravděpodobnost, dobu trvání, četnost a vratnost vlivu;
 - b. kumulativní a synergickou povahu vlivu;
 - c. přeshraniční povahu vlivu;
 - d. rizika pro životní prostředí a veřejné zdraví vyplývající z provedení koncepcí (např. při přírodních katastrofách, při haváriích);
 - e. závažnost a rozsah vlivu (počet obyvatel, který by mohl být pravděpodobně zasažen);
 - f. důležitost a zranitelnost oblasti, která by mohla být zasažena, s ohledem na:
 - i. zvláštní přírodní charakteristiku nebo kulturní dědictví,
 - ii. hustotu obyvatel, osídlení a míru urbanizace,
 - iii. překročení norem kvality životního prostředí nebo mezních hodnot,
 - iv. kvalitu půdy a intenzitu jejího využívání;
 - g. dopad na oblasti nebo krajiny s uznávaným statutem ochrany na národní, komunitární nebo mezinárodní úrovni.
3. Předpokládaný přínos posouzení koncepcí ve vztahu k posouzení jiných koncepcí zpracovávaných na odlišných úrovních v téže oblasti.

4.1.12 Zvláštní ustanovení pro posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí, pokud je koncepcí zpracována ústředním správním úřadem § 10j zákona

(1) Posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí, která je zpracována ústředním správním úřadem podle zvláštního zákona a jež je předkládána vládě ke schválení, zajišťuje ministerstvo.

(2) Ústřední správní úřad je povinen zajistit vyhodnocení návrhu koncepcí posuzovatelem podle § 19 (kap. 4.1.23) a zveřejnit návrh koncepcí na internetu, včetně informace, kdy a kde je možno do něj nahlížet. Náležitosti posouzení stanoví příloha č. 9 (kap. 4.19.1).

(3) Každý může zaslat své písemné vyjádření k návrhu koncepce ministerstvu ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění. K vyjádřením zaslaným po lhůtě ministerstvo nepřihlíží.

(4) Ministerstvo ve spolupráci s ústředním správním úřadem vyhodnotí došlá vyjádření a připomínky z veřejného projednání a na základě jejich vyhodnocení vydá stanovisko k návrhu koncepce.

(5) Náklady spojené s posuzováním vlivů na životní prostředí hradí ústřední správní úřad, který koncepci předkládá k posouzení.

(6) Mezistátní posuzování vlivů na životní prostředí se přiměřeně řídí § 11 až 14a. (kap. 4.1.13 až 4.1.17).

4.1.13 Posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky § 11 zákona

(1) Předmětem posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice České republiky (dále jen "mezistátní posuzování") je

a) záměr uvedený v příloze č. 1(kap.4.1.2), záměr dle § 4 odst. 1 písm. d) a e) (kap.4.1.1) a koncepce (kap. 4.1.9) podle tohoto zákona, pokud dotčené území může zasahovat i mimo území České republiky,

b) záměr uvedený v příloze č. 1(kap.4.1.2), záměr dle § 4 odst. 1 písm. d) a e) (kap.4.1.1) nebo koncepce (kap. 4.1.9) podle tohoto zákona, pokud o takové posuzování stát, jehož území může být zasaženo závažnými vlivy na životní prostředí (dále jen "dotčený stát"), požádá,

c) záměr a koncepce, které mají být prováděné na území jiného státu (dále jen "stát původu") a které mohou mít závažný vliv na životní prostředí na území České republiky.

(2) Příslušný úřad postupuje při mezistátním posuzování ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Orgán kraje je povinen v případě záměru uvedeného v příloze č. 1 (kap.4.1.2) k tomuto zákonu sloupci B postoupit jeho posuzování ministerstvu, jestliže zjistí, že se jedná o záměr podle odstavce 1 (kap. 4.1.2). Dále je povinen postoupit posuzování koncepce ministerstvu, jestliže zjistí, že jde o koncepci podle odstavce 1(kap.4.1.2).

4.1.14 Způsob mezistátního posuzování § 12 zákona

(1) Při mezistátním posuzování se postupuje podle hlavy I zákona posuzování vlivů na životní prostředí, pokud ustanovení hlavy II zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nebo mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, postup při mezistátním posuzování nestanoví jinak. Lhůty pro vyjádření při mezistátním posuzování může ministerstvo prodloužit až o 30 dnů, požádá-li o to dotčený stát. Ostatní lhůty se v takovém případě prodlouží přiměřeně.

(2) Při pochybnostech o tom, zda se mezistátní posuzování řídí předpisy platnými na území dotčeného státu nebo předpisy platnými na území státu původu, se postupuje podle právních předpisů platných na území státu původu, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(3) Stát původu a dotčený stát na žádost kteréhokoliv z nich určí, zda bude provedena poprojektová analýza, a pokud ano, pak v jakém rozsahu, a to s přihlédnutím k možnému významnému nepříznivému vlivu záměru přesahujícímu státní hranice, který byl předmětem mezistátního posuzování. Jakákoliv poprojektová analýza bude zahrnovat především stálé pozorování důsledků provedení záměru a určení jakéhokoliv nepříznivého vlivu přesahujícího státní hranice. Tato stálá pozorování a určení vlivu lze provádět za účelem dosažení těchto cílů:

- a) monitorování dodržování podmínek stanovených v rozhodnutích, popřípadě opatřeních podle zvláštních právních předpisů 1a) a účinnosti zmírňujících opatření,
- b) přezkoumávání vlivů záměru a vypořádat se s nejasnostmi vzniklými v průběhu poprojektové analýzy,
- c) ověření předchozích prognóz s cílem využití získaných poznatků při provádění obdobných záměrů v budoucnosti.

(4) Pokud má stát původu nebo dotčený stát na základě poprojektové analýzy oprávněné důvody usuzovat, že zde existuje významný nepříznivý vliv přesahující státní hranice, nebo pokud byly zjištěny faktory, které by mohly mít za následek takovýto vliv, bude okamžitě informovat druhý stát. Stát původu a dotčený stát po dohodě následně stanoví nezbytná opatření na snížení nebo vyloučení tohoto vlivu.

 1a) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů. *)

4.1.15 Mezistátní posuzování záměru prováděného na území České republiky § 13 zákona

(1) Pokud ministerstvo zjistí, že se jedná o záměr podle § 11 odst. 1 písm. a) (kap 4.1.8), nebo jestliže dotčený stát o posuzování záměru požádal podle § 11 odst. 1 písm. b) (kap.4.1.8), zašle do 5 pracovních dnů dotčenému státu k vyjádření oznámení spolu s údaji o průběhu posuzování podle tohoto zákona a informacemi o navazujících rozhodnutích, která mohou být podle zvláštních právních předpisů 1a) přijata.

(2) Pokud obdržené vyjádření dotčeného státu k zaslánému oznámení obsahuje požadavek zúčastnit se mezistátního posuzování, ministerstvo si od

dotčeného státu vyžádá údaje o stavu životního prostředí na jeho dotčeném území. Ministerstvo zašle tyto údaje do 5 pracovních dnů ode dne jejich obdržení oznamovateli k využití při zpracování dokumentace, která se v případě mezistátního posuzování vypracovává vždy, a dále je poskytne zpracovateli posudku.

(3) Ministerstvo do 20 dnů po obdržení dokumentace doručí tuto dokumentaci dotčenému státu a nabídne mu předběžné projednávání, zejména je-li dokumentace zpracována ve variantách, včetně sdělení opatření na zmírnění závažných vlivů přesahujících státní hranice (dále jen "konzultace"). Pokud dotčený stát projeví o konzultaci zájem, ministerstvo se konzultace zúčastní. Ministerstvo předem neprodleně, nejpozději však do 5 dnů ode dne stanovení termínu konzultace, informuje o místě a času konzultace oznamovatele a jeho prostřednictvím zpracovatele dokumentace. Ti jsou pak povinni se konzultace rovněž zúčastnit. Informaci o konzultaci je ministerstvo povinno zveřejnit podle § 16 (kap.4.1.20)

(4) Ministerstvo do 5 pracovních dnů po obdržení vyjádření dotčeného státu k dokumentaci toto vyjádření doručí zpracovateli posudku jako podklad pro hodnocení záměru.

(5) Ministerstvo vyjádření dotčeného státu zapracuje do stanoviska nebo v něm uvede důvody neuvedení tohoto vyjádření ve svém stanovisku nebo jeho uvedení jen zčásti.

(6) Ministerstvo je povinno zaslat dotčenému státu stanovisko do 15 dnů ode dne jeho vydání. Dále je povinno mu zaslat žádosti o vydání navazujících rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů 1a) a tato rozhodnutí, a to do 15 dnů ode dne jejich obdržení. Tyto žádosti a rozhodnutí jsou správní úřady povinny zaslat ministerstvu na podkladě požadavku uvedeném ve stanovisku nebo na podkladě žádosti.

 1a) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů. *)

4.1.16 Mezistátní posuzování záměru prováděného mimo území České republiky § 14 zákona

(1) Pokud ministerstvo obdrží oznámení záměru nebo se jinak dozví o záměru, který bude prováděn na území státu původu, je povinno do 5 pracovních dnů po jeho obdržení zveřejnit informaci o takovém oznámení podle § 16 a zašle je dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům k vyjádření.

(2) K oznámení podle odstavce 1 je každý oprávněn zaslat ministerstvu písemné vyjádření do 15 dnů ode dne zveřejnění informace o tomto oznámení.

Ministerstvo všechna vyjádření spolu se svým vyjádřením zašle státu původu do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o oznámení podle odstavce 1.

(3) Ministerstvo na žádost státu původu sdělí údaje o stavu životního prostředí na dotčeném území České republiky, a to do 30 dnů ode dne obdržení této žádosti, pokud tomu nebrání zvláštní právní předpis. 5)

(4) Pokud ministerstvo obdrželo dokumentaci a případnou nabídku ke konzultaci od státu původu, zašle tuto dokumentaci k vyjádření dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům a zveřejní informaci o této dokumentaci podle § 16. (4.1.)

(5) Každý je oprávněn k dokumentaci uvedené v odstavci 4 zaslat ministerstvu písemné vyjádření do 15 dnů ode dne zveřejnění informace o této dokumentaci. Ministerstvo všechna vyjádření spolu se svým vyjádřením a informací, že se případně konzultace zúčastní, zašle státu původu do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o dokumentaci podle odstavce 4.

(6) Pokud ministerstvo včas obdrží informaci o místě a času veřejného projednání konaného na území státu původu, zveřejní ji podle § 16 (kap. 4.1.20).

(7) Pokud ministerstvo obdrží závěry státu původu o posouzení záměru a o rozhodnutí státu původu na podkladě následných řízení, informaci o tomto závěru, popřípadě o rozhodnutí zveřejní podle § 16 do 15 dnů ode dne jejich obdržení.

*5) Například občanský zákoník, obchodní zákoník, trestní řád, zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb. *)*

4.1.17 Mezistátní posuzování koncepce prováděné na území České republiky § 14a zákona

(1) Pokud ministerstvo zjistí, že se jedná o koncepci podle § 11 odst. 1 písm. a), nebo jestliže dotčený stát o mezistátní posuzování požádal podle § 11 odst. 1 písm. b), zašle návrh koncepce do 10 dnů ode dne jeho obdržení dotčenému státu k vyjádření. Současně ministerstvo nabídne dotčenému státu konzultaci, zejména pokud je návrh koncepce zpracován ve variantách.

(2) Pokud obdržené vyjádření dotčeného státu k zaslanému návrhu koncepce obsahuje požadavek zúčastnit se mezistátního posuzování, ministerstvo si od dotčeného státu vyžádá údaje o stavu životního prostředí na jeho dotčeném území. Ministerstvo zašle tyto údaje do 5 pracovních dnů ode dne jejich obdržení předkladateli a posuzovateli.

(3) Pokud dotčený stát projeví o konzultaci zájem, ministerstvo se konzultace zúčastní. Ministerstvo předem neprodleně, nejpozději však do 5 pracovních dnů ode dne stanovení termínu konzultace, informuje o místě a času konzultace předkladatele a jeho prostřednictvím posuzovatele. Ti jsou pak povinni se konzultace rovněž zúčastnit. Informaci o konzultaci je ministerstvo

povinnou zveřejnit podle § 16.

(4) Ministerstvo vyjádření dotčeného státu ke konečnému návrhu koncepce zapracuje do stanoviska ke koncepci nebo v něm uvede důvody neuvedení tohoto vyjádření nebo jeho uvedení jen zčásti. Stanovisko ke koncepci zašle ministerstvo dotčenému státu do 10 dnů ode dne jeho vydání.

(5) Schvalující orgán je povinen zaslat ministerstvu jedno vyhotovení koncepce do 30 dnů ode dne jejího schválení spolu s dalšími informacemi podle § 10g odst. 5. Ministerstvo je povinno schválenou koncepci a tyto informace do 7 pracovních dnů zaslat dotčenému státu.

4.1.18 Mezistátní posuzování koncepce prováděné mimo území České republiky § 14b zákona

(1) Pokud ministerstvo obdrží návrh koncepce, která bude prováděna na území státu původu a případnou nabídku ke konzultaci od státu původu, je povinno do 20 dnů od jejího obdržení zveřejnit informaci o návrhu koncepce podle § 16 a zaslat návrh koncepce dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávným celkům k vyjádření.

(2) K návrhu koncepce podle odstavce 1 je každý oprávněn zaslat ministerstvu písemné vyjádření do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o návrhu koncepce. Ministerstvo všechna vyjádření spolu se svým vyjádřením a informací, že se případně konzultace zúčastní, zašle státu původu do 40 dnů ode dne zveřejnění informace o návrhu koncepce.

(3) Ministerstvo na žádost státu původu sdělí údaje o stavu životního prostředí na dotčeném území České republiky, a to do 30 dnů ode dne obdržení této žádosti, pokud tomu nebrání zvláštní právní předpis. 5)

(4) Pokud ministerstvo včas obdrží informaci o místě a času veřejného projednání konaného na území státu původu, zveřejní ji podle § 16.

(5) Ministerstvo zveřejní podle § 16 informaci o schválení koncepce do 15 dnů ode dne obdržení takové informace od státu původu. Pokud ministerstvo obdrží od státu původu schválenou koncepci, zveřejní ji na internetu do 20 dnů ode dne obdržení.

*5) Například občanský zákoník, obchodní zákoník, trestní řád, zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb. *)*

4.1.19 Předběžné projednání § 15 zákona

Příslušný úřad a dotčené správní úřady jsou povinny, pokud je o to oznamovatel nebo předkladatel požádá ještě před předložením oznámení podle § 6 (kap 4.1.6) nebo oznámení koncepce podle § 10c (kap. 4.1.9), projednat s oznamovatelem nebo předkladatelem uvažovaný záměr včetně případných variant řešení záměru nebo koncepci a doporučit mu předběžné

projednání s dalšími dotčenými správními úřady, dotčenými územními samosprávnými celky, popřípadě s dalšími subjekty. Příslušný úřad a dotčené správní úřady jsou povinny na žádost oznamovatele nebo předkladatele mu poskytnout informace o životním prostředí podle zvláštního právního předpisu (*Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí*)

4.1.20 Zveřejnění informací o dokumentech pořízených v průběhu posuzování a o veřejných projednáních dle § 16 zákona

(1) Příslušný úřad zajistí zveřejnění informace o

- a) oznámení a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- b) místě a času konání veřejného projednání podle tohoto zákona,
- c) vrácení dokumentace k přepracování nebo doplnění,
- d) dokumentaci a o tom, kdy a kde je možno do ní nahlížet,
- e) posudku a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- f) oznámení koncepce a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- g) návrhu koncepce a o tom, kdy a kde je možno do něj nahlížet,
- h) konzultaci při mezistátním posuzování.

(2) Příslušný úřad dále zajistí zveřejnění závěru zjišťovacího řízení, stanoviska a stanoviska ke koncepci.

(3) Příslušný úřad zajistí zveřejnění informací a stanovisek uvedených v odstavcích 1 a 2

- a) na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků,
- b) na internetu, a
- c) nejméně ještě jedním v dotčeném území obvyklým způsobem (například v místním tisku, rozhlase apod.).

(4) Za den zveřejnění se považuje den, kdy došlo k vyvěšení informace a stanoviska podle odstavců 1 a 2 na úřední desce dotčeného kraje. Dotčené územní samosprávné celky jsou povinny informace a stanoviska podle odstavců 1 a 2 neprodleně vyvěsit na své úřední desce po dobu nejméně 15 dnů a vyrozumět o tom příslušný úřad.

(5) Z informací a stanovisek zveřejňovaných podle odstavců 1 a 2 se vypouštějí údaje, které nelze podle zvláštních právních předpisů 5) zveřejňovat.

*5) Například občanský zákoník, obchodní zákoník, trestní řád, zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb. *)*

4.1.21 Veřejné projednání dle § 17 zákona

(1) Příslušný úřad je povinen zveřejnit informaci o veřejném projednání podle § 16 nejméně 5 dnů před jeho konáním.

(2) Příslušný úřad je povinen zajistit, aby se veřejné projednání konalo nejpozději 5 dnů po uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku.

(3) Příslušný úřad může ukončit veřejné projednání v případě neúčasti oznamovatele nebo zpracovatele dokumentace nebo posudku.

(4) Pokud příslušný úřad veřejné projednání ukončil podle odstavce 3, je povinen stanovit místo a čas nového veřejného projednání, a to nejdéle do 5 pracovních dnů ode dne ukončení veřejného projednání. Za den konání veřejného projednání se pak považuje den konání nového veřejného projednání; ostatní lhůty se přiměřeně prodlužují.

(5) Příslušný úřad pořizuje z veřejného projednání zápis obsahující zejména údaje o účasti a závěry z projednání a dále z něj pořizuje úplný těsnopisný nebo zvukový záznam.

(6) Příslušný úřad je povinen zaslat zápis z veřejného projednání oznamovateli, dotčeným správním úřadům a dotčeným územním samosprávním celkům a zveřejnit jej na internetu.

(7) Předmětem veřejného projednávání nejsou skutečnosti chráněné zvláštními právními předpisy. 5)

*5) Například občanský zákoník, obchodní zákoník, trestní řád, zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 148/1998 Sb. *)*

4.1.22 Náklady spojené s posuzováním vlivů na životní prostředí § 18 zákona

(1) Náklady spojené s posuzováním vlivů záměrů na životní prostředí, s výjimkou nákladů spojených s veřejným projednáním a zveřejňováním, hradí oznamovatel. Náklady spojené s posuzováním vlivů koncepce na životní prostředí, s výjimkou nákladů spojených se zveřejňováním, hradí předkladatel.

(2) Náklady spojené s veřejným projednáním podle § 9 odst. 9 tohoto zákona a náklady spojené se zveřejňováním podle tohoto zákona nese příslušný úřad, zvýšené náklady spojené s mezistátním posuzováním nese ministerstvo. Náklady spojené s překlady dokumentace, posudku nebo návrhu koncepce a náklady spojené s tlumočením hradí oznamovatel nebo předkladatel.

(3) Zpracovateli posudku náleží za zpracování posudku odměna stanovená podle obchodního zákoníku, kterou mu uhradí příslušný úřad na podkladě smlouvy uzavřené podle § 9 odst. 1. Příslušný úřad vyúčtuje částku, která se rovná výši odměny uhrazené zpracovateli posudku, do 15 dnů po uplynutí lhůty pro vyjádření k posudku k úhradě oznamovateli. Oznamovatel je povinen vyúčtovanou částku zaplatit příslušnému úřadu do 10 dnů ode dne obdržení vyúčtování jako součást nákladů posuzování uvedených v odstavci 1. Pokud vyúčtovanou částku oznamovatel v uvedené lhůtě nezaplatí, příslušný úřad stanovisko podle § 10 nevydá; v takovém případě může příslušný úřad vydat stanovisko až po zaplacení vyúčtované částky. Prodlení z důvodu nezaplacení vyúčtované částky oznamovatelem se nezapočítává do lhůty stanovené v § 10 odst. 1 a 2.

4.1.23 Autorizace ke zpracování dokumentace a posudku § 19 zákona

(1) Zpracovávat dokumentaci, posudek, oznámení předkládané podle § 7 odst. 4 a zpracovávat vyhodnocení jsou oprávněny jen fyzické osoby, které jsou držiteli autorizace. Právnícká osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání se může zavazovat k vypracování těchto dokumentů jen tehdy, pokud pro ni tuto činnost zabezpečuje fyzická osoba, která je držitelem autorizace. U záměrů uvedených v příloze č. 1 kategorii I a dále u ostatních záměrů, pokud se tak stanoví v závěru zjišťovacího řízení, musí být část dokumentace týkající se posuzování vlivů na veřejné zdraví zpracována osobou, která je držitelem osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví. Osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví uděluje a odnímá Ministerstvo zdravotnictví.

(2) Zpracovatel posudku je povinen posoudit dokumentaci objektivně a v plném rozsahu. Zpracování dokumentů uvedených v odstavci 1 je povinen zajistit držitel autorizace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí podle odstavce 1 věty první.

Průběh procesu EIA

podle zákona 100/2001 Sb.

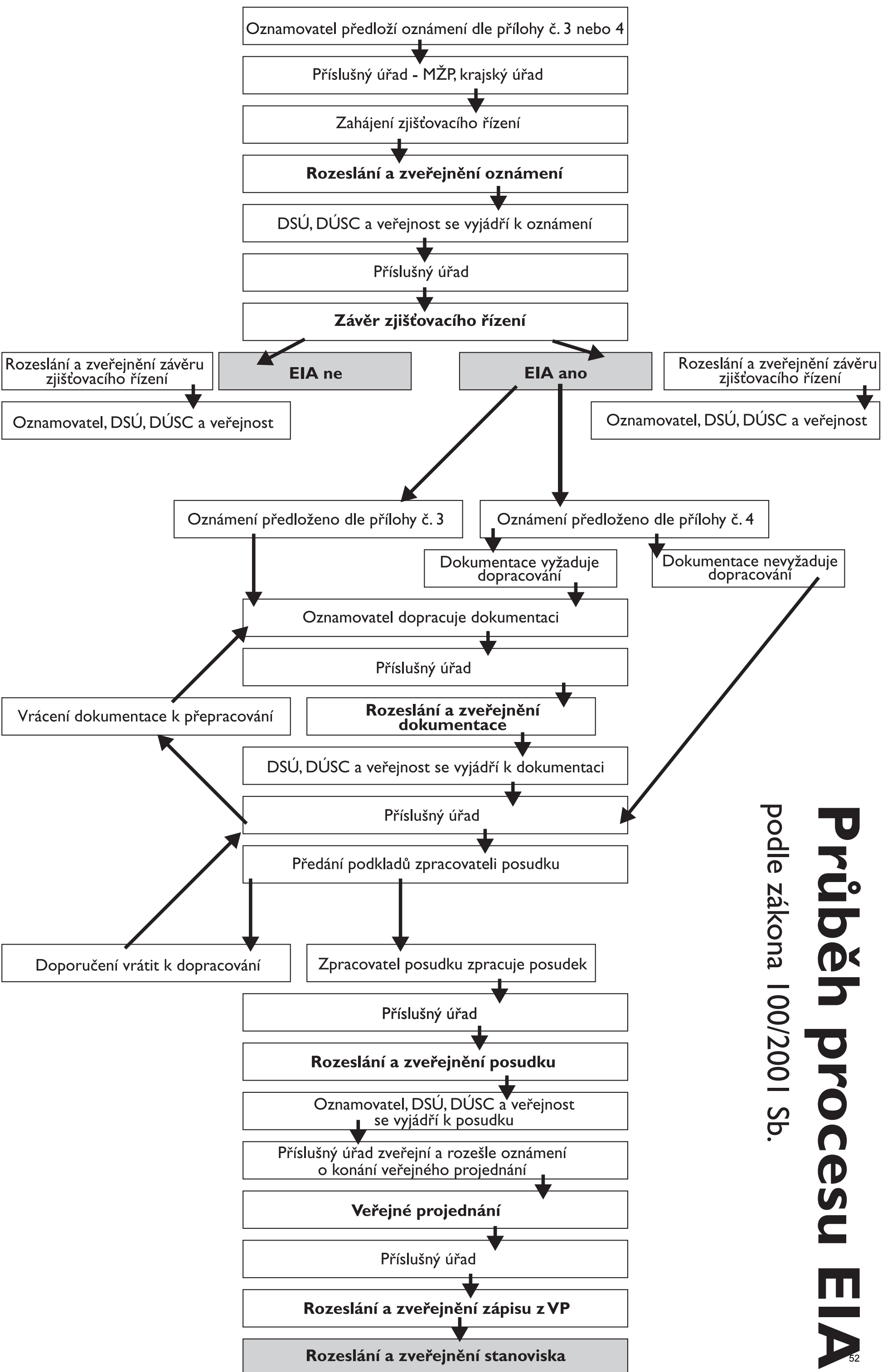
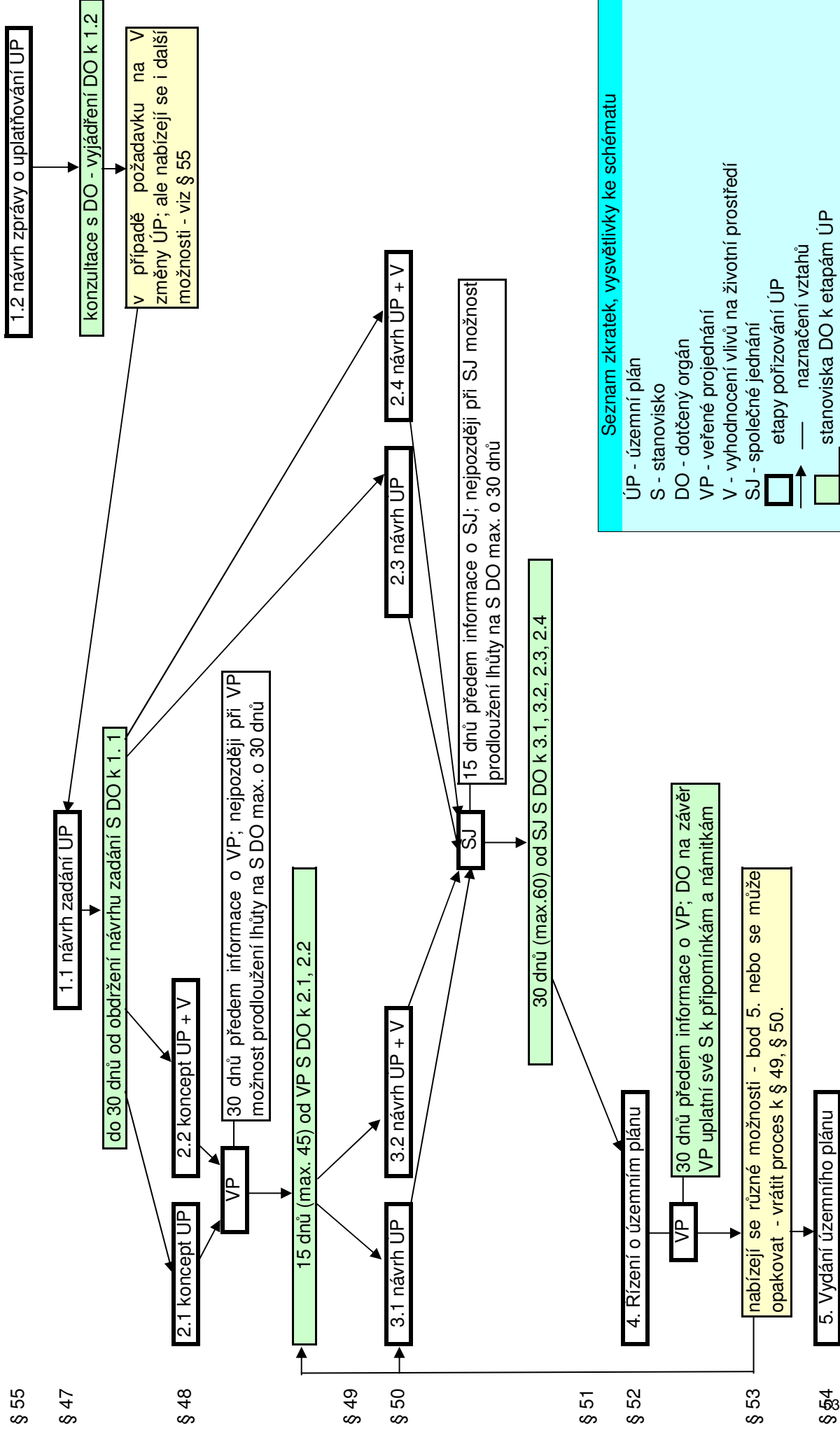

Schéma procesu pořizování územního plánu z hlediska dotčeného orgánu

Seznam zkratk, vysvětlivky ke schématu

ÚP - územní plán

S - stanovisko

DO - dotčený orgán

VP - veřejné projednání

V - vyhodnocení vlivů na životní prostředí

SJ - společné jednání

□ etapy pořizování ÚP

— naznačení vztahů

□ stanoviska DO k etapám ÚP

□ doplňující informace

§ - paragraf ze zákona č. 183/2006 Sb.

Krajský úřad

Firma.....

Věc: Vyjádření zda záměr bude posuzován dle zákona přílohy 3a 100/2001 Sb.

Firma jako projektant/investor projektu „.....“ v katastrálním území, žádá tímto příslušný orgán o vyjádření, zda záměr tento projekt bude posuzován jako podlimitní záměr dle přílohy 3a zákona 100/2001 Sb.

Informace o záměru jsou uvedeny v příloze tohoto dopisu.

Datum, podpis

Přílohy:

1. Stručná charakteristika záměru – parametry a lokalizace
2. Mapa širšího zájmového území
3. Koordinační situace

Krajský úřad

Firma.....

Věc: Žádost o stanovisko dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Firma..... jako předkladatel Oznamovatel podle zákona č. 100/2001 Sb. pro záměr „.....“ v katastrálním území, žádá tímto příslušný orgán ochrany přírody o stanovisko, zda tento záměr nemůže mít vliv na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti podle §§45h a 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny ve znění zákona č. 218/2004 Sb.

Vaše stanovisko bude součástí Oznámení výše citovaného záměru dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Na základě oznámení Magistrát hlavního města Prahy, odbor životního prostředí stanoví závěrem zjišťovacího řízení rozsah a obsah posouzení vlivů tohoto záměru na životní prostředí (EIA), včetně případné nutnosti hodnocení vlivů na území evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí dle §§45h a 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Informace o záměru jsou uvedeny v příloze tohoto dopisu.

Datum, podpis

Přílohy:

1. Stručná charakteristika záměru – parametry a lokalizace
2. Mapa širšího zájmového území
3. Koordinační situace

Ministerstvo životního prostředí
Odbor posuzování vlivů na životní
prostředí a IPPC
oddělení projektové EIA
Vršovická 65
Praha 10, 100 10

Firma....

V dne

Věc: Žádost o vyjádření podle §23, odstavec 3 zákona 100/2001 Sb

Vážená paní ředitelko,

chtěl bych Vás požádat o vyjádření podle §23, odstavec 3 zákona 100/2001 Sb., o to zda bude záměr posuzován podle zákona 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a pokud ano, pak do jaké kategorie a bodu bude zařazen.

Firma plánuje výstavbu areálu. V areálu se budou vyrábět Záměr je umístěn do k.ú., kraj.

Informace o záměru jsou uvedeny v příloze tohoto dopisu.

Datum, podpis

Přílohy:

1. Stručná charakteristika záměru – parametry a lokalizace
2. Mapa širšího zájmového území
3. Koordinační situace
4. Studie nebo textová část DUR

ČÁST 4. Speciální činnosti

4.2 POSOUZENÍ ENERGETICKÉ NÁROČNOSTI BUDOV PENB

4. 2. POSOUZENÍ ENERGETICKÉ NÁROČNOSTI BUDOV PENB

KOMENTÁŘ

A. LEGISLATIVNÍ PŘEDPISY PRO HODNOCENÍ ENERGETICKÉ NÁROČNOSTI BUDOV

B. ROZBOR POSTUPU PŘI VYPRACOVÁNÍ „PENB“

A. LEGISLATIVNÍ PŘEDPISY PRO HODNOCENÍ ENERGETICKÉ NÁROČNOSTI BUDOV

A.1. Základní dokumenty

V současné době se hodnocením energetické náročnosti budov zabývají následující základní dokumenty:

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. 5. 2010
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. 12. 2002
- Zákon 406/2000 Sb., o hospodaření s energií ve znění pozdějších předpisů
- Vyhláška MPO ČR č. 148/2007 Sb., o energetické náročnosti budov
- ČSN EN ISO 13790 – Výpočet potřeby energie na vytápění a chlazení
- ČSN 73 0540 – Tepelná ochrana budov
- ČSN EN 15217 – Energetická náročnost budovy – Metody pro vyjádření energetické náročnosti a energetickou certifikaci budov.

Kromě uvedených dokumentů se tepelně technickými vlastnostmi konstrukcí a energetickými vlastnostmi budov zabývá řada dalších vyhlášek a norem.

A.2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. 5. 2010

Snižování energetické náročnosti budov je cíl, který si Evropské společenství dalo již na počátku tohoto tisíciletí. V současnosti platná legislativa je založena na zákonech a vyhláškách vycházejících ze Směrnice 2002/91/ES o energetické náročnosti budov. V roce 2010 bylo vydáno přepracované znění této směrnice pod označením 2010/31/EU, ve kterém jsou jednak úpravy původní směrnice, jednak jsou definovány nové administrativní nástroje ke snížení energetické náročnosti budov - mimo jiné se zavádí pojem "budova s téměř nulovou spotřebou energie".

Cílem vydané Směrnice je dosáhnout do roku 2020 snížení celkových emisí skleníkových plynů o 20% proti roku 1990. Protože podíl budov na celkové spotřebě energie v EU činí 40%, znamenalo by celkové snížení spotřeby energie a využívání energie z obnovitelných zdrojů důležitá opatření nutná ke snížení celkové energetické závislosti EU.

Směrnice 91/2002/ES (EPBD) [1] promítnutá do národní legislativy vešla v plném rozsahu v ČR v platnost dne 1.1.2009, kdy se naplno rozeběhlo vydávání průkazů energetické náročnosti budov na nové budovy na základě Zákona 406/2006 o hospodaření energií [2] a Vyhlášky 148/2007 o energetické náročnosti budov[3]. V souladu s EPBD se v ČR

zákonem předepisuje certifikace budov metodou hodnocení energetické náročnosti budov.

Energetickou náročností budovy se rozumí vypočtená celková roční dodaná energie v GJ potřebná na vytápění, větrání, chlazení, klimatizaci, přípravu teplé vody a osvětlení. Energetická náročnost se počítá při standardizovaném užívání budovy bilančním hodnocením, tj. výpočtem na modelu budovy pro projektované i stávající budovy. Bilanční hodnocení se provádí intervalovou metodou, nejlépe měsíční. V případě budov s nízkou tepelnou setrvačností se časový krok intervalové metody zkracuje až na hodinu.

Výsledkem vlastního výpočtu energetické náročnosti budovy je pak roční spotřeba energie rozdělená na jednotlivé subsystémy a energonositele a v součtu pak celková spotřeba energie v budově. Takto spočítaná energie je porovnána s referenční hodnotou a na základě porovnání hodnot roční spotřeby energie je vypočten klasifikační ukazatel a budova je zařazena do jedné z klasifikačních tříd energetické náročnosti.

Výsledkem je průkaz energetické náročnosti budovy, který je tvořen protokolem obsahujícím textový popis a hodnocení budovy a systémů TZB a grafickým znázorněním průkazu energetické náročnosti budovy ve formě štítku. Kromě zařazení navrhovaného řešení budovy je možné v průkazu energetické náročnosti vyhodnotit i důsledek energeticky úsporného opatření. V tomto případě se v grafickém znázornění zobrazí druhá hodnota hodnocení budovy, vyjadřující předpokládaný stav po aplikaci energeticky úsporného opatření.

Směrnice EP a Rady 2010/31/EU zavádí následující povinnosti:

- a. zakotvit do právních dokumentů (zákony, vyhlášky a normy) ustanovení uvedená ve směrnici a to do 9. 7. 2012
- b. z toho vyplývá termín úpravy zák. 406/2000 Sb. do 9. 1. 2012 a jeho prováděcí vyhlášky č. 148/2007 Sb. do 9. 4. 2012, konečná revize uvedených dokumentů se předpokládá do 9. 11. 2011
- c. směrnice zavádí nový požadavek na energetickou certifikaci budov. Zatím není jasné, zda se bude jednat o současný průkaz energetické náročnosti budovy či jiný dokument
- d. směrnice zavádí nový požadavek a to na realizaci budov s „téměř nulovou spotřebou energie“ tj. budov využívajících převážně obnovitelnými zdroji
- e. veřejné budovy s téměř nulovou spotřebou se musí realizovat po 31. 12. 2018 a všechny budovy po 31.12. 2020

Z uvedených termínů vyplývá, že připravovaná revize vyhl. 499/2007 Sb. musí v částech dotýkajících se energetického hodnocení budov respektovat ustanovení směrnice a revidovaných legislativních dokumentů.

B. ROZBOR POSTUPU PŘI VYPRACOVÁNÍ „PENB“

Zpracování PENB je vysoce odborná činnost, kterou mohou vykonávat pouze osoby jmenované MPO ČR na základě provedené odborné zkoušky. PENB je výsledkem vyhodnocení tepelně technických vlastností konstrukcí budovy podle ustanovení ČSN 73 0540 – Tepelná ochrana budov a vyhodnocení energetické náročnosti budovy podle ustanovení vyhl. 148/2007 Sb. Postup jednotlivých kroků při zpracování PENB je uveden v kap. 3.1.

Z ustanovení směrnice vyplývá, že se již u budov nehodnotí pouze potřeba energie na vytápění, ale hodnotí se veškeré toky energie v budově, tj, energie na klimatizaci či chlazení, osvětlení, provoz spotřebičů a pomocné energie. Naopak se započítávají tepelné zisky od solárního záření, pobývajících osob a od spotřebičů.

B.1 Průkaz energetické náročnosti budovy (PENB)

B.1.1. Seznam postupných kroků při zpracování PENB:

1. Studium projektové dokumentace
2. Výpis vstupních okrajových podmínek
3. Výpočty tepelně technických vlastností konstrukcí
4. Úpravy skladeb konstrukcí podle požadavků ČSN 73 0540
5. Výpočty porovnávacích ukazatelů
6. Výpočty energetické náročnosti budovy
7. Úpravy skladeb konstrukcí a vstupních okrajových podmínek ve vazbě na výsledky výpočtů energetické náročnosti budovy
8. Posouzení a návrh na využití netradičních forem energie u nových budov s podlahovou plochou nad 1000 m²
9. Vypracování protokolu k PENB
10. Vypracování Energetického štítku budovy

B.1.2. Obsah průkazu energetické náročnosti budov

1. PROTOKOL K ENERGETICKÉMU PRŮKAZU BUDOVY
 - a. Identifikační údaje budovy
 - b. Typ budovy
 - c. Užití energie v budově
 - stručný popis energetického a technického zařízení budovy
 - druhy energie využívané v budově
 - hodnocená dílčí energetická náročnost budov
 - d. Technické údaje budovy
 - stručný popis budovy
 - geometrické charakteristiky budovy
 - klimatické údaje a vnitřní návrhová teplota
 - charakteristika ochlazovacích konstrukcí budovy
 - tepelně technické vlastnosti budovy

<ul style="list-style-type: none"> - vytápění - dílčí hodnocení energetické náročnosti budovy - větrání a klimatizace - dílčí hodnocení energetické náročnosti mechanického větrání - dílčí hodnocení energetické náročnosti chlazení - příprava teplé vody (TV) - dílčí hodnocení energetické náročnosti přípravy TV - osvětlení - dílčí hodnocení energetické náročnosti osvětlení - ukazatel celkové energetické náročnosti budovy <p>e. Energetická bilance budovy pro standardní užívání</p> <ul style="list-style-type: none"> - dodaná energie z vnější strany systémové hranice budovy stanovená bilančním hodnocením - energie vyrobená v budově <p>f. Ekologická a ekonomická proveditelnost alternativních systémů a kogenerace u nových budov s podlahovou plochou nad 1000 m²</p> <ul style="list-style-type: none"> - postup a výsledky posouzení ekologické a ekonomické proveditelnosti technicky dostupných a vhodných alternativních systémů dodávek energie <p>g. Doporučená technicky a ekonomicky vhodná opatření pro snížení energetické náročnosti budovy</p> <ul style="list-style-type: none"> - doporučená opatření - hodnocení budovy po provedení doporučených opatření <p>h. další údaje</p> <ul style="list-style-type: none"> - doplňující údaje k hodnocené budově - seznam podkladů použitých k hodnocení budovy <p>2. DOBA PLATNOSTI PRŮKAZU A IDENTIFIKACE ZPRACOVATELE</p> <p>3. ENERGETICKÝ ŠTÍTEK BUDOVY</p>	
--	--

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2010/31/EU**ze dne 19. května 2010****o energetické náročnosti budov****(přepracování)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov ⁽⁴⁾ byla pozměněna ⁽⁵⁾. Vzhledem k novým podstatným změnám by uvedená směrnice měla být z důvodu přehlednosti přepracována.
- (2) Účinné, uvážlivé, racionální a udržitelné využívání energie se vztahuje mimo jiné na ropné produkty, zemní plyn a pevná paliva, které jsou základními zdroji energie, ale také hlavními zdroji emisí oxidu uhličitého.
- (3) Podíl budov na celkové spotřebě energie v Unii činí 40 %. Tento sektor se rozrůstá, což bude mít za následek zvýšení spotřeby energie. Snížení spotřeby energie a

využívání energie z obnovitelných zdrojů v sektoru budov proto představují důležitá opatření nutná ke snížení energetické závislosti Unie a emisí skleníkových plynů. Spolu se zvýšeným využíváním energie z obnovitelných zdrojů by opatření přijatá za účelem snížení spotřeby energie v Unii umožnila Unii dodržení závazku splnění Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), dlouhodobého závazku zachovat nárůst globální teploty pod 2 °C i závazku snížit do roku 2020 celkové emise skleníkových plynů alespoň o 20 % ve srovnání s hodnotami z roku 1990 a v případě mezinárodní dohody o 30 %. Snížená spotřeba energie a zvýšené využívání energie z obnovitelných zdrojů také hrají důležitou úlohu při podpoře zabezpečování zásobování energií, technologického vývoje a při vytváření příležitostí k zaměstnání a regionálního rozvoje, zejména ve venkovských oblastech.

(4) Řízení poptávky po energii je důležitým nástrojem, který umožňuje Unii ovlivňovat světový trh s energií, a v důsledku toho střednědobé a dlouhodobé zabezpečení dodávek energie.

(5) Zasedání Evropské rady v březnu 2007 zdůraznilo potřebu zvýšení energetické účinnosti v Unii za účelem dosažení cíle snížení spotřeby energie Unie o 20 % do roku 2020 a vyzvalo k důkladnému a rychlému provádění priorit stanovených ve sdělení Komise nazvaném „Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností“. Uvedený akční plán vymezil významné možnosti nákladově efektivních úspor v sektoru budov. Ve svém usnesení ze dne 31. ledna 2008 vyzval Evropský parlament k posílení ustanovení směrnice 2002/91/ES a při několika příležitostech, naposledy ve svém usnesení ze dne 3. února 2009 o druhém strategickém přezkumu energetické politiky, vyzval k tomu, aby byl cíl zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost o 20 % závazný. V rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 ⁽⁶⁾, jsou navíc stanoveny vnitrostátní závazné cíle v oblasti snižování emisí CO₂, pro něž bude mít energetická účinnost v sektoru budov zásadní význam, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ⁽⁷⁾ stanoví podporu energetické účinnosti v kontextu závazného cíle pro energii z obnovitelných zdrojů ve výši 20 % z celkové spotřeby energie Unie do roku 2020.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 17.11.2009, s. 75.⁽²⁾ Úř. věst. C 200, 25.8.2009, s. 41.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2009 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku), postoj Rady v prvním čtení ze dne 14. dubna 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku), postoj Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).⁽⁴⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.⁽⁵⁾ Viz část A přílohy IV.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.⁽⁷⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

- (6) Evropská rada v březnu roku 2007 znovu potvrdila závazek Unie rozvíjet energii z obnovitelných zdrojů na úrovni celé Unie, a to potvrzením závazného cíle dosáhnout do roku 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů. Směrnice 2009/28/ES zavádí pro podporu energie z obnovitelných zdrojů společný rámec.
- (7) Je nezbytné stanovit konkrétnější opatření s cílem dosáhnout rozsáhlých a dosud nevyužitých možností úspor energie v případě budov a zmenšit značné rozdíly mezi výsledky členských států v tomto odvětví.
- (8) Opatření k dalšímu snižování energetické náročnosti budov by měla brát v úvahu klimatické a místní podmínky i mikroklima vnitřního prostředí a efektivnost nákladů. Tato opatření by neměla být v rozporu s jinými požadavky týkajícími se budov, např. požadavky na přístupnost, bezpečnost a plánované využití budovy.
- (9) Energetická náročnost budov by měla být vypočtena na základě metody, která se může na vnitrostátní a regionální úrovni lišit. Kromě tepelných vlastností zahrnuje další faktory, které hrají stále důležitější úlohu, např. zařízení pro vytápění a klimatizaci, využití energie z obnovitelných zdrojů, prvky pasivního vytápění a chlazení, stínění, kvalita vnitřního ovzduší, odpovídající denní světlo a návrh budovy. Metoda výpočtu energetické náročnosti by neměla být založena pouze na ročním období, ve kterém je nutno vytápět, ale měla by pokrývat roční energetickou náročnost budovy. Tato metoda by měla zohlednit stávající evropské normy.
- (10) Členské státy mají výhradní povinnost stanovit minimální požadavky na energetickou náročnost budov a prvků budov. Tyto minimální požadavky by měly být stanoveny za účelem dosažení nákladově optimální rovnováhy mezi investicemi a náklady na energii uspořené během životního cyklu budovy, aniž je tím dotčeno právo členských států stanovit minimální požadavky, které povedou k větší energetické účinnosti než nákladově optimální úrovně účinnosti. Měla by být stanovena možnost pravidelného přezkoumávání minimálních požadavků na energetickou náročnost budov ze strany členských států s ohledem na technický pokrok.
- (11) Cílem nákladově efektivních nebo nákladově optimálních úrovní energetické účinnosti může být v některých případech, například s ohledem na rozdíly v klimatu, odůvodněno stanovení nákladově efektivních nebo nákladově optimálních požadavků ze strany členských států týkajících se prvků budov, což v praxi omezí použití stavebních materiálů, které odpovídají normám stanoveným právními předpisy Unie, a to za předpokladu, že takovéto požadavky nebudou představovat neodůvodněnou překážku trhu.
- (12) Při stanovování požadavků na energetickou náročnost technických systémů budovy by členské státy měly ve vhodných případech, a je-li to možné, použít harmonizované nástroje, zejména zkušební metody, metody výpočtu a třídy energetické účinnosti zavedené na základě opatření, kterými se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku ⁽²⁾, s cílem zajistit soudržnost se souvisejícími iniciativami a v možné míře minimalizovat potenciální roztržštění trhu.
- (13) Touto směrnicí nejsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU. Pojem „pobídky“ použitý v této směrnici by proto neměl být vykládán v tom smyslu, že představuje státní podporu.
- (14) Komise by měla stanovit srovnávací metodický rámec pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost. Členské státy by měly tento rámec použít ke srovnání výsledků s minimálními požadavky na energetickou náročnost, které přijaly. Pokud by došlo k výrazným nesrovnalostem mezi vypočtenými nákladově optimálními úrovněmi minimálních požadavků na energetickou náročnost a platnými minimálními požadavky na energetickou náročnost, tedy k 15 % překročení, měly by členské státy tento rozdíl odůvodnit nebo připravit odpovídající kroky ke snížení těchto nesrovnalostí. Odhadovaný ekonomický životní cyklus budovy nebo prvku budovy by měly určit členské státy, a to s přihlédnutím ke stávající praxi a ke zkušenostem z určování typických ekonomických životních cyklů. Výsledky tohoto srovnání a údaje použité k jejich dosažení by měly být pravidelně oznamovány Komisi. Tyto zprávy by měly Komisi umožnit posoudit pokrok členských států při dosahování nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost a podat o něm zprávu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽²⁾ Viz strana 1 tomto čísle Úředního věstníku.

- (15) Budovy mají vliv na dlouhodobou spotřebu energie. Vzhledem k dlouhému cyklu renovace stávajících budov by proto nové a stávající budovy, které jsou předmětem větší renovace, měly splňovat minimální požadavky na energetickou náročnost přizpůsobené místnímu klimatu. Potenciál využití alternativních systémů dodávky energie obecně není v plné míře prozkoumán, a proto by se mělo uvážit použití alternativních systémů dodávky energie v případě nových budov bez ohledu na jejich velikost, a to v souladu se zásadou, že nejprve je třeba zajistit, aby energetické potřeby v případě vytápění a chlazení byly sníženy na nákladově optimální úroveň.
- (16) Větší renovace stávajících budov bez ohledu na jejich velikost představují příležitost k přijetí opatření ke snížení energetické náročnosti, která budou efektivní z hlediska nákladů. Z důvodu nákladové efektivnosti by mělo být možné omezit minimální požadavky na energetickou náročnost na ty renovované části, které jsou pro energetickou náročnost budovy nejdůležitější. Členské státy by měly mít možnost si zvolit, zda definují „větší renovaci“ na základě procentního podílu plochy obvodového pláště nebo na základě hodnoty budovy. Pokud se členské státy rozhodnou definovat větší renovaci na základě hodnoty budovy, lze použít například hodnotu stanovenou pojistně matematickou metodou nebo stávající hodnotu založenou na nákladech na rekonstrukci, s vyloučením hodnoty pozemku, na němž budova stojí.
- (17) Je třeba přijmout opatření s cílem zvýšit počet budov, které nejenže splňují současné minimální požadavky na energetickou náročnost, ale jsou i energeticky účinnější, čímž dojde ke snížení spotřeby energie i emisí oxidu uhličitého. Za tímto účelem by členské státy měly vypracovat vnitrostátní plány na zvýšení počtu budov s téměř nulovou spotřebou energie a pravidelně o těchto plánech předkládat zprávy Komisi.
- (18) Probíhá zavádění nebo přizpůsobování finančních nástrojů Unie a dalších opatření s cílem stimulovat opatření týkající se energetické účinnosti. Mezi tyto finanční nástroje na úrovni Unie patří mimo jiné nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj⁽¹⁾, jež bylo pozměněno s cílem umožnit vyšší investice do energetické účinnosti budov; partnerství veřejného a soukromého sektoru v rámci iniciativy pro evropské energeticky účinné budovy za účelem podpory ekologicky šetrných technologií a rozvoje energeticky účinných systémů a materiálů v nových a renovovaných budovách; iniciativa ES a Evropské investiční banky (EIB) s názvem Iniciativa EU pro financování udržitelné energetiky, jejímž cílem je kromě jiného umožnit investice v oblasti energetické účinnosti, a fond Marguerite: Evropský fond 2020 pro energii, změnu klimatu a infrastrukturu, v jehož čele stojí Evropská investiční banka, směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty⁽²⁾, nástroj strukturálních fondů a Fondu soudržnosti Jeremie (Společné evropské zdroje pro mikropodniky až středně velké podniky), nástroj efektivního využívání energie, rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace, včetně programu Inteligentní energie – Evropa II zaměřeného konkrétně na odstraňování překážek trhu v souvislosti s energetickou účinností a energií z obnovitelných zdrojů, například prostřednictvím nástroje technické pomoci ELENA (evropská energetická pomoc na místní úrovni), Pakt primátorů, program pro podnikání a inovace, Program na podporu politiky informačních a komunikačních technologií na rok 2010 a sedmý rámcový program. Financování poskytuje rovněž Evropská banka pro obnovu a rozvoj s cílem stimulovat opatření v oblasti energetické účinnosti.
- (19) Finanční nástroje Unie by měly být využívány s cílem zajistit praktický účinek cílů této směrnice, aniž by tím však byla nahrazena vnitrostátní opatření. Měly by být využívány zejména pro poskytování vhodných a inovačních prostředků financování s cílem podnítit investice do opatření v oblasti energetické účinnosti. Mohly by hrát důležitou úlohu při vytváření celostátních, regionálních a místních fondů, nástrojů nebo mechanismů v oblasti energetické účinnosti, které poskytnou tyto možnosti financování vlastníkům soukromého majetku, malým a středním podnikům a společnostem poskytujícím služby energetické účinnosti.
- (20) S cílem poskytnout Komisi příslušné informace by členské státy měly vypracovat seznamy stávajících i navrhovaných opatření, včetně opatření finanční povahy, která podporují cíle této směrnice, a nejsou přitom touto směrnicí vyžadována. Stávající a navrhovaná opatření uvedená členskými státy mohou zahrnovat zejména opatření zaměřená na snížení stávajících právních překážek a překážek trhu a na podporu investic nebo jiných činností, jejichž cílem je zvýšit energetickou účinnost nových a stávajících budov, a která tak mohou případně přispět ke snížení energetické chudoby. Tato opatření by mohla zahrnovat bezplatnou či dotovanou technickou pomoc a poradenství, přímou státní podporu, dotované úvěry nebo úvěry s nízkým úrokem, granty a úvěrové záruky. Orgány veřejné moci a další instituce, které takováto opatření finanční povahy stanoví, by mohly jejich použití spojit s energetickou náročností a doporučeními uváděnými v certifikátech energetické náročnosti.

(¹) Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 1.

(²) Úř. věst. L 116, 9.5.2009, s. 18.

- (21) Za účelem snížení zátěže členských států spojené s podáváním zpráv by mělo být možné zahrnout zprávy, které vyžaduje tato směrnice, do akčních plánů energetické účinnosti podle čl. 14 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách⁽¹⁾. Veřejný sektor ve všech členských státech by měl v oblasti energetické náročnosti budov hrát vedoucí úlohu, a proto by vnitrostátní plány měly stanovit náročnější cíle pro budovy, jež jsou využívány orgány veřejné moci.
- (22) Potenciálnímu kupujícímu nebo nájemci budovy nebo ucelené části budovy by prostřednictvím certifikátu energetické náročnosti měly být poskytnuty správné informace o energetické náročnosti budovy a praktické rady ohledně zlepšení této náročnosti. Informační kampaně mohou sloužit k tomu, aby byli vlastníci nebo nájemci dále pobízeni k dalšímu zlepšování energetické náročnosti svých budov nebo ucelených částí budov. Majitelé a nájemci komerčních budov by měli být pobízeni k výměně informací týkajících se skutečné spotřeby energie, aby bylo zajištěno, že jsou k dispozici všechny údaje pro přijetí informovaných rozhodnutí ohledně nezbytných zlepšení. Certifikát energetické náročnosti by také měl poskytnout informace o skutečném dopadu vytápění a chlazení na energetické potřeby budovy, na její spotřebu primární energie a na emise oxidu uhličitého.
- (23) Orgány veřejné moci by měly jít příkladem a usilovat o provedení doporučení uvedených v certifikátu energetické náročnosti. Členské státy by měly do svých národních plánů zahrnout opatření, jejichž cílem je podpořit orgány veřejné moci za účelem brzkého přijetí zlepšení v oblasti energetické náročnosti a pokud možno co nejdříve provést doporučení uvedená v certifikátu energetické náročnosti.
- (24) Budovy užívané orgány veřejné moci a budovy často navštěvované veřejností by měly být příkladem zohlednění environmentálních a energetických hledisek, a proto by tyto budovy měly být předmětem pravidelné energetické certifikace. Ke zvyšování informovanosti veřejnosti o energetické náročnosti by mělo přispět vystavení těchto certifikátů energetické náročnosti na viditelném místě, zejména v budovách určité velikosti, které jsou užívány orgány veřejné moci nebo které jsou často navštěvovány veřejností, jako jsou obchody a nákupní střediska, supermarkety, restaurace, divadla, banky a hotely.
- (25) V posledních letech vzrostlo množství klimatizačních systémů v evropských zemích. To způsobuje značné problémy v dobách nejvyššího zatížení, zvyšuje náklady na elektřinu a narušuje energetickou rovnováhu. Prioritou by měly být strategie, které zlepšují tepelné vlastnosti budov během letního období. Pozornost by proto měla být zaměřena na opatření, která zabraňují přehřátí, jako je zastínění a dostatečná tepelná kapacita konstrukce budovy, a na další rozvoj a používání technik pasivního chlazení, zejména těch, jež zlepšují vnitřní mikroklimatické podmínky a mikroklimatické podmínky v okolí budov.
- (26) Pravidelná údržba a inspekce otopných soustav a klimatizačních systémů kvalifikovanými pracovníky přispívá k udržování jejich správného provozu v souladu se specifikacemi výrobku, a tím zajišťuje optimální výkon z hlediska environmentálního, bezpečnostního a energetického. Nezávislé posouzení celých otopných soustav a klimatizačních systémů by mělo být prováděno v pravidelných intervalech během jejich životního cyklu, a zejména před jejich výměnou nebo modernizací. V zájmu minimalizace administrativní zátěže vlastníků a nájemců by členské státy měly usilovat o to, aby byly v co největší možné míře kombinovány inspekce a certifikace.
- (27) Společný přístup k certifikaci energetické náročnosti budov a inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů prováděné kvalifikovanými a nebo akreditovanými odborníky, jejichž nezávislost je zaručena na základě objektivních kritérií, přispěje k rovným podmínkám v úsilí členských států o úspory energie v sektoru budov a zavede pro potenciální vlastníky nebo uživatele průhlednost na trhu nemovitostí v Unii, pokud jde o energetickou náročnost. V každém členském státě by měl být stanoven nezávislý kontrolní mechanismus, aby byla zajištěna kvalita certifikátů energetické náročnosti a inspekce otopných soustav a klimatizačních systémů v celé Unii.
- (28) Vzhledem k tomu, že místní a regionální orgány mají zásadní význam pro úspěšné provádění této směrnice, měly by být v případě potřeby a v souladu s platnými vnitrostátními předpisy konzultovány v otázce plánování, přípravy programů pro poskytování informací, odborné přípravy, zvyšování povědomí a provádění této směrnice na celostátní nebo regionální úrovni a měly by být do těchto činností zapojeny. Tyto konzultace mohou rovněž sloužit k podpoře poskytování příslušných pokynů projektantům a stavebním inspektorům na místní úrovni za účelem provádění nezbytných úkolů. Členské státy by měly dále architektům a projektantům umožnit, aby při plánování, projektování, výstavbě a renovaci průmyslových nebo obytných oblastí řádně posoudili optimální kombinaci zlepšení v oblasti energetické účinnosti, používání energie z obnovitelných zdrojů a ústředního vytápění a chlazení, a měly by je k těmto činnostem pobízet.

(1) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (29) Pro úspěšné provádění této směrnice mají zásadní význam osoby zajišťující instalaci a stavbu. Proto by dostatečný počet osob zajišťujících instalaci a stavbu měl díky odborné přípravě a dalším opatřením mít odpovídající schopnosti v otázkách instalace a integrace potřebných technologií v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů.
- (30) Členské státy by měly zohlednit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací⁽¹⁾, pokud jde o vzájemné uznávání profesních odborníků, jichž se tato směrnice týká, a Komise by měla pokračovat v činnostech v rámci programu Inteligentní energie – Evropa, pokud jde o pokyny a doporučení týkající se norem pro odbornou přípravu takových profesních odborníků.
- (31) V zájmu posílení transparentnosti, pokud jde o energetickou náročnost na trhu Unie s jinými než obytnými budovami, je třeba stanovit jednotné podmínky pro dobrovolný společný certifikační režim pro energetickou náročnost jiných než obytných budov. V souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU se pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí, stanoví předem formou nařízení přijatého řádným legislativním postupem. Do přijetí takového nařízení se nadále používá rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾, a to s výjimkou regulačního postupu s kontrolou, který se nepoužije.
- (32) Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přizpůsobení některých částí společného obecného rámce stanoveného v příloze I technickému pokroku a vypracování srovnávacího metodického rámce pro výpočet nákladově optimální úrovně minimálních požadavků na energetickou náročnost. Zvláště je důležité, aby Komise během přípravných prací vedla vhodnou konzultaci, včetně konzultací s odborníky.
- (33) Jelikož cíle této směrnice, totiž snížení energetické náročnosti budov, nemůže být z důvodu složitosti odvětví budov a neschopnosti vnitrostátních trhů s nemovitostmi odpovídajícím způsobem řešit problémy energetické náročnosti uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich být proto z důvodu rozsahu a účinků opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou
- v uvedeném článku tato směrnice nepřesahuje to, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (34) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání se směrnicí 2002/91/ES představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z uvedené směrnice.
- (35) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice 2002/91/ES ve vnitrostátním právu.
- (36) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice podporuje snižování energetické náročnosti budov v Unii s ohledem na vnější klimatické a místní podmínky i požadavky na vnitřní mikroklimatické prostředí a efektivnost nákladů.

2. V této směrnici jsou stanoveny požadavky pro:

- a) společný obecný rámec metody výpočtu celkové energetické náročnosti budov a ucelených částí budov;
- b) uplatnění minimálních požadavků na energetickou náročnost nových budov a nových ucelených částí budov;
- c) uplatnění minimálních požadavků na energetickou náročnost:
 - i) stávajících budov, ucelených částí budov a prvků budov, které jsou předmětem větší renovace,
 - ii) prvků budov, jež jsou součástí obvodového pláště budovy a jež mají významný dopad na energetickou náročnost obvodového pláště, pokud jsou namontovány dodatečně nebo nahrazeny, a
 - iii) technických systémů budovy při jejich instalaci, nahrazení nebo modernizaci;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- d) vnitrostátní plány na zvýšení počtu budov s téměř nulovou spotřebou energie;
- e) energetickou certifikaci budov nebo ucelených částí budov;
- f) pravidelnou inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů v budovách a
- g) nezávislé systémy kontroly certifikátů energetické náročnosti a inspekčních zpráv.
3. Požadavky stanovené touto směrnicí jsou minimálními požadavky a nebrání členským státům v přijetí nebo zavedení přísnějších opatření. Taková opatření musí být slučitelná se Smlouvou. Oznamují se Komisi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „budovou“ zastřešená stavba se stěnami, v níž se používá energie k úpravě vnitřního prostředí;
 - 2) „budovou s téměř nulovou spotřebou energie“ budova, jejíž energetická náročnost určená podle přílohy I je velmi nízká. Téměř nulová či nízká spotřeba požadované energie by měla být ve značném rozsahu pokryta z obnovitelných zdrojů, včetně energie z obnovitelných zdrojů vyráběné v místě či v jeho okolí;
 - 3) „technickým systémem budovy“ technické zařízení určené k vytápění, chlazení, větrání, pro teplou vodu či k osvětlení budovy nebo ucelené části budovy nebo pro kombinaci těchto účelů;
 - 4) „energetickou náročností budovy“ vypočítané nebo změřené množství energie nutné pro pokrytí potřeby energie spojené s typickým užíváním budovy, což mimo jiné zahrnuje energii používanou pro vytápění, chlazení, větrání, teplou vodu a osvětlení;
 - 5) „primární energií“ energie z obnovitelných a neobnovitelných zdrojů, která neprošla žádným procesem přeměny nebo transformace;
 - 6) „energií z obnovitelných zdrojů“ energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž energie větrná, solární, aeroterminální, geotermální, hydrotermální a energie z oceánů,
- 7) „obvodovým pláštěm budovy“ integrované prvky budovy, které oddělují její interiér od vnějšího prostředí;
 - 8) „ucelenou částí budovy“ oddíl, podlaží nebo byt v rámci budovy, jež jsou určeny k samostatnému používání nebo byly za tímto účelem upraveny;
 - 9) „prvkem budovy“ technický systém budovy nebo prvek obvodového pláště budovy;
 - 10) „větší renovací“ renovace budovy, přičemž:
 - a) celkové náklady na renovaci obvodového pláště budovy nebo technických systémů budovy jsou vyšší než 25 % hodnoty budovy bez hodnoty pozemku, na němž budova stojí, nebo
 - b) renovace probíhá u více než 25 % plochy obvodového pláště budovy;
 Členské státy si mohou zvolit, zda uplatní možnost a) či b).
 - 11) „evropskou normou“ norma přijatá Evropským výborem pro normalizaci, Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice nebo Evropským ústavem pro telekomunikační normy a zpřístupněná veřejnosti;
 - 12) „certifikátem energetické náročnosti“ certifikát uznávaný členským státem nebo právníkou osobou jím určenou, který udává energetickou náročnost budovy nebo ucelené části budovy, vypočtenou podle metody přijaté v souladu s článkem 3;
 - 13) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektrické nebo mechanické energie v jednom procesu;
 - 14) „nákladově optimální úroveň“ úroveň energetické náročnosti, která vede k nejnižším nákladům v průběhu odhadovaného ekonomického životního cyklu, přičemž:
 - a) nejnižší náklady se určují s ohledem na investiční náklady v oblasti energií, náklady na údržbu a provoz (včetně nákladů na energii, úspor, kategorie dotčené budovy a případně příjmů z vyrobené energie) a případně náklady na likvidaci a

- b) odhadovaný ekonomický životní cyklus určují jednotlivé členské státy. Označuje zbývající odhadovaný ekonomický životní cyklus budov, kdy jsou požadavky na energetickou náročnost stanoveny pro budovu jako celek, nebo odhadovaný životní cyklus prvku budovy, kdy jsou požadavky na energetickou náročnost stanoveny pro prvky budovy.

Nákladově optimální úroveň se pohybuje v rozmezí úrovně náročnosti, v nichž je analýza nákladů a přínosů vypočítána pro odhadovaný ekonomický životní cyklus pozitivní;

- 15) „klimatizačním systémem“ kombinace prvků, které jsou potřebné pro vnitřní úpravu vzduchu, při níž je teplota regulována nebo může být snižována;
- 16) „kotlem“ kombinovaná tepelná jednotka, která se skládá z kotlového tělesa a hořáku, konstruovaná tak, že teplo vzniklé spalováním je předáváno tekutině;
- 17) „jmenovitým výkonem“ největší tepelný výkon, vyjádřený v kW, stanovený a zaručený výrobcem, kterého lze dosáhnout při trvalém provozu a při účinnosti uvedené výrobcem;
- 18) „tepelným čerpadlem“ stroj, přístroj nebo zařízení, které přenáší teplo z přirozeného prostředí, jako je ovzduší, voda nebo půda, do budov nebo průmyslových zařízení tím, že obrací přirozené sdílení tepla, takže se teplo přenáší z prostředí s nižší teplotou do prostředí s vyšší teplotou. V případě reverzibilních tepelných čerpadel může jít rovněž o sdílení tepla z budovy do přirozeného prostředí;
- 19) „ústředním vytápěním“ nebo „ústředním chlazením“ distribuce tepelné energie ve formě páry, teplé vody nebo chlazených kapalin z ústředního zdroje výroby prostřednictvím sítě do více budov či míst za účelem použití k vytápění nebo chlazení prostoru nebo procesu.

Článek 3

Přijetí metody výpočtu energetické náročnosti budov

Členské státy použijí metodu výpočtu energetické náročnosti budov podle společného obecného rámce stanoveného v příloze I.

Tato metoda se přijme na celostátní nebo regionální úrovni.

Článek 4

Stanovení minimálních požadavků na energetickou náročnost

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby minimální požadavky na energetickou náročnost budov nebo ucelených částí budov byly stanoveny za účelem dosažení nákladově optimálních úrovní. Energetická náročnost se vypočítá podle metody uvedené v článku 3. Nákladově optimální úrovně se vypočtou v souladu se srovnávacím metodickým rámcem uvedeným v článku 5, jakmile bude tento rámec zaveden.

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byly stanoveny minimální požadavky na energetickou náročnost pro prvky budovy, jež jsou součástí obvodového pláště budovy a jež mají významný dopad na energetickou náročnost obvodového pláště, pokud jsou nahrazeny nebo namontovány dodatečně, s cílem dosáhnout nákladově optimálních úrovní.

Při stanovování požadavků mohou členské státy rozlišovat mezi novými a stávajícími budovami a mezi různými kategoriemi budov.

V těchto požadavcích je třeba brát v úvahu obecné podmínky vnitřního prostředí, aby se zamezilo nepříznivým účinkům, např. nedostatečnému větrání, a také místní podmínky a určené využití i stáří budovy.

Od členského státu se nevyžaduje, aby stanovil takové minimální požadavky na energetickou náročnost, které nejsou nákladově efektivní v rámci odhadovaného ekonomického životního cyklu.

Minimální požadavky na energetickou náročnost se pravidelně přezkoumávají nejméně jednou za pět let a v případě potřeby se aktualizují, aby odrážely technický pokrok v sektoru budov.

2. Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví nebo nebudou uplatňovat požadavky uvedené v odstavci 1 u těchto kategorií budov:

- a) budovy úředně chráněné jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k jejich zvláštní architektonické nebo historické hodnotě, pokud by splnění některých minimálních požadavků na energetickou náročnost nepříjemně změnilo jejich charakter nebo vzhled;
- b) budovy užívané jako místa bohoslužeb a pro náboženské účely;

c) dočasné budovy s dobou užívání dva roky nebo méně, průmyslové provozy, dílenské provozovny a neobytné zemědělské budovy s nízkou spotřebou energie a neobytné zemědělské budovy používané odvětvím, na které se vztahuje celostátní odvětvová dohoda o energetické náročnosti;

d) obytné budovy, které jsou užívány nebo určeny k užívání buď kratšímu než čtyři měsíce v roce, nebo případně k využívání na omezenou část roku, a jejichž odhadovaná spotřeba energie je nižší než 25 % ze spotřeby, k níž by došlo při celoročním užívání;

e) samostatně stojící budovy s celkovou užitnou podlahovou plochou menší než 50 m².

Článek 5

Výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost

1. Do 30. června 2011 Komise stanoví prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článků 23, 24 a 25 srovnávací metodický rámec pro výpočet nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost budov a prvků budov.

Srovnávací metodický rámec se stanoví v souladu s přílohou III a rozlišuje mezi novými a stávajícími budovami a mezi různými kategoriemi budov.

2. Členské státy vypočítají nákladově optimální úroveň minimálních požadavků na energetickou náročnost za použití srovnávacího metodického rámce vypracovaného v souladu s odstavcem 1 a příslušnými parametry, jako jsou klimatické podmínky a praktická dostupnost energetické infrastruktury, a srovnají výsledky tohoto výpočtu s platnými minimálními požadavky na energetickou náročnost.

Členské státy oznámí Komisi veškeré vstupní údaje a předpoklady použité k těmto výpočtům a rovněž výsledky těchto výpočtů. Zprávu lze zahrnout do akčních plánů energetické účinnosti podle čl. 14 odst. 2 směrnice 2006/32/ES. Členské státy předkládají tyto zprávy Komisi v pravidelných intervalech, jejichž trvání nebude delší než pět let. První zpráva se předloží do 30. června 2012.

3. Pokud ze srovnání provedeného podle odstavce 2 vyplývá, že platné minimální požadavky na energetickou náročnost jsou významně méně energeticky účinné než nákladově optimální úroveň minimálních požadavků na energetickou náročnost, dotčené členské státy odůvodní tento rozdíl písemně Komisi ve zprávě uvedené v odstavci 2, přičemž v rozsahu, v jakém tato mezera nemůže být odůvodněna, tuto zprávu doplní o plán nastiňující opatření k významnému zacelení mezery do příštího přezkumu požadavků na energetickou náročnost podle čl. 4 odst. 1.

4. Komise zveřejní zprávu o pokroku členských států při dosahování nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost.

Článek 6

Nové budovy

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby nové budovy splňovaly minimální požadavky na energetickou náročnost stanovené v souladu s článkem 4.

U nových budov členské státy zajistí, aby před zahájením výstavby byla posouzena a vzata v úvahu technická, environmentální a ekonomická proveditelnost vysoce účinných alternativních systémů, jako jsou systémy uvedené níže, jsou-li k dispozici:

a) místní systémy dodávky energie využívající energii z obnovitelných zdrojů;

b) kombinovaná výroba tepla a elektřiny;

c) ústřední nebo blokové vytápění nebo chlazení, zejména využívá-li zčásti nebo zcela energii z obnovitelných zdrojů;

d) tepelná čerpadla.

2. Členské státy zajistí, aby analýza alternativních systémů podle odstavce 1 byla doložena a aby byla k dispozici pro účely ověřování.

3. Tuto analýzu alternativních systémů lze provádět pro jednotlivé budovy nebo skupiny podobných budov nebo pro společné typy budov v téže oblasti. Pokud jde o systémy dálkového vytápění nebo chlazení, analýzu lze provést pro všechny budovy připojené k danému systému v téže oblasti.

Článek 7

Stávající budovy

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se u budov, u kterých probíhá větší renovace, snížila energetická náročnost budovy nebo jejích renovovaných částí s cílem splnit minimální požadavky na energetickou náročnost stanovené podle článku 4, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné.

Tyto požadavky se použijí pro renovovanou budovu nebo ucelenou část budovy jako celek. Navíc či alternativně lze požadavky použít na renovované prvky budov.

Členské státy dále přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby energetická náročnost prvku budovy, jenž je součástí obvodového pláště budovy a má významný dopad na energetickou náročnost obvodového pláště budovy, splňovala v případě jeho dodatečné montáže nebo nahrazení minimální požadavky na energetickou náročnost, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné.

Členské státy určí tyto minimální požadavky na energetickou náročnost v souladu s článkem 4.

Členské státy v souvislosti s budovami, které jsou předmětem větší renovace, prosazují, aby vysoce účinné alternativní systémy uvedené v čl. 6 odst. 1 byly vzaty v úvahu a zohledněny, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné.

Článek 8

Technické systémy budovy

1. Pro účely optimalizace využívání energie z technického systému budovy stanoví členské státy systémové požadavky na celkovou energetickou náročnost, řádnou instalaci a odpovídající dimenzování, úpravu a kontrolu s ohledem na technické systémy, které jsou instalovány ve stávajících budovách. Členské státy mohou tyto systémové požadavky rovněž uplatnit na nové budovy.

Stanoví se systémové požadavky na nové technické systémy budovy, jejich výměnu a modernizaci a použijí se, pokud je to technicky, ekonomicky a funkčně proveditelné.

Tyto systémové požadavky se vztahují alespoň na:

- a) otopné soustavy;
- b) systémy pro přípravu teplé vody;
- c) klimatizační systémy;
- d) rozsáhlé větrací systémy,

nebo jejich kombinace.

2. Členské státy podpoří zavádění inteligentních měřicích systémů při výstavbě nebo větší renovaci budov a současně zajistí, aby tato podpora byla v souladu s bodem 2 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾. Členské státy mohou dále případně podpořit

instalaci aktivních kontrolních systémů, jako jsou automatické, kontrolní a monitorovací systémy zaměřené na úsporu energie.

Článek 9

Budovy s téměř nulovou spotřebou energie

1. Členské státy zajistí, aby:
 - a) do 31. prosince 2020 všechny nové budovy byly budovami s téměř nulovou spotřebou energie a
 - b) po dni 31. prosince 2018 nové budovy užívané a vlastněné orgány veřejné moci byly budovami s téměř nulovou spotřebou energie.

Členské státy vypracují vnitrostátní plány na zvýšení počtu budov s téměř nulovou spotřebou energie. Tyto vnitrostátní plány mohou obsahovat cíle rozlišené v závislosti na kategorii budovy.

2. Členské státy dále – po vzoru veřejného sektoru – vypracují politiky a přijmou opatření, jako je stanovení cílů, aby stimulovaly transformaci budov na budovy s téměř nulovou spotřebou energie, a informují o nich Komisi ve svých vnitrostátních plánech uvedených v odstavci 1.

3. Vnitrostátní plány zahrnují mimo jiné následující prvky:

- a) podrobné praktické uplatňování vymezení budov s téměř nulovou spotřebou energie ze strany členských států odrážející jejich celostátní, regionální nebo místní podmínky a zahrnující číselný ukazatel spotřeby primární energie vyjádřený v kWh/m² za rok. Primární energetické faktory používané pro určování využití primární energie mohou vycházet z celostátních nebo regionálních ročních průměrných hodnot a mohou zohledňovat příslušné evropské normy;
- b) průběžné cíle pro zlepšení energetické náročnosti nových budov do roku 2015 s cílem připravit provádění odstavce 1;
- c) informace o politikách a finančních nebo dalších opatřeních přijatých v souvislosti s odstavci 1 a 2 na propagaci budov s téměř nulovou spotřebou energie, včetně údajů o vnitrostátních požadavcích a opatřeních týkajících se využívání energie z obnovitelných zdrojů v nových budovách a ve stávajících budovách, které jsou předmětem větší renovace, v souvislosti s čl. 13 odst. 4 směrnice 2009/28/ES a s článkem 6 a 7 této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55.

4. Komise vyhodnotí vnitrostátní plány uvedené v odstavci 1, zejména přiměřenost opatření zamýšlených členskými státy v souvislosti s cíli této směrnice. Komise může s řádným přihlédnutím k zásadě subsidiarity požádat o další konkrétní informace týkající se požadavků stanovených v odstavci 1, 2 a 3. Dotčený členský stát v tomto případě předloží požadované informace nebo navrhne změny, a to ve lhůtě devíti měsíců od žádosti Komise. Na základě tohoto hodnocení může Komise vydat doporučení.

5. Komise do 31. prosince 2012 a poté každé tři roky zveřejní zprávu o pokroku členských států při zvyšování počtu budov s téměř nulovou spotřebou energie. Na základě této zprávy Komise vypracuje akční plán a případně navrhne opatření ke zvýšení počtu těchto budov a podpoří vypracování osvědčených postupů, pokud jde o nákladovou efektivnost transformace stávajících budov na budovy s téměř nulovou spotřebou energie.

6. Členské státy mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat požadavky stanovené v odst. 1 písm. a) a b), a to v konkrétních a odůvodněných případech, pokud je analýza nákladů a přínosů během ekonomického životního cyklu budovy negativní. Členské státy informují Komisi o zásadách příslušných právních režimů.

Článek 10

Finanční pobídky a překážky trhu

1. S ohledem na význam poskytování odpovídajících finančních a jiných nástrojů s cílem podnítit energetickou náročnost budov a přechod k budovám s téměř nulovou spotřebou energie přijmou členské státy odpovídající opatření k posouzení nevhodnějších nástrojů s ohledem na vnitrostátním okolnostem.

2. Do 30. června 2011 vypracují členské státy seznam stávajících a případně navrhovaných opatření a nástrojů včetně opatření a nástrojů finanční povahy, s výjimkou těch, jež se vyžadují podle této směrnice, které podporují cíle této směrnice.

Členské státy tento seznam aktualizují každé tři roky a sdělí je Komisi, což mohou učinit jejich zahrnutím do akčních plánů energetické účinnosti uvedených v čl. 14 odst. 2 směrnice 2006/32/ES.

3. Komise v rámci podpory provádění této směrnice posoudí účinnost stávajících a navrhovaných opatření uvedených v seznamech podle odstavci 2 i příslušných nástrojů Unie, pokud jde o provádění této směrnice. Na základě tohoto posouzení a s řádným přihlédnutím k zásadě subsidiarity může Komise poskytnout poradenství nebo doporučení ve věci konkrétních vnitrostátních režimů a koordinace s finančními institucemi Unie i mezinárodními finančními institucemi.

Komise může své posouzení a možné poradenství nebo doporučení zahrnout do své zprávy o národních plánech energetické účinnosti uvedených v čl. 14 odst. 5 směrnice 2006/32/ES.

4. Komise je případně na žádost členských států nápomocna při sestavování vnitrostátních nebo regionálních programů finanční podpory zaměřených na zvýšení energetické účinnosti budov, zejména stávajících budov, tím, že podporuje výměnu osvědčených postupů mezi odpovědnými vnitrostátními nebo regionálními orgány či subjekty.

5. V zájmu zlepšení financování na podporu provádění této směrnice a s řádným přihlédnutím k zásadě subsidiarity předloží Komise, pokud možno do roku 2011, analýzu týkající se zejména:

- a) účinnosti a vhodnosti úrovní, jakož i skutečné částky ze strukturálních fondů a rámcových programů, které byly využity pro zvýšení energetické účinnosti budov, zejména v oblasti bydlení;
- b) účinnosti využívání fondů EIB a dalších veřejných finančních institucí;
- c) koordinace financování na úrovni Unie i na úrovni členských států a dalších forem podpory, jež mohou sloužit jako prostředek pro podporu investic do energetické účinnosti a vhodnosti těchto fondů pro dosažení cílů Unie.

Na základě této analýzy a v souladu s víceletým finančním rámcem může Komise následně Evropskému parlamentu a Radě předložit, považuje-li to za vhodné, návrhy týkající se nástrojů Unie.

6. Členské státy zohlední nákladově optimální úroveň energetické náročnosti při poskytování pobídek určených pro výstavbu nebo větší renovace budov.

7. Ustanovení této směrnice nebrání členským státům v poskytování pobídek pro nové budovy, renovace nebo prvky budov, jež překračují nákladově optimální úroveň.

Článek 11

Certifikáty energetické náročnosti

1. Členské státy stanoví nezbytná opatření za účelem zavedení systému certifikace energetické náročnosti budov. Certifikát energetické náročnosti musí obsahovat energetickou náročnost budovy a referenční hodnoty, jako jsou minimální požadavky na energetickou náročnost, a umožňovat tak vlastníkům nebo nájemcům budovy nebo ucelené části budovy porovnávat a posouzení její energetické náročnosti.

Certifikát energetické náročnosti může obsahovat další informace, jako je roční spotřeba energie u neobytných budov a procentuální podíl energie z obnovitelných zdrojů vzhledem k celkové spotřebě energie.

2. Certifikát energetické náročnosti obsahuje doporučení na snížení energetické náročnosti budovy nebo ucelené části budovy, které je optimální nebo efektivní vzhledem k vynaloženým nákladům, pokud ve srovnání s platnými požadavky na energetickou náročnost existuje pro taková zlepšení přiměřený potenciál.

Doporučení obsažená v certifikátu energetické náročnosti zahrnují:

a) opatření přijatá v souvislosti s větší renovací obvodového pláště budovy nebo technického systému nebo systémů budovy a

b) opatření přijatá v souvislosti s jednotlivými prvky budov nezávisle na větší renovaci obvodového pláště budovy nebo technického systému nebo systémů budovy.

3. Doporučení obsažená v certifikátu energetické náročnosti musí být pro konkrétní budovu technicky proveditelná a mohou udávat odhad rozsahu období návratnosti nebo nákladů a výnosů po dobu jejího ekonomického životního cyklu.

4. Certifikát energetické náročnosti poskytne údaje o tom, kde vlastník nebo nájemce může získat podrobnější informace, včetně nákladové účinnosti doporučení uvedených v certifikátu energetické náročnosti. Posouzení nákladové efektivnosti je založeno na souboru standardních podmínek, jako je posouzení úspor energie a základních cen energie a předběžný odhad nákladů. Obsahuje dále informace o krocích, které je nutné podniknout k provedení doporučení. Majiteli nebo nájemci mohou být poskytnuty i další informace o souvisejících tématech, jako jsou energetické audity nebo pobídky finanční či jiné povahy a možnosti financování.

5. V souladu se svými vnitrostátními pravidly členské státy vybízejí orgány veřejné moci, aby zohlednily vedoucí úlohu, kterou by měly hrát v oblasti energetické náročnosti budov, mimo jiné prováděním doporučení uvedených v certifikátu energetické náročnosti vydávaném v rámci jeho platnosti budovám v jejich vlastnictví.

6. Certifikace ucelených částí budov může být založena na:

a) společné certifikaci celé budovy nebo

b) posouzení jiné srovnatelné ucelené části budovy s totožnými energetickými charakteristikami ve stejné budově.

7. Certifikace rodinných domů může být založena na posouzení jiné srovnatelné budovy podobné konstrukce a velikosti a s podobnými vlastnostmi skutečné energetické náročnosti, pokud tuto srovnatelnost může zaručit odborník, který certifikát energetické náročnosti vydal.

8. Platnost certifikátu energetické náročnosti nesmí překročit deset let.

9. Do roku 2011 Komise za konzultace s příslušnými odvětvími přijme dobrovolný společný certifikační režim Evropské unie pro energetickou náročnost jiných než obytných budov. Toto opatření se přijme poradním postupem podle čl. 26 odst. 2. Členské státy se vyzývají, aby tento režim uznávaly nebo používaly nebo aby jej používaly v částečném rozsahu tím, že jej přizpůsobí svým vnitrostátním okolnostem.

Článek 12

Vydávání certifikátů energetické náročnosti

1. Členské státy zajistí, aby byl certifikát energetické náročnosti vydán pro:

a) budovy nebo ucelené části budov při výstavbě, prodeji nebo pronájmu novému nájemci a

b) budovy, kde celkovou užitkovou podlahovou plochu větší než 500 m² užívá orgán veřejné moci a kde je tato plocha často navštěvována veřejností. Dne 9. července 2015 se tato hraniční hodnota 500 m² sníží na 250 m².

Požadavek na vydání certifikátu energetické náročnosti v případě dotčené budovy nebo ucelené části budovy se neuplatní, je-li k dispozici certifikát vydaný podle směrnice 2002/91/ES nebo podle této směrnice a je-li tento certifikát platný.

2. Členské státy vyžadují, aby při výstavbě, prodeji nebo pronájmu budov nebo ucelených částí budov byl potenciálnímu novému nájemci nebo kupujícímu předložen certifikát energetické náročnosti nebo jeho kopie a aby kupujícímu nebo novému nájemci byly certifikát energetické náročnosti nebo jeho kopie předány.

3. Dochází-li k prodeji či pronájmu budovy před její výstavbou, mohou členské státy odchýlně od odstavců 1 a 2 požadovat, aby prodávající předložil posouzení budoucí energetické náročnosti této budovy; v takovém případě se certifikát energetické náročnosti vydá nejpozději bezprostředně poté, co byla výstavba dané budovy dokončena.

4. Členské státy vyžadují, aby v případě prodeje nebo pronájmu:

- budov, jež mají certifikát energetické náročnosti,
- ucelených částí budov v budově, jež má certifikát energetické náročnosti, a
- ucelených částí budov, jež mají certifikát energetické náročnosti,

byl na reklamách v komerčních médiích uveden ukazatel energetické náročnosti obsažený v certifikátu energetické náročnosti dané budovy nebo ucelené části budovy.

5. Ustanovení tohoto článku se provádějí v souladu s platnými vnitrostátními pravidly týkajícími se spoluvlastnictví či společného vlastnictví.

6. Členské státy mohou z působnosti odstavců 1, 2, 4 a 5 tohoto článku vyjmout kategorie budov uvedené v čl. 4 odst. 2.

7. O případných účincích těchto certifikátů energetické náročnosti v rámci soudního řízení, dojde-li k němu, se rozhoduje v souladu s vnitrostátními pravidly.

Článek 13

Vystavení certifikátů energetické náročnosti

1. Členské státy přijmou opatření k tomu, aby tam, kde celkovou užžitnou podlahovou plochu budovy, pro kterou byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 12 odst. 1, větší než 500 m² užívají orgány veřejné moci a často ji navštěvuje veřejnost, byl certifikát energetické náročnosti vystaven na nápadném místě dobře viditelném veřejnosti.

Dne 9. července 2015 se tato hraniční hodnota 500 m² sníží na 250 m².

2. Členské státy vyžadují, aby tam, kde celkovou užžitnou podlahovou plochu budovy, pro kterou byl vydán certifikát energetické náročnosti podle čl. 12 odst. 1, větší než 500 m² často navštěvuje veřejnost, byl certifikát energetické náročnosti vystaven na nápadném místě dobře viditelném veřejnosti.

3. Ustanovení tohoto článku s sebou nenesou povinnost vystavit doporučení obsažená v daném certifikátu energetické náročnosti.

Článek 14

Inspekce otopných soustav

1. Členské státy stanoví nezbytná opatření k zavedení pravidelné inspekce přístupných částí soustav používaných k vytápění budov, jako jsou zdroje tepla, řídicí systémy a oběhová čerpadla, s kotli se jmenovitým výkonem pro účely vytápění budov vyšším než 20 kW. Tato inspekce rovněž zahrnuje posouzení účinnosti kotle a dimenzování kotle v porovnání s požadavky na vytápění budovy. Posouzení dimenzování kotle není třeba opakovat, nebyly-li v mezidobí v rámci otopné soustavy nebo v otázce požadavků na vytápění dotyčné budovy provedeny žádné změny.

Členské státy mohou vhodným způsobem snížit četnost nebo přesnost uvedených inspekcí, je-li v budově instalován elektronický monitorovací a řídicí systém.

2. Členské státy mohou stanovit různou četnost inspekcí v závislosti na typu a jmenovitém výkonu otopné soustavy, přičemž zohlední náklady na inspekci otopné soustavy a odhadované úspory nákladů na energie, které mohou z inspekce vyplynout.

3. U otopných soustav s kotli se jmenovitým výkonem vyšším než 100 kW se provádí inspekce nejméně každé dva roky.

U plynových kotlů může být tato doba prodloužena na čtyři roky.

4. Alternativně k odstavcům 1, 2 a 3 si mohou členské státy zvolit, že přijmou nezbytná opatření, aby uživatelům bylo poskytnuto poradenství o výměně kotlů, dalších změnách otopné soustavy a o alternativních řešeních pro posouzení účinnosti a vhodného dimenzování kotle. Celkový dopad tohoto přístupu musí být stejný jako u opatření popsanych v odstavcích 1, 2 a 3.

Pokud se členské státy rozhodnou uplatnit opatření podle prvního pododstavce, předloží Komisi zprávu o rovnocennosti těchto opatření uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku nejpozději do 30. června 2011. Členské státy předkládají tyto zprávy Komisi každé tři roky. Zprávy lze zahrnout do akčních plánů energetické účinnosti podle čl. 14 odst. 2 směrnice 2006/32/ES.

5. Poté, co Komise od členského státu obdrží vnitrostátní zprávu o provádění možnosti popsané v odstavci 4, může požádat o další konkrétní informace týkající se požadavků a rovnocennosti opatření podle uvedeného odstavce. V takovém případě dotyčný členský stát během devíti měsíců předloží požadované informace nebo navrhne změny.

Článek 15

Inspekce klimatizačních systémů

1. Členské státy stanoví nezbytná opatření k zavedení pravidelné inspekce přístupných částí klimatizačních systémů se jmenovitým výkonem větším než 12 kW. Inspekce musí zahrnovat posouzení účinnosti klimatizace a dimenzování zařízení v porovnání s požadavky na chlazení budovy. Posouzení dimenzování není třeba opakovat, nebyly-li v mezidobí v rámci klimatizačního systému nebo v otázce požadavků na chlazení dotyčné budovy provedeny žádné změny.

Členské státy mohou vhodným způsobem snížit četnost nebo přesnost uvedených inspekcí, je-li v budově instalován elektronický monitorovací a řídicí systém.

2. Členské státy mohou stanovit různou četnost inspekcí v závislosti na typu a jmenovitém výkonu klimatizačního systému, přičemž zohlední náklady na inspekci klimatizačního systému a odhadované úspory nákladů na energie, které mohou z inspekce vyplynout.

3. Při stanovování opatření uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku členské státy zajistí, pokud je to z ekonomického a technického hlediska proveditelné, aby inspekce byly prováděny v souladu s inspekcemi otopných soustav a dalších technických systémů uvedených v článku 14 této směrnice a s kontrolami netěsností uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech⁽¹⁾.

4. Alternativně k odstavcům 1, 2 a 3 si mohou členské státy zvolit, že přijmou nezbytná opatření, aby uživatelům bylo poskytnuto poradenství o výměně klimatizačních systémů nebo o dalších změnách klimatizačního systému, které může zahrnovat inspekce pro posouzení účinnosti a vhodného dimenzování klimatizačního systému. Celkový dopad tohoto přístupu musí být stejný jako u opatření popsaných v odstavcích 1, 2 a 3.

Použijí-li členské státy opatření uvedená v prvním pododstavci, předloží nejpozději do dne 30. června 2011 Komisi zprávu o rovnocennosti těchto opatření a opatření uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku. Tyto zprávy předkládají členské státy Komisi každé tři roky. Zprávy mohou být zahrnuty do akčních plánů energetické účinnosti uvedených v čl. 14 odst. 2 směrnice 2006/32/ES.

5. Poté, co Komise od členského státu obdrží vnitrostátní zprávu o provádění možnosti popsané v odstavci 4, může požádat o další konkrétní informace týkající se požadavků a rovnocennosti opatření podle uvedeného odstavce. V takovém

případě předloží dotyčný členský stát během devíti měsíců požadované informace nebo navrhne změny.

Článek 16

Zprávy o inspekcích otopných soustav a klimatizačních systémů

1. Po každé inspekci otopné soustavy nebo klimatizačního systému se vydává inspekční zpráva. Inspekční zpráva obsahuje výsledky inspekce provedené podle článku 14 nebo 15 a obsahuje doporučení týkající se nákladově efektivního zlepšení energetické náročnosti soustavy či systému, u nichž byla inspekce provedena.

Tato doporučení mohou být založena na srovnání energetické náročnosti systému, u něhož byla provedena inspekce, s energetickou náročností nejlepšího dostupného proveditelného systému a systému podobného typu, jehož všechny příslušné prvky dosahují úrovně energetické náročnosti, již vyžadují platné právní předpisy.

2. Inspekční zpráva se předá vlastníku či nájemci budovy.

Článek 17

Nezávislí odborníci

Členské státy zajistí, aby certifikace energetické náročnosti budovy a inspekce otopných soustav a klimatizačních systémů byly prováděny nezávislým způsobem kvalifikovanými nebo akreditovanými odborníky působícími jako osoby samostatně výdělečně činné nebo jako zaměstnanci veřejných orgánů nebo soukromých podniků.

Odborníci musí být akreditováni s ohledem na jejich způsobilost.

Členské státy zpřístupní veřejnosti informace o odborné přípravě a o akreditacích. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti zpřístupněny buď pravidelně aktualizované seznamy kvalifikovaných nebo akreditovaných odborníků, nebo pravidelně aktualizované seznamy akreditovaných společností poskytujících služby takovýchto odborníků.

Článek 18

Nezávislý kontrolní systém

1. Členské státy zajistí, aby byly v souladu s přílohou II zavedeny nezávislé kontrolní systémy certifikátů energetické náročnosti a zpráv o inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů. Členské státy mohou zavést oddělené systémy pro kontrolu certifikátů energetické náročnosti a pro kontrolu zpráv o inspekcích otopných soustav a klimatizačních systémů.

(¹) Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 1.

2. Členské státy mohou přenést odpovědnost za provádění nezávislých kontrolních systémů.

Pokud se tak členské státy rozhodnou, zajistí, aby nezávislé kontrolní systémy byly prováděny v souladu s přílohou II.

3. Členské státy vyžadují, aby certifikáty energetické náročnosti a inspekční zprávy uvedené v odstavci 1 byly na požádání zpřístupněny příslušným orgánům nebo subjektům.

Článek 19

Přezkum

Komise, které je nápomocen výbor zřízený článkem 26, vyhodnotí nejpozději do 1. ledna 2017 tuto směrnici z hlediska zkušeností získaných během jejího uplatňování a z hlediska pokroku, jehož bylo dosaženo, a v případě potřeby předloží návrhy.

Článek 20

Informace

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k informování vlastníků nebo nájemců budov nebo ucelených částí budov o různých metodách a praktických postupech ke snižování energetické náročnosti.

2. Členské státy zejména poskytnou vlastníkům nebo nájemcům budov informace o certifikátech energetické náročnosti a inspekčních zprávách, jejich účelu a cílech, o nákladově efektivních způsobech snižování energetické náročnosti budovy a případně o finančních nástrojích dostupných pro účely snížení energetické náročnosti budovy.

Komise je členským státům na jejich žádost nápomocna při vedení informačních kampaní pro účely odstavce 1 a prvního pododstavce tohoto odstavce, které mohou být předmětem programů Unie.

3. Členské státy zajistí dostupnost pokynů a odborné přípravy pro subjekty odpovědné za provádění této směrnice. Tyto pokyny a odborná příprava se zaměřují na význam snižování energetické náročnosti a umožňují úvahy o optimální kombinaci zlepšení v oblasti energetické účinnosti, o využívání energie z obnovitelných zdrojů a využívání ústředního vytápění a chlazení při plánování, projektování, výstavbě a renovaci průmyslových či obytných oblastí.

4. Komise se vyzývá, aby průběžně zlepšovala své informační služby, zejména internetové stránky, jež byly vytvořeny jakožto

evropský portál pro energetickou účinnost v budovách určených občanům, odborníkům a orgánům, aby tak členským státům napomohla v jejich úsilí v oblasti informovanosti a zvyšování povědomí. Informace uvedené na těchto internetových stránkách by mohly zahrnovat odkazy na příslušné právní předpisy Unie i na příslušné vnitrostátní, regionální a místní právní předpisy, odkazy na internetové stránky EUROPA obsahující národní akční plány energetické účinnosti, odkazy na dostupné finanční nástroje, jakož i příklady osvědčených postupů na celostátní, regionální a místní úrovni. Pokud jde o Evropský fond pro regionální rozvoj, Komise pokračuje ve svých informačních službách a dále je posiluje, a to s cílem usnadnit používání dostupných finančních prostředků tím, že zúčastněným subjektům, včetně celostátních, regionálních a místních orgánů, poskytne pomoc a informace, pokud jde o možnosti financování, s přihlédnutím k nejnovějším změnám regulačního rámce.

Článek 21

Konzultace

S cílem usnadnit účinné provádění této směrnice konzultují členské státy zúčastněné subjekty včetně místních a regionálních orgánů, v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy a s konkrétní situací. Tyto konzultace jsou zejména významné pro použití článků 9 a 20.

Článek 22

Přizpůsobení přílohy I technickému pokroku

Komise přizpůsobí body 3 a 4 přílohy I technickému pokroku prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článků 23, 24 a 25.

Článek 23

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 22 je svěřena Komisi na dobu pěti let počínaje dnem 8. července 2010. Komise předloží zprávu o přenesených pravomocích nejpozději šest měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 24.

2. Aniž je dotčena lhůta uvedená v čl. 5 odst. 1, je pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 5 svěřena Komisi do 30. června 2012.

3. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

4. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v článcích 24 a 25.

Článek 24

Zrušení přenesení pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 5 a 22 zrušit.

2. Orgán, který zahájí interní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, se vynasnaží uvědomit v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede přenesené pravomoci, jejichž přenesení by mělo být zrušeno, a možné důvody tohoto zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 25

Námítky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námítky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení.

Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada v uvedené lhůtě námítky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, bude akt zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím uvedené lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém záměru námítky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námítky. Orgán, který vyslovuje námítky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 27

Sankce

Členské státy stanoví pravidla k sankcím za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 9. ledna 2013 a rovněž jí neprodleně oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

Článek 28

Provedení

1. Do 9. července 2012 členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 až 18, 20 a 27.

Pokud jde o články 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 a 27, budou tyto předpisy používat nejpozději od 9. ledna 2013.

Pokud jde o články 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 a 16, budou tyto předpisy používat na budovy užívané orgány veřejné moci nejpozději od 9. ledna 2013 a na jiné budovy nejpozději od 9. července 2013.

Použití čl. 12 odst. 1 a 2 na jednotlivé pronajímané ucelené části budov mohou členské státy odložit do dne 31. prosince 2015. To však nesmí mít za následek vydání nižšího počtu certifikátů, než kolik by jich bylo vydáno v rámci použití směrnice 2002/91/ES v dotyčném členském státě.

Opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici 2002/91/ES se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 29

Zrušení

Směrnice 2002/91/ES, ve znění nařízení uvedeného v části A přílohy IV, se zrušuje s účinkem ode dne 1. února 2012, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnice uvedené v části B přílohy IV ve vnitrostátním právu.

Odkazy na směrnici 2002/91/ES se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

Článek 30

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 31

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku 19. května 2010.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda
D. LÓPEZ GARRIDO

PŘÍLOHA I

**Společný obecný rámec pro výpočet energetické náročnosti budov
(uvedený v článku 3)**

1. Energetická náročnost budovy se určuje na základě vypočteného či skutečného množství energie spotřebované za rok za účelem splnění různých potřeb spojených s jejím typickým užíváním a odráží potřebu energie na vytápění a chlazení (tj. energie potřebné k zamezení přehřívání) k udržení předpokládaných teplotních podmínek budovy a potřebu teplé vody v domácnostech.
2. Energetická náročnost budovy musí být vyjádřena transparentním způsobem a zahrnuje ukazatel energetické náročnosti a číselný ukazatel spotřeby primární energie, a to na základě primárních energetických faktorů ve vztahu k danému energetickému nosiči, jež mohou být založeny na vnitrostátních či regionálních vážených průměrech nebo na konkrétní hodnotě v místě produkce.

Metoda výpočtu energetické náročnosti budov by měla zohledňovat evropské normy a musí být v souladu s příslušnými právními předpisy Unie, včetně směrnice 2009/28/ES.

3. Metoda musí být stanovena s ohledem na alespoň tato hlediska:
 - a) následující skutečné tepelné vlastnosti budovy včetně jejich vnitřních příček
 - i) tepelná kapacita,
 - ii) izolace,
 - iii) pasivní vytápění,
 - iv) prvky chlazení a
 - v) tepelné mosty;
 - b) zařízení pro vytápění a zásobování teplou vodou, včetně jejich izolačních vlastností;
 - c) klimatizační zařízení;
 - d) přirozené a nucené větrání, které může zahrnovat průvzdušnost;
 - e) zabudované zařízení pro osvětlení (zejména v nebytovém sektoru);
 - f) konstrukci, umístění a orientaci budov, včetně vnějšího klimatu;
 - g) pasivní solární systémy a protisluneční ochranu;
 - h) vnitřní mikroklimatické podmínky, včetně návrhových hodnot vnitřního prostředí;
 - i) vnitřní spotřebu energie.
4. Při výpočtu se má v případě potřeby brát v úvahu příznivý vliv těchto hledisek:
 - a) místní podmínky slunečního osvětlení, aktivní solární systémy a jiné otopné soustavy a elektrické systémy využívající energii z obnovitelných zdrojů;
 - b) elektřina vyráběná formou kombinované výroby tepla a elektřiny;
 - c) ústřední nebo blokové otopné a chladicí soustavy;
 - d) denní osvětlení.

5. Pro účely tohoto výpočtu by budovy měly být vhodně rozděleny do následujících kategorií:
- a) rodinné domy různých typů;
 - b) bytové domy;
 - c) administrativní budovy;
 - d) budovy pro vzdělávání;
 - e) nemocnice;
 - f) hotely a restaurace;
 - g) sportovní zařízení;
 - h) budovy pro velkoobchod a maloobchod;
 - i) jiné druhy budov spotřebovávajících energii.
-

PŘÍLOHA II

Nezávislé kontrolní systémy pro certifikáty energetické náročnosti a inspekční zprávy

1. Příslušné orgány nebo subjekty, na které byla příslušnými orgány přenesena odpovědnost za provádění nezávislého kontrolního systému, namátkově vyberou alespoň statisticky významný procentuální podíl všech každoročně vydaných certifikátů energetické náročnosti a provedou jejich ověření.

Ověření je založeno na možnostech uvedených níže nebo na ekvivalentních opatřeních:

- a) kontrola platnosti vstupních údajů o budově použitých k vydání certifikátu energetické náročnosti a výsledků uvedených v certifikátu;
 - b) kontrola vstupních údajů a ověření výsledků certifikátu energetické náročnosti, včetně uvedených doporučení;
 - c) celková kontrola vstupních údajů o budově použitých k vydání certifikátu energetické náročnosti, celkové ověření výsledků uvedených v certifikátu, včetně uvedených doporučení, a je-li to možné, prohlídka budovy na místě za účelem kontroly srovnatelnosti specifikací uvedených v certifikátu energetické náročnosti a certifikované budovy.
2. Příslušné orgány nebo subjekty, na které byla příslušnými orgány přenesena odpovědnost za provádění nezávislého kontrolního systému, namátkově vyberou alespoň statisticky významný procentuální podíl všech každoročně vydaných inspekčních zpráv a provedou jejich ověření.

PŘÍLOHA III

Srovnávací metodický rámec pro stanovení nákladově optimálních úrovní požadavků na energetickou náročnost budov a prvků budov

Srovnávací metodický rámec členskými státy umožní stanovit energetickou náročnost budov a prvků budov, jakož i ekonomické aspekty opatření vztahujících se k energetické náročnosti, a vytvořit mezi nimi spojitost s cílem určit nákladově optimální úroveň.

Srovnávací metodický rámec je doplněn obecnými pokyny, jež určují způsob použití tohoto rámce ve výpočtech nákladově optimálních úrovní náročnosti.

Srovnávací metodický rámec umožňuje zohlednění struktur spotřeby, vnějších klimatických podmínek, investičních nákladů, kategorie budovy, nákladů na údržbu a provoz (včetně nákladů na energie a souvisejících úspor), případně výnosů z vyprodukované energie a případně nákladů na likvidaci. Měl by být založen na příslušných evropských normách souvisejících s touto směrnicí.

Komise rovněž poskytne:

- obecné pokyny doprovázející srovnávací metodický rámec; tyto obecné pokyny budou sloužit k tomu, aby umožnily členskými státy podniknout níže uvedené kroky,
- informace o odhadovaném dlouhodobém vývoji cen energií.

Pro účely použití srovnávacího metodického rámce členskými státy se na úrovni členských států stanoví obecné podmínky vyjádřené prostřednictvím parametrů.

Srovnávací metodický rámec od členských států vyžaduje, aby:

- určily referenční budovy charakteristické svojí funkcí a zeměpisnou polohou, jež jsou zároveň typické pro tuto funkci a polohu, a to včetně vnějších a vnitřních klimatických podmínek. Mezi referenčními budovami jsou budovy obytné i jiné než obytné, nové i již existující,
- určily opatření pro energetickou účinnost, jež mají být u referenčních budov hodnocena. Může se jednat o opatření pro jednotlivé budovy jako celek, pro jednotlivé prvky budovy nebo pro kombinace prvků budov,
- vyhodnotily potřebu finální a primární energie referenčních budov a referenční budovy, u nichž se uplatňují stanovená opatření pro energetickou účinnost,
- vypočítaly náklady (tj. čistou současnou hodnotu) na opatření pro energetickou účinnost (uvedených v druhé odrážce) během předpokládaného ekonomického životního cyklu, použitá v případě referenčních budov (uvedených v první odrážce), a to za použití zásad srovnávacího metodického rámce.

Výpočtem nákladů na opatření pro energetickou účinnost během předpokládaného ekonomického životního cyklu členské státy hodnotí nákladovou efektivnost různých úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost. Díky tomu bude možno stanovit nákladově optimální úrovně požadavků na energetickou náročnost.

PŘÍLOHA IV

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny**(uvedené v článku 29)**

směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES (Úř. věst.
L 1, 4.1.2003, s. 65)

nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008
(Úř. věst. L 311, 21.11.2008, s. 1)

pouze bod 9.9 přílohy

ČÁST B

Lhůty pro provedení do vnitrostátního práva a použitelnost**(uvedené v článku 29)**

Směrnice	Lhůta pro provedení do vnitrostátního práva	Datum použitelnosti
2002/91/ES	ze dne 4. ledna 2006	4. ledna 2009, pouze pokud jde o články 7, 8 a 9

PŘÍLOHA V

Srovnávací tabulka

Směrnice 2002/91/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 bod 1	Čl. 2 bod 1
—	Čl. 2 body 2 a 3
Čl. 2 bod 2	Čl. 2 bod 4 a příloha I
—	Čl. 2 body 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11
Čl. 2 bod 3	Čl. 2 bod 12
Čl. 2 bod 4	Čl. 2 bod 13
—	Čl. 2 bod 14
Čl. 2 bod 5	Čl. 2 bod 15
Čl. 2 bod 6	Čl. 2 bod 16
Čl. 2 bod 7	Čl. 2 bod 17
Čl. 2 bod 8	Čl. 2 bod 18
—	Čl. 2 bod 19
Článek 3	Článek 13 a příloha I
Čl. 4 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 4 odst. 2	—
Čl. 4 odst. 3	Čl. 4 odst. 2
—	Článek 5
Článek 5	Čl. 6 odst. 1
—	Čl. 6 odst. 2 a 3
Článek 6	Článek 7
—	Články 8, 9 a 10
Čl. 7 odst. 1 první pododstavec	Čl. 11 odst. 8 a čl. 12 odst. 2
Čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 6
Čl. 7 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 12 odst. 6
Čl. 7 odst. 2	Čl. 11 odst. 1 a 2
—	Čl. 11 odst. 3, 4, 5, 7 a 9
—	Čl. 12 odst. 1, 3, 4, 5 a 7
Čl. 7 odst. 3	Čl. 13 odst. 1 a 3
—	Čl. 13 odst. 2
Čl. 8 písm. a)	Čl. 14 odst. 1 a 3
—	Čl. 14 odst. 2
Čl. 8 písm. b)	Čl. 14 odst. 4
—	Čl. 14 odst. 5
Článek 9	Čl. 15 odst. 1

Směrnice 2002/91/ES	Tato směrnice
—	Čl. 15 odst. 2, 3, 4 a 5
—	Článek 16
Článek 10	Článek 17
—	Článek 18
Čl. 11 návětí	Článek 19
Čl. 11 písm. a) a b)	—
Článek 12	Čl. 20 odst. 1 a 2 druhý pododstavec
—	Čl. 20 odst. 2 první pododstavec a odst. 3 a 4
—	Článek 21
Článek 13	Článek 22
—	Články 23, 24 a 25
Čl. 14 odst. 1	Čl. 26 odst. 1
Čl. 14 odst. 2 a 3	—
—	Čl. 26 odst. 2
—	Článek 27
Čl. 15 odst. 1	Článek 28
Čl. 15 odst. 2	—
—	Článek 29
Článek 16	Článek 30
Článek 17	Článek 31
Příloha	Příloha I
—	Přílohy II až V

ČÁST 4. Speciální činnosti

4.3 SPECIÁLNÍ PRŮZKUMY

4.3. SPECIÁLNÍ PRŮZKUMY	KOMENTÁŘ
<p>A. TEXTOVÁ ČÁST B. GRAFICKÁ ČÁST</p> <p>A. TEXTOVÁ ČÁST</p> <p>Obsah</p> <p>4.3.1 Posouzení vlivu záměru na soustavu Natura 2000</p> <p>4.3.1.1 Nejdůležitější odstavce § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb</p> <p>4.3.1.2 Možný rozsah Posouzení vlivu na soustavu NATURA 2000</p> <p>4.3.1.3 Seznam Ptačích oblastí a Evropsky významných lokalit, včetně NV, jimiž byly vymezeny</p> <p>4.3.2. Biologický průzkum a biologické hodnocení dle §18 vyhlášky 395/1992 Sb., v platném znění</p> <p>4.3.2.1 Biologické hodnocení §18 vyhlášky 395/1992 Sb</p> <p>4.3.2.2 Možný rozsah biologického průzkumu</p> <p>4.3.1 Posouzení vlivu na krajinný ráz dle § 12 zákona 114/1992 Sb.</p> <p>4.3.2.1 Legislativní rámec posouzení vlivu na krajinný ráz</p> <p>4.3.2.2. Současná praxe a metodika používaná pro hodnocení vlivu stavby/konceptu na krajinný ráz</p> <p>4.3.2.2 Obvyklý obsah posouzení vlivu stavby na krajinný ráz</p> <p>4.3.3. Hluková studie dle NV. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky a vibrací v platném znění</p> <p>4.3.3.1 Hluková studie</p> <p>4.3.5 Rozptylová studie, dle zákona č. 86/2002 o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů</p> <p>4.3.5.1 Rozptylová studie</p> <p>Příloha</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Výklad §10i zákona 100/2001 Sb. 2. Vzor žádosti o vyjádření příslušného úřadu, zda záměr bude posuzován jako podlimitní záměr dle přílohy 3a zákona 100/2001 Sb. 3. Vzor žádosti o vyjádření ministerstva životního prostředí, zda bude záměr posuzován podle zákona 100/2001 Sb. 4. Vzor žádosti o vyjádření příslušného úřadu k vlivu na soustavu Natura 2000 <p>Jedná se o přílohy, jejichž zpracování může doporučit příslušný úřad při předběžné konzultaci (kap. 4.1.21.), nebo které mohou být vyžádány v závěru zjišťovacího řízení pro zpracování v rámci Dokumentace EIA (kap. 4.1.6.):</p>	

4.3 Speciální průzkumy a vyhodnocení

Jedná se o přílohy, které jsou vyžadovány ve speciálních situacích k dokumentaci či oznámení dle přílohy č.4 zákona (kap. 4.1.6):

4.3.1 Studie Natura

4.3.1.1 § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění.

Ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr uvedený v § 45h odst.1, je povinen návrh koncepce nebo záměru předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. Orgán ochrany přírody vydá odůvodněné stanovisko do 30 dnů ode dne doručení žádosti.

Jestliže orgán ochrany přírody svým stanoviskem významný vliv podle § 45h odst. 1 nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle tohoto ustanovení a zvláštních právních předpisů. (Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů) Nelze-li vyloučit negativní vliv koncepce nebo záměru na takové území, musí předkladatel zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je negativní vliv na území vyloučit nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň zmírnit. Územně plánovací dokumentace se posuzuje podle zvláštního právního předpisu (Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. *).

4.3.1.2 Náležitosti dokumentace Posouzení vlivu na lokalitu NATURA 2000

ČÁST A

ÚDAJE O OZNAMOVATELI

1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

ČÁST B

ÚDAJE O ZÁMĚRU

- I. Základní údaje
 1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1 (kap.4.1.2)
 2. Kapacita (rozsah) záměru
 3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
 4. Popis technického a technologického řešení záměru
 7. Popis variant záměru
 8. Popis kumulativních účinků na lokalitu NATURA 2000

ČÁST C

POPIS DOTČENÉ LOKALITY SOUSTAVY NATURA 2000

- I. Název dotčené evropsky významné lokality , její rozloha, biogeografická oblast

(jakákoliv koncepce nebo záměr dle Zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek.)

II Popis dotčené evropsky významné lokality Natura 2000

1. Popis geologie a geomorfologie dotčené evropsky významné lokality Natura 2000
2. Přehled stanovišť, která jsou v dotčené evropsky významné lokalitě Natura 2000 předmětem ochrany.
1. 3. Přehled stanovišť, která se v dotčené evropsky významné lokalitě Natura 2000 vyskytují, ale nejsou předmětem ochrany
3. Charakteristika typů stavišť dle Přílohy I Směrnice rady č. 92/43/EEC o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které jsou předmětem ochrany v dotčené evropsky významné lokalitě Natura 2000
4. Charakteristika typů stavišť dle Přílohy II Směrnice rady č. 92/43/EEC o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které jsou předmětem ochrany v dotčené evropsky významné lokalitě Natura 2000
5. Charakteristika druhů dle Přílohy I Směrnice Rady č. 79/409/EHS o ochraně volně vyskytujících ptáků v dotčené evropsky významné lokalitě Natura 2000 se vyskytujících.

ČÁST D

METODIKA

1. Metodika hodnocení
2. Zdroje informací

ČÁST E

HODNOCENÍ VLIVŮ ZÁMĚRU NA DOTČENOU LOKALITU NATURA 2000

I. Účinky a dopady záměru na strukturu a funkci dotčené evropsky významné lokality Natura 2000

1. Pravděpodobné přímé dopady záměru na cíle ochrany dotčené evropsky významné lokality Natura 2000 a na stanoviště a druhy, které jsou předmětem ochrany.
2. Hodnocení přímých dopadů záměru na cíle ochrany dotčené evropsky významné lokality Natura 2000 a na stanoviště a druhy, které jsou předmětem ochrany.
3. Pravděpodobné dopady záměru na cíle ochrany dotčené evropsky významné lokality Natura 2000 a na stanoviště a druhy, které jsou předmětem ochrany, z důvodu vyrušování

II. Zmírňující opatření dopadů záměru na cíle ochrany dotčené evropsky významné lokality Natura 2000 a na stanoviště a druhy, které jsou předmětem ochrany

1. Identifikace zmírňujících opatření
2. Alternativní řešení

ČÁST F
ZÁVĚR
HODNOCENÍ

Datum zpracování dokumentace:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:

Podpis zpracovatele dokumentace:

Upozornění

*Zpracovatelé Posudků Natura 2000 mají tendenci v kap II. podkap. 3., 4, 5, 6 uvádět údaje za celou republiku, protože je jednoduše stáhnou z internetu
Požadujte aby do studií dávali pouze údaje záměru se týkající*

4.3.1.3 Seznam lokalit NATERA 2000 a NV jimiž byly vymezeny

605/2004 Sb., Nařízení vlády č. 605/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Jizerské hory

606/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Rožďalovické rybníky

606/2004 Sb., Nařízení vlády č. 606/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Rožďalovické rybníky

607/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Údolí Otavy a Vltavy

607/2004 Sb., Nařízení vlády č. 607/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Údolí Otavy a Vltavy

608/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Bohdanečský rybník

608/2004 Sb., Nařízení vlády č. 608/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Bohdanečský rybník

609/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Hlubocké obory

609/2004 Sb., Nařízení vlády č. 609/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Hlubocké obory

679/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Komárov
679/2004 Sb., Nařízení vlády č. 679/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Komárov

680/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Třeboňsko
680/2004 Sb., Nařízení vlády č. 680/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Třeboňsko

681/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Šumava

681/2004 Sb., Nařízení vlády č. 681/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Šumava

681/2004 Sb., Nařízení vlády č. 681/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Šumava

682/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Pálava

682/2004 Sb., Nařízení vlády č. 682/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Pálava

683/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Labské pískovce

683/2004 Sb., Nařízení vlády č. 683/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Labské pískovce

684/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Křivoklátsko
 684/2004 Sb., Nařízení vlády č. 684/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Křivoklátsko
 685/2004 Sb., Návrh nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Králický Sněžník
 685/2004 Sb., Nařízení vlády č. 685/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Králický Sněžník
 686/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Horní Vsacko
 686/2004 Sb., Nařízení vlády č. 686/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Horní Vsacko
 687/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Beskydy
 687/2004 Sb., Nařízení vlády č. 687/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Beskydy
 688/2004 Sb., Nařízení vlády, kterým se vymezuje Ptačí oblast Doupovské hory
 688/2004 Sb., Nařízení vlády č. 688/2004 Sb., kterým se vymezuje Ptačí oblast Doupovské hory

4.3.2. Biologická studie dle vyhl 395/1992 Sb., v platném znění.

4.3.2.1 Kde bývají biologické studie požadovány

Tyto studie bývají požadovány u naprosté většiny záměrů pokud nejsou situovány na zpevněné ploše v průmyslové zóně k záměru určené. Zpravidla je požadován průzkum fauny i flory a to v jarním a podzimním aspektu s ohledem na zvláště chráněné druhy dle vyhl 395/1992 Sb., v platném znění. Pokud lze předpokládat že bude biologická studie požadována je výhodné zpracovat oznámení dle přílohy č. 4 a v rámci oznámení zpracovat např. jarní aspekt a v rámci doplnění dokumentace podzimní aspekt. Studii zpracovávají zpravidla minimálně 2 experti.

4.3.2.2 Náležitosti biologické studie

ČÁST A

ÚDAJE O OZNAMOVATELI

1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

ČÁST B

ÚDAJE O ZÁMĚRU

I. Základní údaje

1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1 (kap.4.1.2)
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Stručný technického a technologického řešení záměru
7. Popis variant záměru

ČÁST C

I. Metodika hodnocení

1. Botanika
2. Bezobratlí

3. Obratlovci

ČÁST D

VÝSLEDKY PRŮZKUMU

I. Botanika

1. Fytogeografická charakteristika
2. Potenciální přirozená vegetace
3. Současný stav

II. Bezobratlí

1. Současný stav

III. Obratlovci

1. Současný stav

II. Zmírňující opatření dopadů záměru na cíle ochrany druhů, které jsou předmětem ochrany

1. Identifikace zmírňujících opatření
2. Alternativní řešení

ČÁST E

ZÁVĚR HODNOCENÍ

Datum zpracování dokumentace:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:

Podpis zpracovatele dokumentace:

ČÁST F

Přílohy:

Seznam použité literatury

Upozornění

Někteří zoologové mají tendenci vykazovat na místě chráněné živočichy bez udání zda je výskyt náhodný (při podzimním či jarním tahu) a to včetně živočichů Natury 2000. Botanici zase rádi berou jako chráněné rostliny z fytogeologického společenství chráněných rostlin. Zpracovatel dokumentace EIA by je měl umět usměrnit. Při výskytu chráněného živočicha či rostliny byt' domnělého by mohl být záměr znemožněn.

4.3.3. Studie z hlediska Krajinného rázu dle § 2 z.č. 114/1992 Sb., v platném znění

4.3.3.1 Kdy bývají studie Krajinného rázu požadovány

Tyto studie bývají požadovány u záměrů navržených do volné krajiny. Pokud lze předpokládat že bude studie vlivu na krajinný ráz požadována¹ dle § 2 z.č. 114/1992 Sb., v platném znění, je výhodné zpracovat oznámení dle přílohy č. 4. V rámci dokumentace tato studie se zpravidla nemění. Studii zpracovává zpravidla 1 expert

4.3.3.2 Náležitosti studie Krajinného rázu

ČÁST A

1. Obchodní firma
2. IČ

3. Sídlo (bydliště)

4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

ČÁST B

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1 (kap.4.1.2)

2. Kapacita (rozsah) záměru

3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)

4. Stručný technického a technologického řešení záměru

5. Popis variant záměru

ČÁST C

I. Metodika hodnocení

ČÁST D

1. Charakteristika oblasti a místa krajinného rázu

ČÁST E

I. Zhodnocení vlivu záměru na krajinný ráz

II. Zmírňující opatření dopadů záměru na krajinný ráz

1. Identifikace zmírňujících opatření

2. Alternativní řešení

ČÁST F

ZÁVĚR

Datum zpracování dokumentace:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:

Podpis zpracovatele dokumentace:

ČÁST H

Přílohy:

Seznam použité literatury

Upozornění

Zpracovatel by měl v případě negativního vlivu na krajinný ráz, tento vliv umět vyjádřit procentuálně, aby bylo zřejmé do jaké míry je krajinný ráz dotčen. Zpracovatel dokumentace by měl zpracovatele studie na Krajinný ráz k tomuto usměrnit.

4.3.4. Hluková studie požadována dle NV. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací v platném znění

4.3.4.1 Kdy bývají Hlukové studie pořadovány.

Tato studie bývá požadována u všech záměrů které budou produkovat emise akustického tlaku. Pokud lze předpokládat že bude hluková studie požadována dle NV. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací v platném znění, je výhodné zpracovat oznámení dle přílohy č. 4. V rámci dokumentace tato studie se zpravidla nemění. Studii zpracovává zpravidla 1 expert

4.3.4.2 Náležitosti Hlukové studie

ČÁST A

1. Obchodní firma
2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

ČÁST B

- I. Základní údaje
1. Název záměru a jeho zařazení podle přílohy č. 1 (kap.4.1.2)
 2. Kapacita (rozsah) záměru
 3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
 4. Stručný technického a technologického řešení záměru

ČÁST C

1. Metodika hodnocení
2. Požadavky NV. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací v platném znění,
3. Zdroje hluku
4. Referenční body u hranic chráněného venkovního prostoru

ČÁST D

1. Výpočet ekvivalentní hladiny hluku ve venkovním prostředí

ČÁST E

- I. Zhodnocení výpočtu
- II. Zmírňující opatření dopadů záměru na hlukovou situaci
1. Identifikace zmírňujících opatření
 2. Alternativní řešení

ČÁST F

ZÁVĚR

Datum zpracování dokumentace:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:

Podpis zpracovatele dokumentace:

4.3.5 Rozptylová studie, dle zákona č. 172/2010 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

4.3.5.1 Kdy bývá Rozptylová studie požadována

Tato studie bývá požadována u všech záměrů které budou produkovat emise nebezpečných polutantů. Pokud lze předpokládat že bude rozptylová studie dle požadována je výhodné zpracovat oznámení dle přílohy č. 4. V rámci dokumentace tato studie se zpravidla nemění. Studii zpracovává zpravidla 1 expert.

4.35.2 Náležitosti Rozptylové studie

ČÁST A

1. Obchodní firma

2. IČ
3. Sídlo (bydliště)
4. Jméno, příjmení, bydliště a telefon oprávněného zástupce oznamovatele

ČÁST B

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

1. Název záměru
2. Kapacita (rozsah) záměru
3. Umístění záměru (kraj, obec, katastrální území)
4. Stručný technického a technologického řešení záměru

ČÁST C

VÝSTUPNÍ ÚDAJE

1. Emisní charakteristika zdroje
2. Charakteristika lokality
3. Lokalizace zdroje
4. Imisní charakteristika lokality

ČÁST D

METODIKA VÝPOČTU

1. Metodika hodnocení
2. Třídy stabilního rozvrstvení
3. Referenční body
4. Imisní limity

ČÁST E

VÝSTUPNÍ ÚDAJE

- I. Výsledky rozptylové studie
 1. Typ vypočtených charakteristik
 2. Prezentace výsledků v tabulkové formě
 3. Kartografická prezentace výsledků
 4. Vyhodnocení výsledků
- II. Zmírňující opatření dopadů záměru na krajinný ráz
 1. Identifikace zmírňujících opatření
 2. Alternativní řešení

ČÁST F

ZÁVĚR

Datum zpracování dokumentace:

Jméno, příjmení, bydliště a telefon zpracovatele dokumentace a osob, které se podílely na zpracování dokumentace:

Podpis zpracovatele dokumentace:

4.3.6 ZÁVĚR

Doporučujeme aby si projektant záměru vybíral autorizovaného ekologa, který mu po prohlídce místa může slíbit že záměr pravděpodobně projde řízením s kladným výsledkem.. Dnes je síť chrněných území velkoplošných, maloplošných, lokalit Nature, systému ekologické stability natolik propracovaná a hustá, že je vysoce nepravděpodobné, že by se v lokalitě záměru mimo uvedená území vyskytl chráněný druh na lokalitu záměru vázaný. Na druhou stranu by projektant měl přistoupit na všechny studie které autorizovaný ekolog doporučí. Projektant i autorizovaný ekolog by

neměli přijímat odborné studie které v závěru uvedou že „záměr může ohrozit“ což je oblíbené tvrzení zejména u biologů a orgány státní správy toto akceptují. Takové studie se musí reklamovat s požadavkem na konkretizování negativního vlivu a na doplnění návrhu zmírňujících opatření, které zajistí realizaci záměru. Až po splnění uvedených požadavků je možné studii zaplatit. Za předpokladu kladných studií je velká naděje že dokumentace EIA zpracovaná dle přílohy č. 4 zákona projde řízením s kladným výsledkem. Nejistotou ale zůstává různý přístup jednotlivých orgánů státní správy a antagonismus nevládních organizací.

B. GRAFICKÁ ČÁST**grafické přílohy – zpravidla součást textové části:**

- B.1.** B.1.1. – Rozsah řešeného území, ortofoto
 B.1.2. - Zákres vydaných ÚR, urbanistické obvody
 B.1.3 - Významné záměry v území
- B.2.** B.2.1. - Historické podklady
 B.2.2. – Památková ochrana, sídelní typy
 B.2.3. - Širší vztahy ÚP (RP) příp. ZÚR
 B.2.4. - Vrstevnicový plán a zastavovací struktura
 B.2.5. - Prostorová struktura terénu - vizualizace
 B.2.6. - Fotodokumentace stav
 B.2.7. - Širší vztahy území
 B.2.8. - Funkční využití území, zastavitelné území
 B.2.9. - Regulace území
 B.2.10. - Vizualizace
 B.2.11. - Návrh změny ÚP (RP) příp. aktualizace ZÚR
- B.3.** B.3.1. - Struktura osídlení
 B.3.2. - Demografický vývoj území
 B.3.3. - Bytový fond
 B.3.4. - Cenová mapa
 B.3.5. - Rozmístění veřejného vybavení a obslužných zařízení
 B.3.6. - Zaměstnanost, zdroje a cíle vyjížďky za prací
- B.4.** B.4.1. - Mapa infiltračních schopností území
 B.4.2. - Klima, znečištění ovzduší
 B.4.3. - Hlukové poměry
 B.4.4. - ZPF a PÚPFL
 B.4.5. - Zeleň, chráněná území, plán ÚSES, KES
- B.5.** B.5.1. - Širší dopravní vztahy (1 : 50 000, 1 : 25 000, 1 : 10 000)
 B.5.2. - Dopravní zatížení komunikační sítě
 B.5.3. -Vzorové příčné řezy (1 : 200)
- B.6.** B.6.1. - Inundace a protipovodňová ochrana
 B.6.2. - Koordinace liniových vedení TI
- B.7.** B.7.1. - Schéma bilančního členění ploch
 B.7.2. - Majetkoprávní vztahy, VPS a VPO

grafické přílohy – zpravidla samostatná složka:

- B.2.1 - Současný stav území
 B.2.2. - Limity využití území - problémový výkres
 B.2.3. - Urbanistický návrh - hlavní výkres
 B.4.1. - Výhledový stav životního prostředí
 B.5.1. - Dopravní situace
 B.5.2. - Podélné profily (1:2 000 /200, 1:1 000 /100)

Doporučené měřítko
 1 : 5 000, 1 : 10 000

Doporučené měřítko
 1 : 2 000

Doporučené měřítko
 platí pro ÚS s řešeným
 územím v rozsahu obce
 nebo její části. Pro ÚS
 zpracovávané v rozsahu
 několika obcí či celého
 kraje se použije
 adekvátní měřítko
 s dostatečnou
 vypočítací schopností.

B.6.1 - Širší vztahy technického vybavení (1:5 000) B.6.2 - Vodní hospodářství B.6.3 - Energetika (teplo, plyn, elektrická energie) B.6.4 - Telekomunikace	
---	--

Příloha k č.j. 3131/OPVI/04

Metodický výklad

k postupu příslušných úřadů při aplikaci ustanovení § 10i a ustanovení souvisejících zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění zákona č. 93/2004 Sb. (dále jen „zákon“), při posuzování vlivů územně plánovací dokumentace na životní prostředí

Ustanovení § 10i zákona stanovuje odlišný postup pro posuzování územně plánovací dokumentace (dále jen „ÚPD“) jako specifického druhu koncepce, který se liší jak obsahem, tak procedurou, stanovenou pro jeho pořízení, projednávání a schvalování, od ostatních druhů koncepcí. Ustanovení § 10i se proto použijí právě jen u posuzování vlivů ÚPD na životní prostředí jako ustanovení speciální a neaplikují se tudíž současně ustanovení pro postup (nikoliv pro obsahové náležitosti) vyhodnocení podle § 10c až 10h a § 10j, určená pro ostatní koncepce.

§ 10 i odst. 1 zákona stanovuje, že při posuzování vlivů ÚPD na životní prostředí se postupuje podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, (stavební zákon), neboť tam je, na rozdíl od jiných koncepcí, postup přesně a logicky z hlediska sledovaného účelu stanoven a není důvod jej pro účely tohoto zákona měnit. Požadavky na obsah ÚPD jsou podrobněji uvedeny v prováděcí vyhlášce ke stavebnímu zákonu č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 570/2002 Sb., kterou je třeba respektovat.

S vědomím obsahu ustanovení § 1 odst. 1 a 2 a také § 3 písm. c) zákona o jeho účelu a předmětu § 10i odst. 1 zákona dále stanovuje, že při posuzování vlivů územních plánů na životní prostředí musí být prvním krokem rozlišení, zda vůbec jde o koncepci nebo její změnu, která by mohla závažně ovlivnit životní prostředí v dotčeném území nebo nikoliv. Na tom totiž záleží, zda se na ni vztahuje postup podle tohoto ustanovení zákona, nebo lze zájmy a kompetence v ochraně životního prostředí uplatnit standardními postupy podle speciálních předpisů k ochraně životního prostředí a jeho složek. Vodítkem je obsah zadání, tedy to, co chce pořizovatel v ÚPD řešit. Lze-li předpokládat, že ÚPD stanoví rámec pro umístění záměrů, podléhajících posouzení podle přílohy 1 tohoto zákona, musí posouzení, resp. zjišťovací řízení proběhnout vždy. Je to tak vždy u ÚPD VÚC a ÚPD obcí.

Jde-li o nepodstatné změny ÚPD ve funkčním a prostorovém uspořádání území, umístění takových staveb nebo opatření, u nichž nelze předpokládat závažné negativní vlivy na životní prostředí (tzn. nejsou obsaženy v příloze č. 1 zákona jako záměry podléhající posouzení EIA), nejde o ÚPD jako „koncepci“ podléhající SEA a ve vyjádření orgánu ochrany životního prostředí k zadání (kromě ostatních náležitostí podle zvláštních předpisů k ochraně životního prostředí) lze uvést bez dalšího zkoumání, že územní plán nepodléhá SEA.

Předmětem posuzování podle zákona nejsou regulační plány, pokud nestanoví podmínky pro provedení záměrů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu (§ 10a odst. 2 písm. c)). Regulační plány, které stanoví rámec pro záměr obsažený v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jsou koncepcemi ve smyslu § 10a písm. b) a podléhají zjišťovacímu řízení.

Zjišťovací řízení provede příslušný úřad na základě žádosti pořizovatele územně plánovací dokumentace o vyjádření k návrhu zadání, který je podle § 10i odst. 2 zákona pro ÚPD považován pro proces SEA za „oznámení koncepce“.

Při zjišťovacím řízení vychází příslušný úřad z věcného obsahu návrhu zadání, především z environmentální závažnosti navrhovaných problémů k řešení a navrhovaných změn v území, která jsou předmětem zadání. Zjišťovací řízení provádí příslušný úřad podle kritérií uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu.

Ve zjišťovacím řízení je důležité na základě vlastních znalostí a ve spolupráci s dalšími odborníky, dotčenými správními orgány a samosprávami a na základě všech připomínek a ohlasů na zveřejnění uvážit zejména, zda je v návrhu zadání v souladu s vyhl.č. 135/2001 Sb., obsažen

zopakovány v konceptu a návrhu ÚPD. Jiné (např. „monitoring“, „indikátory“) upravuje stavební zákon jiným způsobem. Při posuzování ÚPD lze zpravidla vzhledem k její konkrétnosti a vazbě na určité území, doprovazené i grafikou, postihnout snáze vlivy na životní prostředí i veřejné zdraví než u jiných, více či méně obecných a k území jen nekonkrétně vázaných koncepcí. Také u ÚPD je však třeba v rámci posuzování porovnat soulad zde uvedených cílů a záměrů s jinými, celostátními či ke stejnému území se vztahujícími koncepcemi, zejména ovlivňujícími životní prostředí nebo uplatňujícími do řešeného území určité konkrétní územní nároky, regulativy nebo omezení.

Vyhodnocení SEA a následné stanovisko příslušného úřadu podle § 10i odst. 9 zákona musejí obsahovat výrok o tom, zda je s konceptem řešení ÚPD vysloven souhlas bez podmínek, souhlas s podmínkami nebo nesouhlas. Je-li řešení konceptu ÚPD zpracováno ve variantách, může se výrok vztahovat a lišit k jednotlivým variantám. Pro varianty, s nimiž je vysloven ve výroku souhlas, ale liší se rozsahem či mírou negativních vlivů na životní prostředí, je vhodné stanovit pořadí podle přijatelnosti a možností (náročnosti) jejich eliminace, minimalizace nebo kompenzace vhodnými opatřeními. Zejména při vyslovení nesouhlasu s konceptem řešení jako celkem nebo některou jeho variantou je třeba uvést řádné zdůvodnění.

Nedojde-li při dohadování konečného znění souborného stanoviska na základě došlých vyjádření a stanovisek k rozporu, který by řešil pořizovatel ÚPD podle § 136 stavebního zákona a který by mohl být rozhodnut v neprospěch požadavků stanoviska příslušného úřadu, nebo nedojde-li v návrhu ke změně oproti variantám konceptu, pak vydáním stanoviska proces SEA končí.

Připomínky ve stanovisku mohou být uplatňovány jen v rámci působnosti svěřené příslušnému úřadu zákonem č. 2/1969 Sb. („kompetenční zákon“) a předpisy k ochraně životního prostředí. Ačkoliv příslušný úřad má v procesu pořizování ÚPD odlišné postavení, než dotčené orgány státní správy ve smyslu stavebního zákona, aplikuje se zde § 21 odst. 5 stavebního zákona, podle něhož s dotčenými orgány státní správy, které svá vyjádření podaly včas, musí být obsah souborného stanoviska dohodnut.

Bez potvrzení docílení dohody o obsahu souborného stanoviska je nelze schválit, případné rozpory se řeší podle § 136 stavebního zákona. Je-li přesto pořizovatelem ke schválení předloženo a zastupitelstvem obce nebo kraje jako schvalujícím orgánem schváleno souborné stanovisko nedohodnuté a s nevyřešenými rozpory, je schváleno v rozporu se zákonem.

Obsahuje-li řádně projednané, dohodnuté a schválené souborné stanovisko pokyny pro dokončení návrhu ÚPD, vybírající konečné řešení z variant řešení posouzených v konceptu, vyhodnocení SEA pro koncept ÚPD a stanovisko k němu vydané je konečné. Není-li však pořizovatelem v souborném stanovisku požadované řešení variantou vybranou v souladu s doporučením vzešlým z vyhodnocení vlivů řešení konceptu ÚPD na životní prostředí a stanoviska SEA k němu, mělo by souborné stanovisko obsahovat zdůvodnění.

Obsahuje-li návrh ÚPD řešení, odlišující se od řešení všech v konceptu posouzených variant, musí být pro nové řešení dopracováno i vyhodnocení SEA (§ 10i odst. 10 a contrario). To by pak mělo kromě vyhodnocení vlivů na složky životního prostředí obsahovat i porovnání nové varianty s variantami posouzenými v konceptu a případně i upravený návrh stanoviska příslušného orgánu, zohledňující změnu řešení oproti konceptu a jejích vlivů na životní prostředí.

Příslušný úřad při projednání takového návrhu zváží přijatelnost řešení obsaženého v návrhu ÚPD a buď potvrdí nebo doplní původní stanovisko, nebo vydá k návrhu ÚPD stanovisko nové, odlišné. Schvalujícímu orgánu se v takovém případě předkládá toto nové stanovisko k návrhu ÚPD, pokud se pořizovatel z nějakých důvodů (např. neprůchodnost zvoleného řešení u dotčených správních úřadů či orgánů samospráv a veřejnosti) nerozhodne vrátit se k fázi konceptu a nenechá řešení znovu přepracovat.

Je-li zřejmé, že se v době mezi projednáním konceptu řešení a návrhem ÚPD změnilo nebo mohly změnit podmínky v území nebo předpisy pro ochranu životního prostředí, nelze vyhodnocení SEA ke konceptu použít pro návrh bez aktualizace nebo nového vypracování s ohledem na tyto změněné podmínky.

Při vyhodnocení SEA a formulování stanoviska SEA k ÚPD příslušným orgánem se obvykle nepožaduje monitoring účinků realizace ÚPD jako koncepce, ani se pro ně nestanovují indikátory jako u jiných koncepcí. Povinnost pořizovatele sledovat vývoj v řešeném území a přistupovat ke změnám

ÚPD je totiž zakotvena v § 30 stavebního zákona. Ve smyslu ustanovení § 10h odst. 2 zákona může i příslušný úřad podat podnět ke změně ÚPD.

Na postupy při pořizování, projednávání a schvalování ÚPD podle stavebního zákona ani na posuzování vlivů ÚPD na životní prostředí podle tohoto zákona se nevztahují ustanovení správního řádu.

Územní plánování i posuzování vlivů ÚPD jako specifického druhu koncepcí na životní prostředí mají charakter expertních činností, které vytvářejí důležité podklady pro správní rozhodování, ale samy o sobě ještě nerozhodují přímo o právech či povinnostech právnických nebo fyzických osob. To se děje až v následných správních řízeních a na jejich základě vydaných správních rozhodnutích stavebních úřadů (např. v územních rozhodnutích o umístění staveb) či ve správních řízeních a rozhodnutích jiných správních úřadů.

MŽP zajišťuje posuzování územního plánu velkého územního celku podle § 10i (§ 21 písm. d)) a orgány kraje zajišťují posuzování územního plánu obce podle § 10i (§ 22 písm. b)). Orgány kraje zajišťují tedy posuzování územního plánu obce vždy – i v případě, že dotčené území zasahuje na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti. U ostatních koncepcí je tomu naopak – pokud u nich dotčené území zasahuje na území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti, je podle § 22 písm. d) příslušným úřadem MŽP.

V článku II bod 2. zákona č. 93/2004 Sb. (přechodné ustanovení k novele zákona č. 100/2001 Sb.) je třeba chápat slova „Posouzení rozvojových koncepcí a programů, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona...“ v tom smyslu, že byla uzavřena smlouva o dílo se zhotovitelem na vyhodnocení SEA (nikoliv na vlastní ÚPD, není-li obojí předmětem téže zakázky se stejným zpracovatelem) podle zák. č. 244/1992 Sb. před datem 1. 5. 2004. V takovém případě se na posuzování vlivů ÚPD na životní prostředí vztahuje zákon č. 244/1992 Sb. Toto ustanovení včetně výše uvedeného výkladu ovšem nelze vztahovat na případy, kdy pořizovatel podrobil posouzení vlivů na životní prostředí nástroj územního plánování, který posouzení podle zákona č. 244/1992 Sb. nepodléhal, jako například územně plánovací podklady (územní prognózu, urbanistickou studii), nebo územní plán obce nebo regulační plán. Pouze v případě, kdy již podle jejich zadání mají územní prognóza nebo urbanistická studie ve smyslu ustanovení § 21 odst. 6 stavebního zákona posloužit jako koncepty ÚPD, lze posouzení dokončit podle zákona č. 244/1992 Sb. V případě, kdy je návrh zadání ve smyslu § 21 odst. 6 stavebního zákona (upuštění od zpracování konceptu řešení) schválen po 1. 5. 2004, musí být urbanistická studie, resp. územní prognóza posouzena podle zákona č. 100/2001 Sb. ve znění zákona č. 93/2004 Sb.

ÚPD obcí a regulační plány nepodléhaly posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona č. 244/1992 Sb., jehož účinnost skončila dnem 30. 4. 2004. Posouzení podle zákona č. 100/2001 Sb., ve znění zákona č. 93/2004 Sb. podléhají ty z nich, u nichž návrh zadání byl schválen po 1. 5. 2004.